

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 407 1,00 €

Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

ΚΑΤΩ ΤΟ ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

ΟΧΙ στην “Εθνική Ενότητα”

ΜΑΥΡΟ σε παλιούς & νέους Μνημονιακούς

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ & ΕΕ

ΣΤΗΡΙΞΤΕ-ΨΗΦΙΣΤΕ

Ο.Κ.Δ.Ε.

Διάσπαση ΣΥΡΙΖΑ

Κανένα συγχωροχάρτι στους νεομνημονιακούς
σελ. 6

Οικονομία

Προς νέα, οξύτερη καπιταλιστική κρίση
σελ. 11

3ο Μνημόνιο-Τέρας

Ταφόπλακα σε εργασιακά, ασφαλιστικό, αγρότες
σελ. 12-13

Ιστορία

Χιλή: Η τραγωδία της «Λαϊκής Ενότητας»
σελ. 15

Ανακοίνωση της Ο.Κ.Δ.Ε. για τις πολιτικές εξελίξεις

Η παραίτηση του Τσίπρα, της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η προκήρυξη εκλογών για τις 20 (ή 27) Σεπτέμβρη, είναι μια κίνηση που σαν κύριο στόχο έχει να εξαπατήσει –για ακόμη μια φορά– τον ελληνικό λαό. Ο Τσίπρας υπέγραψε ένα Μνημόνιο-Τέρας που θα καταστρέψει την οικονομία και το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, θα προκαλέσει νέα τεράστια κύματα ανεργίας, φτώχειας και εξαθλίωσης, θα διαλύσει ό,τι έχει απομείνει από τα συστήματα υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης, θα ξεπουλήσει όλη τη δημόσια περιουσία (ήδη άρχισε με τα 14 αεροδρόμια και ακολουθούν τα λιμάνια κ.λπ.)... θα μετατρέψει τη χώρα σε μια αποικία χρέους κάτω από μια διαρκή εποπτεία των δανειστών/τοκο-

γλύφων και των ιμπεριαλιστών. Ο πρωθυπουργός του 3^{ου} και χειρότερου Μνημονίου καταφεύγει στη «λύση» των εκλογών όχι, όπως ψευδώς ισχυρίστηκε στο σύντομο διάγγελμά του, για να ζητήσει την έγκριση του ελληνικού λαού για τα άθλια πεπραγμένα της 7μηνης διακυβέρνησής του, αλλά για να προλάβει την οργή του ελληνικού λαού από τις καταστροφικές επιπτώσεις της μνημονιακής πολιτικής του. Η μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ κλείνει απότομα, βίαια και προδοτικά ό,τι αποτέλεσε αυτό το κόμμα για τις εργαζόμενες και λαϊκές μάζες τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα με τις προσδοκίες που δημιούργησε η νίκη στις εκλογές της 25^{ης} Γενάρη. Το 3^ο Μνημόνιο είναι πισώπλατη μαχαιριά στις λαϊκές νίκες

της 25^{ης} Γενάρη και του ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου, είναι και το πιο απονομιμοποιημένο μέσα στην ελληνική κοινωνία. Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία δεν θα αφήσουν να πάνε χαμένοι οι αγώνες τους, το μεγαλειώδες ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου. Όπως ανέτρεψαν την χούντα Σαμαρά-Βενιζέλου έτσι θα κάνουν και με τον μνημονιακό Τσίπρα. Η Ο.Κ.Δ.Ε. που πάλεψε όλα αυτά τα χρόνια δίπλα στους εργαζομένους και τη νεολαία για την απαλλαγή από τα μνημόνια, το σάπιο αστικό καθεστώς και το βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα, και για την εγκαθίδρυση μια κυβέρνησης των εργαζομένων, θα συνεχίσει αταλάντευτα την πάλη για την επίτευξη αυτών των στόχων.

Να οργανώσουμε την αντίσταση Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

Όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουμε καθημερινά την απίστευτα σκληρή επίθεση του κεφαλαίου στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες και την ποιότητα ζωής. Με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών, την εμπορευματοποίηση/διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τις φαραωνικές ανισότητες με τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας δράκας καπιταλιστών και χρυσοδάκτυλων της αγοράς χάρη στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στην λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και των λαϊκών αποταμιεύσεων. Την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τον εκφυλισμό των ηθικών, πνευματικών και πολιτιστικών αξιών και συνολικά την αποσύνθεση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Όλοι εμείς, βλέπουμε την εξαθλίωση, την φτώχεια και την πείνα ν' απλώνονται παντού στον πλανήτη. Την παιδική εργασία, την εγκληματικότητα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό να φουντώνουν. Τον πόλεμο και την καταστροφή του περιβάλλοντος να απειλούν την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Την αλόγιστη χρήση των ανθράκων και φυσικών πόρων από μια χούφτα πολυεθνικών/ διεθνικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν με την βία τον Νεοφιλελευθερισμό, την Παγκοσμιοποίηση και την Νέα Τάξη Πραγμάτων, για την σωτηρία των κερδών τους και του συστήματός τους από την βαθύτατη κρίση του.

Όλοι εμείς πρέπει και μπορούμε να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε τέλος στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης. Να μετατρέψουμε με τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας τα συνδικάτα και τους συλλόγους μας σε όπλα αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό, την εκμετάλλευση, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Να πετάξουμε οριστικά την «αρχαία σκουριά»: σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς, ρεφορμιστές και γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Όλους αυτούς, που αφού βίασαν ιδανικά και αξίες γενιών και γενιών για μια καλύτερη ζωή, σήμερα έχουν περάσει στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο ή αναπαλαιώνουν τις πολιτικές της ταξικής συνεργασίας, της «κεντροαριστεράς», της «λαϊκής εξουσίας», που μας οδήγησαν σε τραγικές ήττες.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πολιτική μας. Να συγκρουστούμε με την λογική της αγοράς και του κέρδους στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του, το κεφάλαιο, την Ε.Ε., τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε τις επιχειρήσεις σ' όλους τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας). Να θέσουμε όλες τις μεγάλες επιλογές -ενέργεια, βιομηχανία, διατροφή, περιβάλλον, πολιτισμός- σ' ένα δημοκρατικό σχεδιασμό. Να αποδεσμεύσουμε την χώρα μας από την Ε.Ε. των καπιταλιστών, των κερδοσκόπων, του ρατσισμού και των τρομονόμων, του νεοαποικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Να ανατρέψουμε την κοινοβουλευτική δικτατορία του κεφαλαίου, να διαχωρίσουμε οριστικά από τις σταλινικές δικτατορίες των γκούλαγκ ή τα πρότυπα του «ανθρώπινου καπιταλισμού» της σοσιαλδημοκρατίας και της κεντροαριστεράς. Να εγκαταστήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία στην χώρα μας και την Ε.Ε. που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες, τις ανθρώπινες, ηθικές και πολιτικές αξίες. Να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργαζομένων, που θα στηρίζεται σε όργανα άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ, ποσοτικά και ποιοτικά, εκείνα ακόμη και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πρακτική μας. Να στρατευτούμε στον αγώνα για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμα στην ζωή. Να βάλουμε τέλος στην βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, στις πολιτικές των αστικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) και του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού. Να παλέψουμε για την ενότητα του κινήματος μέσα στους αγώνες στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Να δημιουργήσουμε και να στηρίξουμε συσπειρώσεις αντίστασης και επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο, σύλλογο, τόπο δουλειάς, σχολείο, σχολή, γειτονιά και κοινότητα. Να οικοδομήσουμε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική δύναμη μέσα στο εργατικό/συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινωνικά κινήματα. Να χτίσουμε την δική μας μαζική εργατική, επαναστατική οργάνωση, πραγματικό εργαλείο στην πάλη μας για την σωτηρία από τους νεοφιλελεύθερους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές. Να στρατευτούμε στην υπόθεση της Ο.Κ.Δ.Ε. και του επαναστατικού μαρξισμού, στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, την 4η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Μαρξιστική Πραγματεία της Οικονομίας

Συγγραφέας: Ερνέστ Μαντέλ

Χρονολογία έκδοσης: Ιούλιος 2015

Σελίδες: α' τόμος 500 + β' τόμος 614

Τιμή: 18 ευρώ

Οι Εκδόσεις Εργατική Πάλη επανεκδίδουν σε δύο τόμους το πολύ σημαντικό έργο του Ερνέστ Μαντέλ «Μαρξιστική Πραγματεία της Οικονομίας», που έχει εξαντληθεί εδώ και πολλά χρόνια. Στο μεγαλύτερο μέρος από τις 1.100 περίπου σελίδες της Μαρξιστικής Πραγματείας, ο αναγνώστης, και ιδιαίτερα οι αγωνιστές του εργατικού κινήματος, θα βρουν μία από τις πληρέστερες αναλύσεις της καπιταλιστικής οικονομίας (των νόμων κίνησης και της λειτουργίας της).

Ακόμη, ο Ερνέστ Μαντέλ αφιερώνει ένα μεγάλο μέρος του έργου του (περίπου 200 σελίδες) στην εξέταση της Σοβιετικής Οικονομίας, της οικονομίας της Μεταβατικής Περιόδου και της Σοσιαλιστικής Οικονομίας. Σήμερα, που οι χώρες του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού δεν υπάρχουν, ο αναγνώστης θα διαπιστώσει πόσο εξαιρετική αλλά και διορατική ήταν η ανάλυση του Ε. Μαντέλ για τις οικονομίες αυτών των χωρών και θα βρει πολλές από τις αιτίες που τελικά οδήγησαν στην κατάρρευσή τους.

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 και σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Γιάννενα

Βιβλιοπωλεία: "Δωδώνη", "Το βιβλιοπωλείο" στην Αβέρωφ

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Πού θα βρείτε την εφημερίδα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Περίπτερα: Καμάρα, Αλεξάνδρου Σβάλου 39

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

Γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Οταν περίπου πριν 15 χρόνια ιδρύθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ, αρχικά σαν εκλογικός συνασπισμός (τον αποτέλεσαν ο ΣΥΝ, η ΑΚΟΑ, η ΚΕΔΑ, η ΔΕΑ, η ΚΟΕ, η Ρόζα, οι Ενεργοί Πολίτες και ανένταχτες προσωπικότητες και αργότερα από το 2012 σαν κόμμα, 1^ο Συνέδριο Ιούλιος 2013), μερικοί, κυρίως προερχόμενοι από την άκρα αριστερά, έβλεπαν σ' αυτό το μόρφωμα το πολιτικό αποκρυστάλλωμα του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος εκείνης της εποχής. Μάλιστα, ορισμένοι προχωρούσαν ακόμη περισσότερο και έβλεπαν την οικοδόμηση του επαναστατικού κόμματος μέσα από την όσμωση ή και τη συγχώνευση με τον αριστερό ρεφορμισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Μάλιστα, ήταν τόσο βέβαιοι για το εγχείρημά τους, που «έβριζαν» τις οργανώσεις της άκρας και επαναστατικής αριστερά που συνέχιζαν τον αγώνα τους και δεν τους ακολούθησαν, σαν σχεταριστές, αριστεριστές και πολλά άλλα, πολύ χειρότερα.

Η εκλογική επιτυχία του ΣΥΡΙΖΑ τον Μάη και Ιούνιο του 2012 και ιδιαίτερα η εκλογική νίκη του στις 25 Γενάρη του 2015 αποδόθηκαν στην αίγλη του, στο πρόγραμμά του, στη συμμετοχή του και ακόμη στον κυρίαρχο ρόλο του στα κινήματα και στους αγώνες εκείνης της περιόδου, δηλαδή της διετίας 2010-12. Και ακόμη στη «σαφή απόρριψη της κεντροαριστερής στρατηγικής του 'ανοίγματος' προς το ΠΑΣΟΚ και τις ιδέες του»! Όμως όλα αυτά πολύ λίγη σχέση έχουν με την πραγματικότητα, είναι τα προσχήματα και μυθεύματα για τους δικούς του συμβιβασμούς και υποχωρήσεις.

Η μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ

Η μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ σε μνημονιακό-νεοφιλελεύθερο κόμμα δεν ήρθε σαν κεραυνός εν αιθρία, και δεν έγινε με την κατάπτυστη συμφωνία της 12^{ης} Ιουλίου και την υπογραφή του Μνημονίου-Τέρας, όσο και αν αυτά τα δυο γεγονότα ήταν καθοριστικής σημασίας. Από

Μόνο ο Τσίπρας φταίει;

την ώρα που ανέλαβε την εξουσία, όλες οι πράξεις του (σχηματισμός κυβέρνησης, επιλογή του Παυλόπουλου, συμφωνία 20^{ης} Φλεβάρη, αθέτηση όλων των υποσχέσεων και διακηρύξεων, πληρωμή των δανειακών δόσεων στους τοκογλύφους του ΔΝΤ κ.ά., πάση θυσία στο Ευρώ, καταπάτηση του τεράστιου και ταξικού ΟΧΙ και σχεδόν ταυτόχρονα συνεργασία με τους αντιδραστικούς του «Μένουμε Ευρώπη» κ.λπ.), οδηγούσαν σ' αυτό το αποτέλεσμα. Κάνουν τεράστιο «λάθος», στο οποίο επιμένουν και σήμερα όταν ισχυρίζονται: «Αυτό το άδοξο τέλος δεν ήταν ασφαλώς, αναπόφευκτο!» Η ατιμωτική κατάληξη της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ –όσο και αν το μέγεθός της «ξαφνιάζει και εκπλήττει»– δεν οφείλεται σε «τραγικό λάθος», στον «κακό» και Βοναπάρτη Τσίπρα, στη «νέκρωση/παραμερισμό του κόμματος» από την ομάδα Τσίπρα κ.ά. Είναι η κατάληξη και το αποκορύφωμα μια σειράς εγκληματικών λαθών και κυρίως το **ολοκληρωτικό ναυάγιο** της στρατηγικής και τακτική ενός κλασικού ρεφορμιστικού σχεδίου. Γι' αυτή την κατάληξη του ΣΥΡΙΖΑ έχουν και οι ίδιοι ένα μερίδιο ευθύνης, όσο και αν ισχυρίζονται ότι «δεν ήταν αναπόφευκτη», προφανώς α) για να δικαιολογήσουν τον εαυτό τους, β) γιατί δεν κατάλαβαν τίποτα για τη φύση του ρεφορμισμού, ιδιαίτερα σε περιόδους θανάσιμης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, γ) γιατί δεν κατάλαβαν ποτέ την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και το ανάλογο πρόγραμμα που χρειάζεται (και όχι απλώς οι προτάσεις του προγράμματος της ΔΕΘ), δ) την φύση της ΕΕ/Ευρωζώνης, που οικοδομείται με διαρκή αντεργατικά μέτρα και με μνημόνια.

Η διεθνής εμπειρία

Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε ούτε στη θεωρία ούτε στη ιστορία και στα κλασικά παραδείγματα του μεσοπολέμου (Γαλλία, Ισπανία κ.λπ.), ούτε μετά τον Β'ΠΠ, ούτε ακόμη στα σχετικά σύγχρονα παραδείγματα της Χιλής, της πληθυντικής αριστερά στη Γαλλία, της κυβέρνησης Τζαντάκη και Οικουμενικής κ.λπ, για να αντλήσουμε διδάγματα. Αρκεί να θυμηθούμε την περίπτωση της Κομμουνιστικής Επανάστασης, που αν και ήταν πολύ πιο αριστερά και πολύ πιο συγκροτημένη από τον ΣΥΡΙΖΑ, έφτασε να συμμαχήσει με τη Δημοκρατική Αριστερά, με αποτέλεσμα να υπάρξει μια πλήρη καταστροφή του εργατικού κινήματος της Ιταλίας. Τα ίδια ισχύουν για το Μπλόκο της Αριστεράς στην Πορτογαλία, που αφού εγκατέλειψε την Ευρωπαϊκή Αντικαπιταλιστική Αριστερά και εντάχθηκε στο ρεφορμιστικό Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ανήκει και ο ΣΥΡΙΖΑ), έφτασε μέχρι του σημείου να ψηφίσει στη Βουλή την έγκριση που χρειάζεται για τη δανειακή συνθήκη και τα μνημόνια για την Ελλάδα. Τέλος, υπάρχει και η πιο κραυγαλέα περίπτωση μετάλλαξης της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Λίγκας (LCR) σε Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα, δηλαδή σε ένα αριστερό ρεφορμιστικό κόμμα, με ολέθρια αποτελέσματα για το εργατικό κίνημα της Γαλλίας και τον επαναστατικό μαρξισμό και την άκρα αριστερά στη Ευρώπη και όχι μόνο.

Η νέα «σημαία ευκαιρίας» της Λαϊκής Ενότητας

Είναι πολλοί αυτοί (ένα μέρος από εκείνους που ήταν προηγούμενα στο ΣΥΡΙΖΑ και ένα άλλο από την άκρα αριστερά που βρίσκονταν μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή

συνεργάζονταν στενά μ' αυτήν, επιπλέον μερικοί τροτσκίζοντες που είναι λάτρεις των «συμμαχιών») που είδαν στη Λαϊκή Ενότητα (ΛΑΕ, μια μεγάλη ελπίδα για το εργατικό κίνημα, ένα «αριστερό ρεφορμισμό»). Η Λαϊκή Ενότητα (Λαφαζάνης) δεν ψήφισε το 3^ο Μνημόνιο και διασπάστηκε απ' τον ΣΥΡΙΖΑ, πράγματα που σίγουρα γράφονται στα θετικά της, αλλά έχει μεγάλες ευθύνες για την τραγική κατάσταση που βρίσκεται και θα βρεθεί στο άμεσο μέλλον ο ελληνικός λαός. Ήταν οργανικό κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ και της πολιτικής του (που οδήγησε στην μνημονιακή μετάλλαξη), αποδεχόταν και ψήφισε διαδοχικούς συμβιβασμούς/υποχωρήσεις, καθισχάζοντας τους εργαζόμενους και το κίνημα μέχρι το οδυνηρό τέλος. Πήρε σημαντικές υπουργικές θέσεις, χωρίς να εφαρμόσει ούτε τις μετριοπαθείς δεσμεύσεις του προγράμματος της Θεσσαλονίκης. Σήμερα, επιχειρεί ουσιαστικά μια επιστροφή στο παρελθόν, ενός «καλού ΣΥΡΙΖΑ», χωρίς πραγματικά διαφορετική στρατηγική/πολιτική, καλλιεργώντας τις ίδιες εκλογικές και κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Η θέση της για Ευρωζώνη/ΕΕ είναι θολή και συγχυσμένη, σχεδόν ίδια μ' αυτή που οδήγησε σε ναυάγιο και επαίσχυντη προδοσία τον ΣΥΡΙΖΑ. Εξίσου αδιέξοδα είναι τα μέτωπα, από τα οποία λείπουν οι αναφορές στην εργατική τάξη και τα οποία απλά ονομάζει «δημοκρατικά/πατριωτικά/προοδευτικά». Με αυτόν τον «γνήσιο ΣΥΡΙΖΑ» –όπως και οι ίδιοι οι ηγέτες της ΛΑΕ τον προσδιορίζουν– σπεύδουν να συμμαχήσουν πολλοί που αυτοχαρακτηρίζονται ακροαριστεροί, εγκαταλείποντας τις «αρχές» τους και τα προηγούμενα μετωπικά σχήματά τους, προφανώς –δεν το κρύβουν άλλωστε– για εκλογικούς λόγους. Όλα αυτά οδηγούν σε μια μεγάλη κρίση της άκρας αριστεράς, που δεν αποκλείεται να πάρει τις διαστάσεις της Ιταλίας.

Από την νέα κατάσταση που διαμορφώνεται στο εργατικό κίνημα, η οικοδόμηση μιας Επαναστατικής Αριστεράς, είναι επιτακτική ανάγκη. Και γι' αυτό τον λόγο η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια **χρήσιμη επιλογή**.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Περισσότερες από **13.000 θέσεις εργασίας** θα καταργηθούν από τις μεγαλύτερες εταιρείες ενέργειας, λόγω της μείωσης της τιμής του πετρελαίου και με σκοπό την εσωτερική αναδιάρθρωσή τους. Η Royal Dutch Shell ανακοίνωσε στις 30 Ιουλίου ότι θα απολύσει 6.500 δικούς της και εργολαβικούς υπαλλήλους, από τους σχεδόν 100.000 συνολικά υπαλλήλους, που απασχολεί. Η ανακοίνωση έγινε την ίδια ημέρα που ανακοινώθηκε ότι τα κέρδη για το β' τρίμηνο του 2015 ήταν 3,4 δις δολάρια, 33% δηλαδή χαμηλότερα από τα 5,1 δις δολάρια του β' τριμήνου του 2014. Παράλληλα, ανακοίνωσε για δεύτερη φορά φέτος, ότι θα μειώσει τις επενδύσεις κεφαλαίων, στα 30 δις δολάρια, ποσό που είναι κατά 20% χαμηλότερο συγκριτικά με πέρυσι, καθώς εκτιμά ότι η κάμψη στις τιμές του πετρελαίου θα διαρκέσει για πολλά χρόνια. Η Centrica, ιδιοκτήτρια της British Gas, σκοπεύει να καταργήσει 6.000 θέσεις εργασίας, κυρίως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι περικοπές της Centrica, ενός από τους έξι μεγάλους προμηθευτές φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας του Ηνωμένου Βασιλείου, γίνονται την ίδια στιγμή που η British Gas διπλασιάζει τα κέρδη της, στα 528 εκ. λίρες. Στα τέλη Ιουλίου επίσης, η Chevron Corp. των Ηνωμένων Πολιτειών, ανακοίνωσε ότι θα προβεί σε 1.500 απολύσεις.

Οι αιτήσεις για εγγραφή στους καταλόγους των **ανέργων** αυξήθηκαν ξανά τον Ιούνιο στη **Γαλλία**, με αποτέλεσμα να σημειωθεί νέο ιστορικό ρεκόρ ανεργίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας της Γαλλίας, ο αριθμός των ανέργων στην μητροπολιτική Γαλλία ανερχόταν σε 3.553.599 στα τέλη του Ιουνίου, αυξημένος κατά 1.300 ανθρώπους σε μηνιαία βάση και κατά 4,7% σε ετήσια βάση. Η ανεργία εξακολουθεί να κινείται σε ανοδική τροχιά παρά τις φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο, δήθεν για να προσλάβει νέους εργαζόμενους, και παρά την αύξηση των κρατικά επιδοτούμενων θέσεων εργασίας.

Σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύτηκε την 23η Αυγούστου, ημέρα που καθιερώθηκε από τον ΟΗΕ ως παγκόσμια ημέρα κατά της δουλείας, η **Ελλάδα** κατατάσσεται στην 156η θέση σε σύνολο 167 χωρών, ενώ εντός Ευρώπης κατατάσσεται 27η, όσον αφορά τον αριθμό των ανθρώπων, που βρίσκονται σε **καθεστώς σύγχρονης δουλείας**. Υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα περίπου 1.400 άτομα βρίσκονται σε τέτοια θέση. Βάσει μελέτης του Διεθνούς Οργανισμού Απασχόλησης (ILO), η σύγχρονη δουλειά εκτιμάται ότι αποδίδει κέρδη ύψους 150 δις δολαρίων ετησίως. Στην ίδια έκθεση τονίζεται ότι σε όλο τον κόσμο περίπου 21 εκατομμύρια άνθρωποι βρίσκονται σε καθεστώς δουλείας, εκ των οποίων 5 εκατομμύρια είναι παγιδευμένοι σε δίκτυα πορνείας. Οι χώρες με τον μεγαλύτερο αριθμό σύγχρονων δούλων είναι η Ινδία, η Κίνα, το Πακιστάν, η Ρωσία, η Νιγηρία, η Δημοκρατία του Κονγκό, η Ινδονησία, το Μπαγκλαντές και η Ταϊλάνδη.

2 χρόνια από τη δολοφονία του Π. Φύσσα Συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής

■ Χρήστος Ζάκας

Δύο χρόνια συμπληρώνονται στις 18 Σεπτεμβρίου από τη δολοφονία στο Κερατσίνι του εργάτη, αντιφασίστα και μουσικού Παύλου Φύσσα, από τον χρυσαυγίτη Γ. Ρουπακιά, με την αστυνομία να παρακολουθεί, χωρίς να παρεμβαίνει. Μια δολοφονία που αποκάλυψε σε πλατιές μάζες τον πραγματικό ρόλο της φασιστοσυμμορίας Χρυσής Αυγής (ΧΑ), που δεν είναι άλλος από το τσάκισμα της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Η δολοφονία του Φύσσα ήρθε ως συνέχεια και αποκορύφωμα της προσπάθειας της ΧΑ να καθορίσει το πολιτικό σκηνικό μέσω ενός δικού της «θερμού φθινοπώρου» και να αναλάβει πιο σημαίνοντα ρόλο στα πολιτικά πράγματα. Είχαν προηγηθεί επιδείξεις δύναμης, όπως αυτή στο Μελιγαλά, και κυρίως τραμπουκισμοί και δεκάδες δολοφονικές επιθέσεις σε αγωνιστές και μετανάστες, όπως αυτή στους αφισοκολλητές του ΠΑΜΕ, η δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν κ.ά. Ωστόσο το σχέδιό τους σκόνταψε στο αντιφασιστικό κίνημα, ενώ και η κυβέρνηση Σαμαρά δεν ήταν διατεθειμένη να τους αφήσει περισσότερο πολιτικό χώρο. Το αποτέλεσμα ήταν οι συλλήψεις και προφυλακίσεις της ηγεσίας και σειράς μελών της ΧΑ και η δίκη της.

Ως τώρα, η πρώτη φάση της δίκης δεν έχει προχωρήσει στην ουσία της υπόθεσης. Στις 14 μέχρι τώρα συνεδριάσεις του δικαστηρίου, η ναζιστική συμμορία προσπάθησε να εκμεταλλευτεί όλα τα νομικά παραθυράκια με αναβολές, παρακωλύσεις και δικονομικά επιχειρήματα του τύπου «η ΧΑ δεν είναι συμμορία, επειδή δεν έχει οικονομικό όφελος». Οι δυο τελευταίες συνεδριάσεις, στις 21 και 28 Ιούλη, αναβλήθηκαν λόγω κωλύματος του αναπληρωτή εισαγγελέα, αφήνοντας ημιτελή τη διαδικασία ενστάσεων των χρυσαυγιτών κατά της ποινικής τους δίωξης. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 8 Σεπτέμβρη.

Η γενική γραμμή της ΧΑ στη δίκη, αλλά και συνολικά, είναι να αποσυνδεθεί από την κατηγορία της δολοφονίας Φύσσα και τα υπόλοιπα εγκλήματα, να θεωρηθούν οι δολοφονίες και επιθέσεις ατομικά περιστατικά και όχι πολιτική της οργάνωσης. Κατά τα άλλα, η άρση του κατ' οίκον περιορισμού του αρχηγού της, Μιχαλολιάκου, της συζύγου του, βουλευτή Ζαρούλια, καθώς και η αποφυλάκιση του πυρηνάρχη της Νίκαιας, Πατέλη, και του βουλευτή Κούζηλου ολοκληρώνουν την αποφυλάκιση όλης της ηγετικής ομάδας της ΧΑ, η οποία μπορεί πλέον να οργανώνει πιο εύκολα τη δράση της. Προφυλακισμένος παραμένει μόνο ο Λαγός, που όμως παραβίασε τους περιοριστικούς όρους, ενώ είχε ήδη αποφυλακιστεί. Μέσα στη γενική γραμμή της ΧΑ εντάσσεται και η συνεχιζόμενη απουσία των κατηγορούμενων στελεχών της από τη δίκη. Η προκλητική δήλωση του Μιχαλολιάκου σε συνέντευξή του περιγράφει που θέλουν να πάνε τα πράγματα: «Οι

βουλευτές της Χρυσής Αυγής θα αθωωθούν όλοι και κυριολεκτώ, γιατί δεν υπάρχει κατηγορία. Τα περί εγκληματικής οργάνωσης έχουν καταρρευσει».

Ενδεικτική όμως είναι και η προσαρμογή της τακτικής τους, για να αποδείξουν ότι είναι μια σοβαρή πολιτική δύναμη, που μπορεί να αποτελέσει σωσίβια λέμβο των μνημονίων και του αστικού καθεστώτος μέσα στο χάος της πολιτικής κρίσης. Για την ακρίβεια, κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και των δραματικών πολιτικών εξελίξεων με το δημοψήφισμα και τη μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ, η ΧΑ κράτησε πολύ μετριοπαθή στάση. Αν και κάλεσε σε υπερψήφιση του ΟΧΙ, δεν έσπευσε υπερθεματίσει στην υποστήριξή του, έστω μ' έναν δικό της εθνικιστικό και πατριωτικό τόνο, αλλά έδωσε στήριξη στα Μνημόνια, στη διατήρηση «του νόμου και της τάξης», στην παραμονή της χώρας στο Ευρώ. Όλο και περισσότερο φλερτάροντας με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, προσπαθώντας να τους αποδείξουν ότι είναι ικανοί να κλύσουν το πολιτικό κενό, που αφήνει η κατάρρευση των μνημονιακών αστικών κομμάτων ΝΔ-ΠΑ-ΣΟΚ και του νεομνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθώντας να ενταχθούν στους ευρύτερους αντιδημοκρατικούς σχεδιασμούς τους. Δεν είναι τυχαίες οι δηλώσεις του Μιχαλολιάκου ότι η δραχμή είναι μεν «εθνικός τελικός στόχος, αλλά όχι τώρα» και ότι «η Ελλάδα δεν έχει επιλογή αυτή την στιγμή, υπάρχει μόνο το ευρώ και με σκληρούς όρους». Είναι επίσης χαρακτηριστικό το κάλεσμα του Γουδή, δημοτικού συμβούλου της ΧΑ, κατά τη διάρκεια του δημοψηφίσματος: «να σφίξουμε την καρδιά μας και να ψηφίσουμε ΝΑΙ». Την παροχή στήριξης στο μιστό ευρώ και ό, τι αυτό συνεπάγεται, μνημόνια και εξαθλίωση, δηλαδή «σκληρούς όρους», προσπαθούν να κρύψουν με το γνωστό ρατσιστικό ντελίριο εναντίον των μεταναστών. Στο διάγγελμα ενόψει των εκλογών ο Μιχαλολιάκος ήταν αποκαλυπτικός: «Η Χρυσή Αυγή με συνέπεια θα αγωνιστεί ενάντια στα εθνοκτόνα Μνημόνια. Επίσης, θα τονίσει προς όλες τις κατευθύνσεις ότι αυτήν την στιγμή υπάρχει ένα πρόβλημα ακόμα σοβαρότερο από τα Μνημόνια. Το πρόβλημα λαθρομετανάστες».

Το τσάκισμα αυτού του φασιστικού μορφώματος είναι επιτακτική ανάγκη. Δεν πρέπει να τους επιτρέψουμε να σηκώσουν κεφάλι για να διαιρέσουν την εργατική τάξη και να χτυπήσουν τους αγώνες, τις οργανώσεις και τους αγωνιστές του εργατικού κινήματος. Ωστόσο αυτό δεν μπορεί να κριθεί μέσα στα δικαστήρια, παρόλο που είναι απαραίτητη η παραδειγματική τους τιμωρία και εκεί. Η εργατική τάξη με ένα ταξικό μέτωπο είναι αυτή που θα τους ξεριζώσει, μαζί με το αστικό κράτος, τα αστικά πολιτικά κόμματα και τους νέους μαυραγορίτες-μνημονιακούς που τους θρέφουν.

Επίκαιρα...

Ιδιωτική Υγεία: Απλήρωτη εργασία, λουκέτα, αμύθητα κέρδη

Στο δρόμο πετάγονται 150 εργαζόμενοι της Κλινικής «Κυανούς Σταυρός» στη Θεσσαλονίκη, η οποία έβαλε λουκέτο. Η ιδιωτική κλινική λειτουργούσε από το 1966, ενώ την διετία 1999-2000 εξαγοράστηκε από τον όμιλο Euromedica. Η τρίτη κατά σειρά κλινική που κλείνει μέσα στη χρονιά (στο κόκκινο βρίσκονται άλλες 50-60 κλινικές πανελλαδικά) οφείλει 3 εκατ. ευρώ στους εργαζόμενους, οι οποίοι εδώ και τέσσερα χρόνια είναι σε καθεστώς απλήρωτης εργασίας παίρνοντας από την διοίκηση μόνο μικροποσά έναντι κάτω από καθεστώς τρομοκρατίας και εξαθλίωσης.

Η διάλυση της δημόσιας υγείας ωθεί και για τις πιο απλές εξετάσεις χιλιάδες ασφαλισμένους στην ιδιωτική υγεία όπου έχει δημιουργηθεί ένας παράδεισος υπερκερδών για τους καπιταλιστές και μια πραγματική «εργασιακή ζούγκλα» για τους εργαζόμενους. Ενώ η ΕΛ.ΣΤΑΤ υπολογίζει τη συνολική τρέχουσα δαπάνη υγείας ως ποσοστό επί του Α.Ε.Π στο 9%, το μερίδιο της ιδιωτικής υγείας αντιπροσωπεύει το 1/3 της συνολικής τρέχουσας δαπάνης υγείας.

Ο τεράστιος ανταγωνισμός στον τομέα αυτόν εξαφανίζει σταδιακά τις μικρές κλινικές έναντι των μεγάλων Ομίλων συνθλίβοντας ταυτόχρονα εργασιακές σχέσεις, μισθούς κ.λπ., δημιουργώντας ένα μονοπώλιο στο χώρο της υγείας με υψηλό κόστος για τους εργαζόμενους. Οι νέες ρυθμίσεις μάλιστα που προϋποθέτουν την ένταξη στον υψηλό συντελεστή ΦΠΑ 23% πλήθος ιατρικών εξετάσεων σε ιδιωτικές κλινικές, θα προκαλέσουν ραγδαίες ανατιμήσεις σε εξετάσεις και νοσήλεια κάνοντας την υγεία μια υπόθεση πολυτελείας για λίγους και εκλεκτούς.

Επαναπροσλήφθηκαν οι απολυμένοι του ANTI1

Οι τεχνικοί που εργάζονται στον τηλεοπτικό σταθμό ANTI1 προχώρησαν σε απεργιακές κινητοποιήσεις μέσα στον Αύγουστο ως απάντηση στην αιφνιδιαστική ενέργεια της διοίκησης να προχωρήσει σε ομαδικές απολύσεις τεχνικού προσωπικού. Ύστερα από πέντε ημέρες απεργιακών κινητοποιήσεων των τεχνικών και των δημοσιογράφων, που είχαν αποτέλεσμα να μη βγει το δελτίο ειδήσεων του σταθμού, η διοίκηση υπαναχώρησε.

Στο διάλογο με τους τεχνικούς ο ANTI1 πρότεινε αρχικά την επαναπρόσληψη των απολυμένων με μπλοκάκι και παροχή ασφάλισης, πρόταση που απέρριψε η ΕΤΙΤΑ (Ενωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής) αποφασίζοντας νέα απεργία. Ο ANTI1 επανήλθε και πρότεινε σταδιακή επαναπρόσληψη των απολυθέντων ως τον Οκτώβριο με σύμβαση ορισμένου χρόνου με πλήρη δικαιώματα και ασφάλιση, και την αναστολή όλων των άλλων απολύσεων που ήταν στο πρόγραμμα. Οι τεχνικοί αποδέχτηκαν την νέα πρόταση της διοίκησης και ανέστειλαν τις κινητοποιήσεις τους.

Η επαναπρόσληψη των απολυμένων του ANTI1 είναι μια ακόμη απόδειξη ότι οι εργαζόμενοι μπορούμε με αποφασιστικούς και ανυποχώρητους αγώνες να νικάμε.

Λαιμητόμος για τη δημόσια εκπαίδευση τα μέτρα του 3ου Μνημονίου

Με την υπογραφή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ του 3ου μνημονίου-τέρατος θα ισοπεδωθεί ό,τι έχει απομείνει όρθιο στη ρημαγμένη δημόσια εκπαίδευση από την εφαρμογή των δύο προηγούμενων μνημονίων. Τα μέτρα καθορίζονται από τις «βέλτιστες πρακτικές» της Ε.Ε., τις προϋποθέσεις αξιοποίησης του προγράμματος ΕΣΠΑ και από τη μαύρη βίβλο του νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή από τις επικαιροποιημένες προτάσεις του ΟΟΣΑ (Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη) για την Παιδεία, που είχαν γίνει το 2011 ύστερα από παρότρυνση της τότε υπουργού Παιδείας, Α. Διαμαντοπούλου, και είχαν προκαλέσει σφοδρές αντιδράσεις από το εκπαιδευτικό κίνημα.

Οι «βέλτιστες πρακτικές» ΟΟΣΑ και ΕΕ

Οι «βέλτιστες πρακτικές» του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση μεταξύ άλλων προτείνουν:

- Μείωση μισθολογικού κόστους εκπαιδευτικών μέσω της μείωσης του αριθμού τους, αύξηση ωραρίου (έως 5 ώρες), συγχωνεύσεις/κλεισίματα σχολείων και τμημάτων και αύξηση αριθμού μαθητών ανά τμήμα.
- Σύνδεση της επαγγελματικής-βαθμολογικής εξέλιξης και της αμοιβής των εκπαιδευτικών με την αξιολόγηση μαθητών, σχολείων και την ατομική τους αξιολόγηση.
- Η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, του εκπαιδευτικού, καθώς και τα τυποποιημένα τεστ για την αξιολόγηση των μαθητών σε εθνικό επίπεδο (μια μορφή ήταν η «Τρά-

πεζα Θεμάτων») πρέπει να εξεταστούν μαζί.

- Αλλαγή του συστήματος κατανομής πόρων, μέσω εφάπαξ επιχορηγήσεων των Περιφερειών, έτσι ώστε «τα χρήματα να ακολουθούν τον μαθητή».

Οι «βέλτιστες πρακτικές» της Ε.Ε. προτείνουν ανάπτυξη δεξιοτήτων αντί γνώσεων και προωθούν την πρακτική άσκηση και τη μαθητεία, ως πύλη εισόδου στην αγορά εργασίας.

Τέλος, το νέο πρόγραμμα ΕΣΠΑ 2014-20 προβλέπει δράσεις για την «αντιμετώπιση» της ανεργίας, με παροχή δωρεάν εργαζόμενων σε εργοδότες, μέσω μαθητείας και πρακτικής άσκησης, και επιβολή των voucher και των «κοινωνικών προγραμμάτων» ως το μοντέλο απασχόλησης για τη νέα γενιά.

Αυτές είναι οι «Άριστες Πρακτικές» για τις οποίες πανηγυρίζουν ο Τσίπρας και η «αριστερή» κυβέρνησή του. Μόνο που ξέχασαν να μας διευκρινίσουν για ποιον είναι βέλτιστες. Όχι πάντως για το δημόσιο σχολείο, τους μαθητές, τους εργαζόμενους και τους εκπαιδευτικούς.

Τέσσερις βασικοί μνημονιακοί άξονες επίθεσης

- 1) Μείωση του κόστους της εκπαίδευσης και λιτότητα σε όλα τα επίπεδα.
- 2) Αξιολόγηση όλων των παραγόντων της σε σύνδεση με επιδόσεις, αποτελεσματικότητα και μισθούς.
- 3) Μαθητεία και απλήρωτη εργασία για την πλειοψηφία των αποφοίτων της τεχνικής εκπαίδευσης.

4) Επιχειρηματικότητα, δηλαδή όλα, από τα προγράμματα της τεχνικής εκπαίδευσης μέχρι την έρευνα και τα προγράμματα των Πανεπιστημίων, θα καθορίζονται από τις ανάγκες των επιχειρήσεων και όχι της κοινωνίας.

Σημεία εκκίνησης για την εφαρμογή των παραπάνω, όπως ρητά αναφέρεται, θα είναι το «Νέο Σχολείο» της Διαμαντοπούλου και ο νόμος 4186/2013 του Αρβανιτόπουλου. Με βάση αυτά θα εκπονηθεί από το υπουργείο Παιδείας, με τη βοήθεια «ανεξάρτητων εμπειρογνομώνων» των διεθνών Οργανισμών, σχέδιο δράσης μέχρι τον Μάη του 2016, το οποίο θα εγκριθεί τον Ιούλη και θα εφαρμοστεί από το σχολικό έτος 2016-2017.

Μέτρα του 3ου μνημονίου

1) Έως τον Νοέμβριο του 2015 θα νομοθετηθεί νέο πλαίσιο αξιολόγησης όλου του προσωπικού του Δημοσίου, με σκοπό την καλλιέργεια «πνεύματος επίτευξης αποτελεσμάτων». «...Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης...».

Η αξιολόγηση θα οδηγήσει στην πλήρη διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης μέσω της κατηγοριοποίησης, των περικοπών στη χρηματοδότηση και τελικά του κλεισίματος σχολικών μονάδων, των απολύσεων εκπαιδευτικών και της βίαιης εξόδου μαθητών από την εκπαιδευτική διαδικασία.

2) Μέχρι τον Δεκέμβριο του 2015 θα θεσπιστούν: α) σύστημα μόνιμης κινητικότητας. Μέσω ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων θα περιγράφονται οι κενές θέσεις και τα αντίστοιχα καθήκοντα. Οι εργαζόμενοι θα μετακινούνται ανά την Ελλάδα και μάλιστα την τελική απόφαση για την κινητικότητα θα την παίρνει η εκάστοτε υπηρεσία και β) νέο πλαίσιο ποιότητας για επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση/μαθητεία. Θα υπάρχει σύνδεση των δεξιοτήτων με τις ανάγκες της αγοράς και θα δημιουργηθεί «e-εφαρμογή» των υπουργείων Εργα-

σίας, Παιδείας και του ΟΑΕΔ ώστε να παρέχονται οι απαιτούμενες θέσεις μαθητείας για όλους τους σπουδαστές τεχνικών σχολών-ΙΕΚ το 2016 και του 33% των σπουδαστών των ΕΠΑΛ έως το 2016-17.

3) Μέχρι τον Ιούνιο του 2018 προβλέπεται «Ευθυγράμμιση αναλογίας μαθητών ανά τάξη και αριθμού διδακτικών ωρών ανά μέλος προσωπικού και αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό». Αυτό σημαίνει αύξηση των μαθητών ανά τμήμα, αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών, συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων.

4) Από την 1η Ιανουαρίου 2016 θα εφαρμοστεί νέο ενιαίο μισθολόγιο-φτωχολόγιο στο Δημόσιο. Θα υπάρξει πλήρης περιγραφή των δεξιοτήτων, των επιδόσεων, των καθηκόντων και της θέσης του προσωπικού, που θα συνδέονται με τον μισθό. Μέχρι τον προσεχή Οκτώβριο θα εκπονηθεί η νέα Μεσοπρόθεσμη Δημοσιονομική Στρατηγική (Μ.Δ.Σ.), όπου θα καθοριστούν τα ανώτατα όρια μισθολογικών δαπανών και επιπέδων απασχόλησης στο Δημόσιο, που θα συνάδουν με την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων και θα εξασφαλίζουν μείωση των δημόσιων δαπανών Αυτό σημαίνει απολύσεις ή μειώσεις μισθών (ή και τα δύο) κάθε φορά που δεν θα επιτυγχάνεται κάποιος δημοσιονομικός στόχος του μνημονίου ή αν δεν μπορεί να αποπληρωθεί κάποια δόση των τοκογλυφικών δανείων! Επίσης, η αναλογία συνταξιοδοτήσεων/προσλήψεων (τυπικά 1/10) για το 2016 θα διατηρηθεί, για την τριετία 2017-19 θα καθοριστεί στη Μ.Δ.Σ. και μετά θα αναθεωρείται κάθε 2 χρόνια.

Η κυβέρνηση τέλος έχει παραχωρήσει το μονομερές δικαίωμα στους δανειστές να αυξάνουν τις απαιτήσεις τους ανά τρίμηνο, αν εκτιμούν ότι δεν προχώρησαν επαρκώς οι μεταρρυθμίσεις, και έχει δεσμευτεί να θέτει στην έγκρισή τους κάθε νόμο ή ενέργειά της.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Τα πανεπιστήμια βορά στις ορέξεις ΟΟΣΑ-Ιμπεριαλιστών

Η ακαδημαϊκή χρονιά που τέλειωσε, και μαζί το σύνολο των πολιτικών εξελίξεων, μας δίδαξε ότι είναι αδύνατον να λυθούν τα προβλήματά μας με «κοινοβουλευτικό» τρόπο. Επιπλέον, αν εφαρμοστεί το 3^ο μνημόνιο, τότε ό,τι είχαμε γνωρίσει μέχρι σήμερα ως καταστροφικές αλλαγές στο χώρο των ΑΕΙ-ΤΕΙ, θα φαντάζονταν σαν παιδικό πάρτι.

Οι «μεταρρυθμίσεις» του νέου πακέτου μέτρων προέρχονται αποκλειστικά από την περίφημη «εργαλειοθήκη» του ΟΟΣΑ, που το ελληνικό σύστημα παιδείας γνώρισε πολύ καλά τα τελευταία 5 χρόνια, μιας και οτιδήποτε εφαρμόστηκε ή ψηφίστηκε από τις κυβερνήσεις για την εκπαίδευση, από το 2011 και μετά, ήταν βάσει αυτής ακριβώς της «εργαλειοθήκης». Να υπενθυμίσουμε μερικά: μείωση ορίων φοίτησης από 2ν σε ν+2 με τον ν. Διαμαντοπούλου, ραγδαία μειούμενοι προϋπολογισμοί των ιδρυμάτων (μείωση πάνω από 50%), κλείσιμο σχολών και τμημάτων με βάση το σχέδιο «Αθηνά», εσωτερικές αξιολογήσεις ιδρυμάτων, απολύσεις προσωπικού, δυσλειτουργία διαφόρων τομέων, εξισώσεις δημόσιων και ιδιωτικών πανεπιστημιακών πτυχίων, ιδιωτικοποιήσεις λεσχών σίτισης και επιβολή αντίτιμου στέγασης στις εστίες, το «Νέο Λύκειο», ο ν. Αρβανιτόπουλου

κ.ά. Σ' αυτά βέβαια προστίθεται η διογκωμένη ανεργία των πτυχιούχων (περίπου το 30% από το συνολικό 65% της ανεργίας στους νέους) και τα μεγάλα κύματα μετανάστευσης των τελευταίων στο εξωτερικό.

Στόχος του ΟΟΣΑ και της στενότερης συνεργασίας της ελληνικής κυβέρνησης μαζί του (που άλλωστε επευφημούσε και ο Τσίπρας ήδη από τον Φλεβάρη, κάνοντας θερμές χειραψίες με τον γενικό γραμματέα του, Ανχέλ Γκουρία) είναι η «ευθυγράμμιση» του ελληνικού συστήματος παιδείας με το ευρωπαϊκό και ο «εξορθολογισμός» του σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά στάνταρτ – σε απλά ελληνικά: η προσαρμογή της εκπαίδευσης στην μνημονιακή χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού.

Μερικά από τα μέτρα που προορίζει για τα ελληνικά πανεπιστήμια αυτός ο διεθνούς φήμης για τα εγκλήματά του οργανισμός, είναι: Δραστικός περιορισμός του αριθμού των εισακτέων σε αριθμό συγκρίσιμο με τον μέσο όρο εισακτέων στην Ε.Ε. – και αυτό σαν πρώτη φάση. Αποδέσμευση του κράτους, μέσω διαφόρων τεχνικών «κόλπων», από την υποχρέωση να χρηματοδοτεί την εκπαίδευση. Περαιτέρω σύνδεση της χρηματοδότησης ενός ιδρύματος με τα ποσοστά αποφοίτησης (γεγονός που από μόνο του θα οδηγήσει στο κλείσιμο πολλά περισσότερα τμήματα και σχολές

απ' ό,τι το σχέδιο «Αθηνά») – που σημαίνει ότι αν κάποιος καθυστερεί να τελειώσει τις σπουδές του, για τον α' ή β' λόγο, αυτό θα υπολογίζεται ως κόστος για το ίδρυμα, άρα αυτόματο κλείσιμο της στρόφιγας της χρηματοδότησής του. Αλλαγή στο σύστημα δωρεάν συγγραμμάτων και εισαγωγή του θεσμού του κουπονιού για κάθε φοιτητή, αξίας προφανώς πολύ κατώτερης από αυτό που σήμερα του αναλογεί.

Βέβαια, τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι σίγουρο ότι θα εφαρμοστεί έτσι ακριβώς και όχι σε χειρότερη μορφή, μιας και η καινοτομία του 3^{ου} Μνημονίου έγκειται στο ότι οι «θεσμοί» (ΕΚΤ, ΔΝΤ και ευρωπαίοι δανειστές) έχουν πλέον το δικαίωμα να αλλάζουν, να ξαναγράφουν, να αναπροσαρμόζουν το περιεχόμενο του κατά πως τους βολεύει ή κατά πως κρίνουν αυτοί το σωστό και το λάθος για την ελληνική οικονομία. Με λίγα λόγια, όλα βρίσκονται υπό την έγκρισή τους, ακόμα και το τελευταίο μέτρο που θα θέλει η εκάστοτε κυβέρνηση να περάσει θα πρέπει πρώτα να αξιολογείται και να κοστολογείται από τους θεσμούς, ύστερα μόνο θα κρίνεται αν μπορεί να ψηφιστεί ή όχι.

Το μόνο σίγουρο, ειδικά όσον αφορά τα πανεπιστήμια και τα σχολεία, είναι πως τίποτα δεν πρόκειται να «εξορθολογιστεί» ή να μεταρρυθμιστεί προς το καλύ-

τερο, για τον απλούστατο λόγο ότι σήμερα, μετά από 7 χρόνια βαθιάς κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού, με την οικονομία και την κοινωνία να καταρρέουν, περιττά για τη λειτουργία του συστήματος έξοδα πρέπει να κοπούν – και τι πιο περιττό για τους νεοφιλελεύθερους, από ένα μαζικό σύστημα δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης. Τι πιο περιττό για τον ελληνικό καπιταλισμό του 2015, από το να παράγει κάθε χρόνο μερικές χιλιάδες πτυχιούχους ανώτατης εκπαίδευσης;

Μπροστά σ' αυτή την περίοδο που ανοίγεται, η μόνη απάντηση πρέπει να είναι ο ανυποχώρητος αγώνας για την υπεράσπιση ακόμα και του «τελευταίου» δικαιώματός μας στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση. Η Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη, ξεκαθαρίζοντας «**Η αυτοί Η εμείς!**», θα παλέψει ενάντια στην εφαρμογή του 3^{ου} Μνημονίου στα πανεπιστήμια, αλλά και για να ενωθούν οι αγώνες των φοιτητών με του εργατικού κινήματος ενάντια συνολικά στα Μνημόνια και στην χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού. Θα παλέψει για την δημιουργία επιτροπών αγώνα και αλληλεγγύης, επιτροπών υπεράσπισης του ΟΧΙ του δημοψηφίσματος. Αφετηρία η διαδήλωση της ΔΕΘ στις 5 Σεπτέμβρη.

Διάσπαση και κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ

Κανένα συγχωροχάρτι στους νεομνημονιακούς Εφιάλτες

■ Σταύρος Σκεύος

Το ίδιο βράδυ της μεγαλειώδους νίκης του ΟΧΙ, το απίστευτα χυδαίο «δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι» του Τσίπρα ήταν η δήλωση-μνημείο της συριζαϊκής Βάρκιζας. Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχοί ένιωθαν πολύ καλά ότι αυτοί ήταν οι νικητές, ότι οι ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, το λυσσασμένο μπλοκ του ΝΑΙ και των αντιδραστικών του «Μένουμε Ευρώπη» ήταν ριγμένοι στο καναβάτσο. Σ' αυτούς δεσμευόταν ο Τσίπρας ότι θα υποταχτεί πλήρως για να μείνουμε «πάση θυσία στο Ευρώ». Η προδοσία ολοκληρώθηκε στο 3^ο Μνημόνιο-Τέρας, αποκρύφωμα των εγκληματικών επιλογών και του ολοκληρωτικού ναυαγίου της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Έτσι, ο ΣΥΡΙΖΑ διαγράφεται από την Αριστερά, προσχωρεί πλήρως στην στρατηγική και πολιτική των μνημονιακών. Πρόκειται για μια εκφυλιστική μετάλλαξη. Ο ΣΥΡΙΖΑ υπό την ομάδα Τσίπρα είναι **ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟΣ**, αναπαράγοντας και τα ασυνάρτητα ψέμματα των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι και τα προηγούμενων κυβερνήσεων («μεταρρυθμίσεις», «αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας», «δεν υπάρχει εναλλακτική», «συμφωνία δύσκολη αλλά με προοπτική», «ψηφίζω τη συμφωνία για να μην πέσει η πρώτη αριστερή κυβέρνηση», «το νέο πρόγραμμα είναι αναδιάρθρωση/διευθέτηση του χρέους» κ.λπ.).

Έτσι αρχίζει και η κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ. Κανένα κόμμα δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς στρατηγική και τακτική, όσο «ντοπάρισμα» κι αν δεχτεί από μηχανισμούς. «Κατάρρευση» σημαίνει πρώτα απ' όλα **οριστικό διαζύγιο** του ΣΥΡΙΖΑ με τις εργαζόμενες/φτωχές λαϊκές μάζες και τη νεολαία, καθώς γι' αυτές ένα νεομνημονιακό κόμμα, που συνεχίζει την ίδια και τρισευχέστερη πολιτική εκεί όπου γκρεμίστηκαν τα προηγούμενα, δεν έχει καμία χρησιμότητα. Η κατάρρευση θα είναι μάλλον ακόμα πιο γοργή απ' ό,τι του ΠΑΣΟΚ του ΓΑΠ και της ΝΔ του Σαμαρά, καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει τα ερείσματα και αντοχές των αστικών δυνάμεων στην εφαρμογή αντεργατικών/αντιλαϊκών επιθέσεων, μάλιστα τόσο βάρβαρων.

Αν απομένει «δύναμη» στην ομάδα Τσίπρα, την αντλεί από την αποσύνθεση των αστικών μνημονιακών δυνάμεων, την αμήχανη ή μεσοβέζικη στάση ενός δυναμικού στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, την καιροσκοπική υποστήριξη των ιμπεριαλιστών και μνημονιακών μηχανισμών (όπως τα ΜΜΕ) – και βέβαια τις αδυναμίες του εργατικού κινήματος και την ψυχρολουσία κομματιών των μαζών από την προδοσία. Αυτά όμως έχουν έναν πρόσκαιρο χαρακτήρα. Με τέτοια φτηνά δάνεια δεν ντύνεται η γύμνια του ΣΥΡΙΖΑ, δεν σταματάει η πορεία του άρματος όπου έχει δεθεί **προς την αναπόφευκτη συντριβή**, όπως όλων των πολιτικών υπηρετών των Μνημονίων.

Κανένας τακτικισμός ή προπαγανδιστικό τέχνασμα δεν μπορεί να σώσει τον ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα, όπως δεν είχε σώσει και τα αστικά μνημονιακά κόμματα. Οι μεγαλοστομίες π.χ. ότι «ο Τσίπρας είναι κυρίαρχος του πολιτικού παιχνιδιού», έχουν λιγότερη αξία κι από τις αντίστοιχες παλιότερες περί πολιτικού κεφαλαίου των ΓΑΠ και Σαμαρά. Η επένδυση τέτοιων κατασκευών με «αριστερή» φρασεολογία από την ομάδα Τσίπρα, μεγαλώνει και ξεγυμνώνει την αντίφαση με την τοποθέτησή τους στην υπηρεσία των Μνημονίων. Π.χ. όταν μας λένε «η παρουσία της Αριστεράς στην κυβέρνηση είναι οχυρό μάχης για τα συμφέροντα του λαού» – ή τα **αμί-**

μητα, ότι ανατράπηκε η πρώτη αριστερή κυβέρνηση, ότι δεν υπέγραψαν Μνημόνιο αλλά... συμφωνία!!, ότι θα το... μετριάσουν εφαρμόζοντάς το!!

Οι νεομνημονιακοί υποτακτικοί του Τσίπρα, όσο μπλέκονται σ' αυτό το κουβάρι, θα φανεώνουν την αποκρουστική αλλαζονεία του γαντζώματός στην εξουσία, θα γίνονται κι αυτοί μισητοί στις μάζες. **Η φθορά του ΣΥΡΙΖΑϊκού πολιτικού προσωπικού ξεδιπλώνεται ταχύτατα.** Ό,τι απομένει κάτω απ' την ταμπέλα ΣΥΡΙΖΑ, αποκαλύπτεται ως νεομνημονιακό κόμμα χωρίς φτιασίδια.

«Εθνική Ενότητα» και κατάληξη του ΣΥΡΙΖΑ

Οι εκλογές-εξπρές φέρουν τη σφραγίδα των ιμπεριαλιστών της Ευρωζώνης/ΕΕ. Μέχρι χθες, έβλεπαν στις εκλογές διατάραξη της «σταθερότητας» και της «υλοποίησης του προγράμματος». Αφού ο Τσίπρας έγινε το «καλό παιδί» τους, οι Σόιμπλε, Μοσκοβισί κ.λπ. ανακαλύψαν ότι οι εκλογές μπορούν να διευρύνουν τη βάση στήριξης της συμφωνίας! Δηλαδή, κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» ή ένα «ισχυρό» κυβερνητικό σχήμα («ομαλό» για τα μνημονιακά δεδομένα), με ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι ή άλλους «πρόθυμους», που θα αντέξει στην υψικάμινο εφαρμογής του 3^{ου} Μνημονίου. Ο υπολογισμός είναι διπλός: **1)** Να ξαναμπουν στην κυβέρνηση οι παλιοί γνώριμοι, πειθήνιοι «δικοί τους» (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι), που το θέλουν κι οι ίδιοι, γιατί δεν μπορεί ο Τσίπρας, με τους νέους συσχετισμούς, να νέμεται μόνος του την εξουσία. **2)** Να προλάβουν να διασωθεί ένα ποσοστό του Τσίπρα, πριν ο ίδιος κι ο ΣΥΡΙΖΑ ξεφτιλιστούν πλήρως από την εφαρμογή των νέων μέτρων, γίνουν σκιές που πάνω τους δεν μπορεί να ποντάρει κανείς τίποτα.

Σ' αυτό το σχέδιο, ο Τσίπρας είναι χρήσιμος μόνο για να επιχειρήσει να υποτάξει το εργατικό κίνημα και τον ελληνικό λαό στη μοιρολατρική αποδοχή των Μνημονίων, επιβάλλοντας μια καταλυτική ήττα. Το αν θα τα καταφέρουν ή αντίθετα θα έχουμε ένα νέο κύμα αγώνων και πεισματικής αντίστασης (το ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου έχει βάλει γερή παρακαταθήκη γι' αυτό), είναι το βασικό πολιτικό ερώτημα και εξαρτάται από την αντίδραση του εργατικού κινήματος. Σε κάθε περίπτωση, μόνο γι' αυτό κρατάνε τον ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα – μόλις αυτός ο ρόλος εξαντληθεί ή αν αποτύχουν, θα τους ανασκολοπίσουν πολιτικά, πετώντας τους στα σκουπίδια, όπως τους αξίζει.

Ξηλώνεται το κόμμα Τσίπρα

Το σχέδιο, όπου έχει καβαλήσει κι ο Τσίπρας, δείχνει να μπάζει με το καλημέρα. Ίσως υπολόγιζαν ότι ο Τσίπρας θα διατηρούσε γύρω του κάποιες δυνάμεις, όπου θα μπορούσαν να στηριχτούν. Μάλλον έκαναν λάθος. Οι αποχωρήσεις απ' τον ΣΥΡΙΖΑ και παραιτήσεις από ηγετικά όργανα φουσκώνουν καθημερινά. Όχι μόνο της ΛΑΕ (Λαφαζάνης), αλλά και της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, των «53», έναν μεγάλο αριθμό στελεχών και μελών, μια πιθανή κίνηση Κωνσταντοπούλου κ.λπ. Με τι κόμμα ακριβώς θα φτάσει ο Τσίπρας στις εκλογές, όσα ρήγματα κι αν φράξει με αδιόστακτους αριβίστες ή λαμόγια, είναι πραγματικά ένα μεγάλο ερώτημα. Σίγουρα το επόμενο διάστημα θα υπάρξουν κι άλλες αποχωρήσεις ή πολιτικοί σχηματισμοί.

Το κομμάτι που εγκαταλείπουν το ναυάγιο του ΣΥΡΙΖΑ δείχνουν εμμέσεως το υγιές ένστικτο της ελληνικής κοινωνίας, να μην υποταχθεί στο (νεο)μνημονιακό καθεστώς. Δυστυχώς αυτό δεν αρκεί. Η ΛΑΕ (βλ. άρθρο «Μόνο ο Τσίπρας φταίει;») επιστρέφει στον «καλό ΣΥΡΙΖΑ», την ίδια ουσιαστικά αποτυχημένη συνταγή. Για όλα τα κομμάτια, κρίσιμο είναι αν θα εμπλακούν στον αγώνα ενάντια στο 3^ο Μνημόνιο – ή θα καθούν στους δαίδαλους των πολιτικών αδυναμιών τους και κυρίως του προσανατολισμού τους κυρίως στην εκλογική/κοινοβουλευτική εκπροσώπηση. Δυστυχώς, προς τα κει φαίνεται ρυμουλκείται κι ένα μέρος της άκρας αριστεράς (κυρίως της ΑΝΤΑΡΣΥΑ).

Δεν χρειαζόμαστε ανακύκλωση των ρεφορμιστικών αδιεξόδων – αλλά μια νέα επαναστατική αριστερή δύναμη. Για την οικοδόμησή της, το σταθερό πρόγραμμα, πολιτική και πρακτική της Ο.Κ.Δ.Ε. είναι η πιο χρήσιμη επιλογή, η καλύτερη δυνατή εγγύηση.

Η Ο.Κ.Δ.Ε. (Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας) **συμμετέχει αυτόνομα στις εκλογές της 20^{ης} Σεπτεμβρίου**, με ψηφοδέλτια σε όλη την επικράτεια:

– Για να καταγγείλει και ν' αγωνιστεί ενάντια σε όλους αυτούς που οδήγησαν την οικονομία στη χρεοκοπία, επέβαλλαν τα Μνημόνια, ευθύνονται για την ανεργία, την εξαθλίωση του ελληνικού λαού, την καταστροφή των συστημάτων υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Το **άθλιο πολιτικό προσωπικό**, που αν και βουτηγμένο στην ανυποληψία, στη διαφθορά και στα σκάνδαλα, το μόνο που ξέρει είναι να εκβιάζει, να εξαπατά, να τρομοκρατεί, να λοιδορεί τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και να κατακλύβει το εισόδημά τους από τη μια μεριά – και από την άλλη να εξυπηρετεί να συμφέροντα των πλουσίων και των ιμπεριαλιστών της ΕΕ.

– Για να καταγγείλει τον **Τσίπρα και το κόμμα του**, που εξαπάτησε τον ελληνικό λαό με ψεύτικες υποσχέσεις (πρόγραμμα ΔΕΘ, κυβερνητικές εξαγγελίες, κατάργηση μνημονίων, διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους κ.ά.), καταπάτησε το μεγαλειώδες και ταξικό ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου, οδήγησε τη χώρα (με την «εθνική υποστήριξη» της συμμορίας των παλιών μνημονιακών και του «Μένουμε Ευρώπη») σε ένα Μνημόνιο-Τέρας, μια πραγματική καταστροφή για την οικονομία και το βιοτικό επίπεδο. Που κυβέρνησε –αντίθετα με τις διακηρύξεις του– σε ασαφή συνεργασία με τους πρόθυμους σε κάθε είδους αθλιότητα (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ κ.ά.), με διαρκή πολιτικά πραξικοπήματα, καταργώντας κάθε εθνική και λαϊκή κυριαρχία. Που μαζί με τους Μέρκελ-Σόιμπλε, Ολάντ, Γιούνκερ, Ντάισελμπλουμ, Ντράγκι κ.λπ. έχουν επιβάλλει ένα καθεστώς νεοαποικιακού τύπου (όπως και αλλού στην Ευρώπη) για να σώσουν τις τράπεζες και το σύστημά τους. Που μαζί με **τους εκβιαστές των αγορών**, τους γύπες του διεθνούς χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου, απειλούν και τρομοκρατούν τον ελληνικό λαό.

– Για να καταδείξει και να συγκρουστεί με το **τερατώδες κράτος έκτακτης ανάγκης**, που μετά από μια μικρή περίοδο «χαλάρωσης», αρχίζει και κάνει απειλητικό την εμφάνισή του (για εξέλιξη αναγκαία για την εφαρμογή των πρωτοφανών σε σκληρότητα μέτρων του 3^{ου} Μνημονίου, την στήριξη του χρεοκοπημένου αστικού πολιτικού συστήματος και του ελληνικού καπιταλισμού). Το 3^ο Μνημόνιο-Τέρας, η πολιτική του Τσίπρα, όπως και των άλλων μνημονιακών δυνάμεων, μόνο με συνεχή πολιτικά πραξικοπήματα, με τα ΜΑΤ, με τη βία πάνω σε διαδηλωτές, αγωνιστές και μετανάστες, με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, με τα γνωστά δόγματα «αποφασίζομεν και διατάσσομεν», «νόμος και τάξη» και βέβαια με βιομηχανία διώξεων, επιστρατεύσεων και απαγορεύσεων απεργιών και διαδηλώσεων, μπορεί να υλοποιηθεί. Αυτή θα είναι η διακυβέρνησή όλων αυτών που –κατά τα φαινόμενα– θα είναι και πάλι μαζί, μόλις τελειώσουν οι εκλογές και αν εκλεγούν.

– Για να αναδείξει την αναγκαιότητα να **απαλλαγούμε από τις δυνάμεις** αυτές που καταστρέφουν το παρόν και το μέλλον των εργαζομένων και της νεολαίας. Όσο η τρoικα, η πολιτικοοικονομική ελίτ της ΕΕ/Ευρωζώνης (δηλαδή οι δανειστές/τοκογλύφοι/εκβιαστές), το κεφάλαιο και οι υπηρέτες του, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ του Τσίπρα βρίσκονται στην εξουσία, δεν υπάρχει καμία προοπτική ανάπτυξης, αλλά διαρκής καταβράθρωση της οικονομίας και της κοινωνίας, δεκαετίες φτώχειας και υπανάπτυξης. Όσο κυβερνούν αυτοί, δεν έχουμε να περιμένουμε παρά μόνο ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση, κοινωνική και ανθρωπιστική καταστροφή, πείνα, ταπείνωση και εξευτελισμό.

Η «δημοσιονομική προσαρμογή» και το «νοικοκύρεμα», με τη μορφή των Μνημονίων, για τα οποία επαίρονται παλιοί και νέοι υποτακτικοί τους, έφεραν εκατοντάδες χιλιάδες άνεργους, πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, διάλυση μισθών και συντάξεων, ξεπούλημα

ΦΑΚΕΛΟΣ: Εκλογές

Η Ο.Κ.Δ.Ε. αυτόνομα στις εκλογές της 20ης Σεπτεμβρη Γιατί συμμετέχουμε στις εκλογές

της δημόσιας περιουσίας, κατασχέσεις και πλειστηριασμούς καταθέσεων και σπιτιών, χιλιάδες σπίτια χωρίς ρεύμα, καταχρεωμένα νοικοκυριά, αυτοκτονίες, ανθρόπους στα συσσίτια, μετέτρεψαν τους εργαζόμενους σε δουλπαρούκους κ.λπ. Το 3^ο Μνημόνιο-Τέρας, αν εφαρμοστεί θα είναι πραγματικός αρμαγεδδώνας για την οικονομία και το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού. Είναι θρασεία απάτη του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα για να υφαρπάξει ψήφους ότι δήθεν θα «λειάνει» τις φρικτές συνέπειες.

Τα μνημόνια και η διαρκής λιτότητα – στο όνομα της μείωσης του χρέους – ήταν ένα ξέφρενο πανηγύρι μεταφοράς δισεκατομμυρίων στις τσέπες μιας χούφτας καπιταλιστών-μαυραγοριτών, τραπεζιτών και των πολιτικών τους εκφραστών, δηλαδή της συμμορίας του ευρώ και του «Μένουμε Ευρώπη». Στα 5 χρόνια μνημονιακών πολιτικών, το δημόσιο χρέος αυξήθηκε από 120% του ΑΕΠ το 2009 στο 175% στο τέλος του 2014 – και με το 3^ο Μνημόνιο του Τσίπρα θα αυξηθεί στο 220% του ΑΕΠ το 2020, κοντά στα 400 δις ευρώ! Και το σκάνδαλο των σκανδάλων, χάρισαν στις τράπεζες 250 δις ευρώ και ετοιμάζονται να δώσουν άλλα 25 δις ευρώ!

– Για ν' αναδείξει την ανάγκη να συγκρουστούμε με τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και της Ε.Ε., με τα δόγματα της «δημοσιονομικής πειθαρχίας» και των «μεταρρυθμίσεων», που σημαίνουν διαρκείς εκβιασμούς, μνημόνια και λιτότητα διαρκείας, απολύσεις, ανεργία, μείωση μισθών και συντάξεων, φόρους και χαράτσια, διάλυση της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, κλείσιμο σχολείων, νοσοκομείων, δημόσιων οργανισμών κ.λπ., επιτήρηση και κηδεμονία, μετατροπή ολόκληρων χωρών σε «αποικίες χρέους». Να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, που σημαίνει: α) Άμεση παύση πληρωμών – Μονομερής διαγραφή του χρέους. β) Έξοδος από την ΕΕ και το Ευρώ. γ) Άμεση καθιέρωση εθνικού νομίσματος. δ) Εθνικοποίηση των τραπεζών και όλων των το-

μέων-κλειδιά της οικονομίας, επανακρατικοποίηση όσων δημόσιων οργανισμών/υπηρεσιών ιδιωτικοποιήθηκαν, κάτω από εργατικό έλεγχο. ε) Υπεράσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. στ) Δημιουργία Επιτροπών Δράσης και Αλληλεγγύης, για την Υπεράσπιση του ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου, την πάλη ενάντια στο 3^ο και τα παλιά Μνημόνια, την αντιμετώπιση του κύματος φτώχειας και εξαθλίωσης.

– Για να συγκρουστεί και να αναδείξει όλα δεκανίκια του συστήματος εμφανίζονται για να συγκρατήσουν και να μειώσουν την κατάρρευση του αστικού πολιτικού σκηνικού. Όλοι αυτοί οι μαιντανόι με «νέο» ή «πατριωτικό» προφίλ (Ποτάμι, ΑΝΕΛ) δεν είναι άλλο παρά καθαρόαιμοι νεοφιλελεύθεροι ή εκφραστές της «Λαϊκής Δεξιάς». Για να συγκρουστεί με τα ακροδεξιά και φασιστικά δεκανίκια του συστήματος (Χρυσή Αυγή κ.ά.).

– Για να αναδείξει ότι η ατιμωτική κατάληξη της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ – όσο και αν το μέγεθός της «ξαφνιάζει και εκπλήττει» – δεν οφειλόταν σε «τραγικό λάθος», ήταν η κατάληξη και το αποκορύφωμα μια σειράς εγκληματικών λαθών και κυρίως του ολοκληρωτικού ναυαγίου της στρατηγικής και τακτικής ενός κλασικού ρεφορμιστικού σχεδίου. Η Λαϊκή Ενότητα εμφανίζεται προτείνοντας το δοκιμασμένο και αποτυχημένο σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ. Το ρεφορμιστικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ απέτυχε όχι γιατί δεν εφαρμόστηκε καλά, αλλά γιατί προσπάθησε να συμβιβάσει δανειστές και θύματα της κρίσης, ευρώ και απαλλαγή από τα μνημόνια, αγορές και κοινωνία. Είμαστε αντίθετοι και με την εγκληματική, διασπαστική και ρεφορμιστική πολιτική του ΚΚΕ, που κάνει ότι μπορεί για να συκοφαντήσει και να διαρρέσει τους αγώνες, να εξωραϊστεί την παντοδυναμία του καπιταλισμού και των αστικών δυνάμεων, που εμμέσως πλην ολοκάθαρα τάχθηκε στο πλευρό των «Μένουμε Ευρώπη».

– Για να αναδείξει το πολιτικό πρόβλημα. Γιατί όσο σημαντικό κι αν είναι ν' απαλλαγούμε υποτακτικούς και δωσίλογους, θα έχουμε ακόμα απέναντί μας την Ε.Ε. και τους ιμπεριαλιστές, τους τοκογλύφους των αγορών, τους καπιταλιστές που επενδύουν για τη σωτηρία τους στη συνέχιση του μνημονιακού καθεστώτος. Τους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής, που εκεί κυρίως στηρίζονται στη παρούσα συγκυρία οι κυρίαρχες τάξεις. Για να απαλλαγούμε οριστικά από όλους αυτούς, χρειάζεται παρατεταμένος αγώνας και επαναστατική πολιτική. Η μάχη που έχουμε μπροστά μας δεν θα κριθεί στο κοινοβούλιο και στους αστικούς θε-

σμούς, αλλά στους δρόμους, τις γειτονιές, τους εργασιακούς χώρους, τα σχολεία και τις σχολές. Σε τίποτα δεν έχει να βοηθήσει μια φλυαρία περί «δημοκρατίας» και «πραγματεύσεως» ή ακόμα περί «πατριωτικών/προοδευτικών μετώπων». Αυτό που απαιτείται δεν είναι μόνο μια πολιτική αλλαγή, αλλά και μια κοινωνική αλλαγή, μια βαθιά τομή σε αντικαπιταλιστική-επαναστατική κατεύθυνση.

– Για να αναδείξει ένα αντικαπιταλιστικό-επαναστατικό πρόγραμμα και ένα σχέδιο αγώνων, ανασυγκρότησης και ανασύνθεσης του εργατικού κινήματος, απαραίτητα για ν' αντιμετωπιστούν τα ζωτικά προβλήματα των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας. Ένα πρόγραμμα αγώνων και μέτρων, που δεν θα περιορίζονται στο δήθεν «εφικτό» και «ρεαλιστικό» (με τα μέτρα του συστήματος και της κρίσης του), αλλά σε ότι είναι αναγκαίο για την επιβίωση και βελτίωση της ζωής των εργαζομένων και λαϊκών μαζών. Τα λεφτά και οι πόροι υπάρχουν στις τσέπες, τους τραπεζικούς λογαριασμούς, τους φορολογικούς παραδείσους των καπιταλιστών. Όλα αυτά απαιτούν μια αλλαγή στη δομή της εξουσίας, μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, στηριγμένη στην κινητοποίηση και μόνιμη οργάνωση στους χώρους εργασίας, με οδηγό το μεγαλειώδες και ταξικό ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου, στην πάλη για την εμβολή των συμφερόντων της πλειοψηφίας.

– Για να δείξει ότι τελικά η ρίζα του προβλήματος είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλισμού που αυτή την εποχή βυθίζεται και πάλι σε μια νέα χρηματιστηριακή κρίση, ίσως μεγαλύτερη από του 2007-8, η λογική και το σύστημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης, ο ανταγωνισμός, το κέρδος, η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής. Η μοναδική διέξοδος από την καπιταλιστική βαρβαρότητα βρίσκεται έξω απ' την οικονομία της αγοράς και γενικά το αστικό και καπιταλιστικό σύστημα, έξω απ' την καπιταλιστική Ε.Ε. και το Ευρώ. Στην εγκαθίδρυση της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας στη χώρα μας, στη συντριβή της ρατσιστικής και ιμπεριαλιστικής Ε.Ε. και τη δημιουργία μιας Ευρώπης δημοκρατικής, ριζοσπαστικής, σοσιαλιστικής. Ένας Σοσιαλισμός θεμελιωμένος σε κινηματικούς και κοινωνικούς θεσμούς, σε όργανα εργατικού/λαϊκού ελέγχου και συμμετοχής, άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά, ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ (ποσοτικά και ποιοτικά) αυτά και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών. Μια κοινωνία με τα μέσα παραγωγής κοινωνική ιδιοκτησία, με προτεραιότητα τις ανάγκες των πολλών, όχι της μειοψηφίας του πλούτου και του κέρδους.

– Η Ο.Κ.Δ.Ε. κατεβαίνει στις εκλογές μιλώντας τη γλώσσα της αλήθειας. Δεν κάνει συμβόλαιο με τη νίκη, αλλά με τον αγώνα. Το πρόγραμμα, η πολιτική, η τακτική και πρακτική της Ο.Κ.Δ.Ε. είναι ένα τέτοιο συμβόλαιο, που έχει μέσα του όλες τις προϋποθέσεις για τη νίκη. Πιστεύουμε ότι η πολιτική μας είναι η πιο χρήσιμη επιλογή, γιατί δεν περιορίζεται σε μια πολιτική αλλαγή – έστω και προοδευτική –, αλλά δί-

νει το αποφασιστικό χτύπημα στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, στους παλιούς και νέους υποτακτικούς των μνημονίων, χτυπώντας το κακό στη ρίζα του, με την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος, με την εγκαθίδρυση μιας άλλης εξουσίας, μιας κυβέρνησης των εργαζομένων.

– Η Ο.Κ.Δ.Ε. συμμετέχει στις εκλογές της 20^{ης} Σεπτεμβρη και ως μια συνέχεια των παρεμβάσεων της στους αγώνες, ως μια ανάδειξή τους. Μια συνέχεια της συμβολής της στην οργάνωση της αντίστασης και αντεπίθεσης των εργατικών και λαϊκών μαζών, αξιοποιώντας όλες τις πρόσφατες εμπειρίες: εξέγερση του Δεκεμβρη 2008, παρατεταμένος κοινωνικός πόλεμος απ' τις αρχές του 2010 (5η Μάη, κίνημα αγανακτισμένων, «Ιουλιανά», 12 Φλεβάρη 2012, αγώνες ενάντια στις διαθεσιμότητες και απολύσεις, φοιτητικό και εκπαιδευτικό κίνημα, αντιφασιστικό κίνημα, κινήματα γειτονιών, εργατικοί αγώνες, το ΟΧΙ του Δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου κ.λπ.).

– Τέλος, θέλουμε να δείξουμε την αναγκαιότητα μιας νέας επαναστατικής αριστερής δύναμης, που δεν θα υποκύπτει ή προδίδει τους εργαζόμενους με την πρώτη δυσκολία, δε θα τρέχει με κάθε ευκαιρία πίσω από «ξένες σημαίες» εγκαταλείποντας τις «αρχές» της, δε θα χαρακτηρίζεται από εκλογικό κρετινισμό. Θέλουμε μια επαναστατική αριστερά που είναι η βασική προϋπόθεση για να ξηλώσουμε τα Μνημόνια και το καθεστώς τους, για μια νικηφόρα σύγκρουση με το σύστημα, τους υπηρέτες και το κράτος του.

Στο ψηφοδέλτιο της Ο.Κ.Δ.Ε. συμμετέχουν μέλη διοικήσεων σωματείων, συνδικαλιστές και εργαζόμενοι με σημαντική συμβολή στις απεργίες και τους αγώνες, άνεργοι εργάτες που δραστηριοποιούνται σε επιτροπές γειτονιών ενάντια στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις, αγωνιστές που δραστηριοποιούνται για την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, των μεταναστών και ενάντια στο ρατσισμό/φασισμό, φοιτητές ενεργοί στο φοιτητικό κίνημα. Ακόμη το ψηφοδέλτιο της Ο.Κ.Δ.Ε. συμβολίζει και αναδεικνύει και εκείνους τους αγώνες, εκείνο το κομμάτι της εργατικής τάξης (με μερική απασχόληση και κάθε είδους ελαστική εργασία, ανασφάλιστους, άνεργους, μετανάστες κ.λπ.) που αποσιωπάται απ' τα ΜΜΕ, τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, την αστική διαπλοκή. Που έπαιξαν και παίζουν σημαντικό ρόλο σε όλα τα κινήματα, στους μικρούς ή μεγάλους αγώνες.

**Για την Ενίσχυση
και Νίκη των Αγώνων
Για την Αντεπίθεση των
Εργαζομένων**

Στηρίξτε – Ψηφίστε**Μια Πραγματικά
Χρήσιμη Επιλογή****Ο.Κ.Δ.Ε.**

**ΚΑΤΩ ΤΟ ΝΕΟ
ΜΝΗΜΟΝΙΟ**

**ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ & ΕΕ**

**ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ**

ΟΧΙ

**ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**

ΣΤΗΡΙΞΤΕ-ΨΗΦΙΣΤΕ

Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας www.okde.gr

ΦΑΚΕΛΟΣ: Εκλογές

**Η «σκληρή»
διαπραγμάτευση
του ΣΥΡΙΖΑ και του
Τσίπρα κατέληξε στο
3^ο Μνημόνιο-Τέρας,
σκληρότερο απ' τα
προηγούμενα. Ο
Τσίπρας, ο ΣΥΡΙΖΑ
και οι ευρωπαίοι
ιμπεριαλιστές αγνόησαν
και τσαλαπάτησαν
την εκφρασμένη
θέληση του ελληνικού
λαού (εκλογές 25
Γενάρη, δημοψήφισμα
5 Ιουλίου), την
καθολική απόρριψή
του στα μνημόνια
και τις πολιτικές της
εξαθλίωσης.**

**ΣΤΗΡΙΞΤΕ-ΨΗΦΙΣΤΕ
Ο.Κ.Δ.Ε.Ε.**

**Κ
ΟΧΙ στην "Ε
ΔΙΑΓΡΑΦΗ**

Η επιστροφή και το ριζικό πιο βαθιά στον μνημονιακό βούρκο, δεν είναι «τραγικό λάθος» του ΣΥΡΙΖΑ ή μόνο πραξικόπημα των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστών – αλλά το αποκορύφωμα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ και της ηγεσίας Τσίπρα, των συνεχών υποχωρήσεων και αυταπατών. Το ολοκληρωτικό ναυάγιο της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ, που ξεκινάει ήδη με την ανάληψη της εξουσίας: Παυλόπουλος για ΠτΔ, επαίσχυντη συμφωνία 20^{ης} Φλεβάρη, εγκληματική αποπληρωμή των δόσεων στους δανειστές (από τον Αύγουστο του 2014 έχουμε πληρώσει 17,5 δις), μνημονιακή πρόταση 47σελίδων... παραμύθια περί «θεσμών», «εταίρων», «ευρωπαϊκής αλληλεγγύης»... και ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιοι μνημονιακοί πράγματι προετοίμαζαν και επιχειρούσαν ενάντια στη θέληση του ελληνικού λαού ένα πραξικόπημα, ήδη απ' τον Γενάρη, που κορυφώθηκε στο δημοψήφισμα: με συνεχή τρομοκρατία περί Gexit και ασύντακτης χρεοκοπίας, ενορχήστρωση των αντιδραστικών «Μένουμε Ευρώπη», εκβιαστικό κλείσιμο τραπεζών και capital controls.

Η περήφανη απάντηση των εργαζομένων και της νεολαίας στο δημοψήφισμα τις 5^{ης} Ιουλίου, το συντριπτικό ΟΧΙ του 61,3%, απέδειξε ότι έχουν βγάλει πολύτιμα συμπεράσματα, δεν θέλουν με τίποτα να επιστρέψουν στο προηγούμενο καθεστώς, είναι αποφασισμένοι και για σκληρές θυσίες σε μια προοπτική πάση θυσία απαλλαγής απ' τα Μνημόνια.

Η προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα είναι κολοσοισαία. Το ίδιο βράδυ κιάλας της μεγαλειώδους νίκης απέναντι στον συστρατευμένο συρφετό του ΝΑΙ (καπιταλιστές, τραπεζίτες, ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, αστικές «προσωπικότητες», σάπια γραφειοκρατία ΓΣΕΕ), ο Τσίπρας με απίστευτη χυδαιότητα έσπευσε να δηλώσει «δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι», καλώντας συμβούλιο πολιτικών αρχηγών, δεσμευόμενος επίσημα για πάση θυσία παραμονή στο Ευρώ, σ' αυτούς που μόλις λίγο πριν ο ελληνικός λαός είχε πετάξει στο περιθώριο.

Δεν πρέπει να εφαρμοστεί το Μνημόνιο-Τέρας

Το 3^ο Μνημόνιο είναι Αρμαγεδώνας ενάντια σε οικονομία, κοινωνία, βιοτικό επίπεδο. Θα γράφεται και ξαναγράφεται συνεχώς, με το αίμα των εργαζομένων, λαϊκών στρωμάτων και νέων, ερμηνευόμενο όπως κάθε φορά επιθυμούν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές και δανειστές. Είναι λευκή επιταγή για τα συμφέροντα κεφαλαίου και ιμπεριαλιστών, μια αποικιοκρατική

σύμβαση (χειρότερη απ' τα προηγούμενα μνημόνια, που θα εφαρμοστούν μέχρι τέλος), που παραδίδει δεμένους χειροπόδαρους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα στις καπιταλιστικές ορέξεις των καπιταλιστών. Κυριότερα μέτρα του (μέχρι στιγμής) είναι:

– Νέες μειώσεις σε μισθούς, συντάξεις, αποδοχές. Νέα τεράστια φορολογικά/εισπρακτικά μέτρα, που θα βαραίνουν σχεδόν αποκλειστικά τις εργατικές και λαϊκές μάζες (ΦΠΑ, ΕΝΦΙΑ, εισφορά «αλληλεγγύης» κ.ά.). Σχεδόν ολοκληρωτική κατάργηση των πρόωρων συντάξεων, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης (για όλους πάνω από 67 έτη, στην πράξη δηλαδή και πάνω από 70). Γενική μείωση συντάξεων, προς τα 200-300 ευρώ.

– Εφαρμογή των αντεργατικών διατάξεων των προηγούμενων μνημονίων. Επιπλέον, απελευθέρωση απολύσεων, «εκσυγχρονισμός»(!) συλλογικών διαπραγματεύσεων, αντισυνδικαλιστικά/αντιπατριωτικά μέτρα, νεοφιλελεύθερες-αντεργατικές «εργαλειοθήκες ΟΟΣΑ».

– Δρακόντεια μέτρα ενάντια στους αγρότες: τεράστια αύξηση φορολογίας, κατάργηση μειωμένου φόρου αγροτικού πετρελαίου, τεράστια αύξηση ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισής κ.ά.

– «Μεταρρυθμίσεις» και «απελευθέρωση» των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων, ξεκληρίσματα μεσαίων στρωμάτων υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου και των μονοπωλίων. Αύξηση φορολογίας μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

– Κατάργηση της πρόσφατης ρύθμισης των 100 δόσεων, χειρότερη της αποπληρωμής «κόκκινων» δανείων και προστασίας πρώτης κατοικίας (έρχεται κύμα πλειστηριασμών, κατασχέσεων, εξώσεων).

– Ιδιωτικοποιήσεις-Ξεπούλημα σε ό,τι έχει απομείνει από δημόσιους οργανισμούς/υπηρεσίες... μέχρι κτήματα, νησιά, δάση. 14 περιφερειακά αεροδρόμια πουλήθηκαν κοψοχρονιά. Ακολουθούν κρίσιμες υποδομές όπως ενέργεια, ύδρευση, σιδηρόδρομοι, λιμάνια.

– Ειδικό ταμείο, με περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου ύψους 50 δις ευρώ, απ' όπου θα ανακεφαλαιοποιούνται οι χρεοκοπημένες τράπεζες, θα αποπληρώνεται το χρέος, θα ταϊζονται καπιταλιστές για «επενδύσεις». Θα διευθύνεται από «Ελληνες» και θα ελέγχεται από την Τρόικα, που θα αποφασίζει τι, πότε και πόσο θέλει να ξεπουληθεί.

– Η εποπτεία της οικονομίας επανέρχεται πιο ασφυκτική (έλεγχοι στα υπουργεία, σ' όλα τα νομοθετήματα κ.ά.), κάνοντας τη χώρα προτεκτοράτο ή αποικία χρέους. Όταν υπάρχει «παρέκλιση» απ' τους στόχους, θα ενεργοποιούνται αυτόματα επιπλέον «δημοσιονομικές προσαρμογές», δηλαδή νέες μειώσεις μισθών/συντάξεων/δαπανών, απολύσεις κ.λπ.

Αυτά και άλλες φρικαλεότητες (χειρότερα μέτρα τον Οκτώβρη: ασφαλιστικό, νέο «ενιαίο» μισθολόγιο, κατάργηση ΕΚΑΣ, εργασιακά κ.ά.) θα προκαλέσουν νέο τεράστιο κύμα ανεργίας, εξαθλίωσης, μεγάλης ανθρωπιστικής κρίσης, πείνας – καταστρέφοντας κάθε δυνατότητα επανεκκίνησης της οικονομίας.

ΟΧΙ στη μνημονιακή «Εθνική Ενότητα»
Με τις εκλογές-εξπρές, ο ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρας

ελπίζει να διασωθεί απ' την κατάρρευση. Με τους νέους πάτρωνές τους, τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ, τον αστικό κόσμο και τα ΜΜΕ, θέλουν να εφαρμόσουν το 3^ο Μνημόνιο με μια «ισχυρή» κυβέρνηση (μάλλον με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι ή άλλους «πρόθυμους»). Να τους χαλάσουμε τα σχέδια!

Μαύρο στον μεταλλαγμένο ΣΥΡΙΖΑ!

ΣΥΡΙΖΑ και Τσίπρας έχουν πάρει οριστικά διαζύγιο από την αριστερά, τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα. Αποδέχτηκαν το ρόλο στυλοβάτη του αστικού συστήματος, εκλεκτού των ιμπεριαλιστών, όπου πασχίζουν ν' αποδείξουν ότι είναι οι πιο κατάλληλοι για να υποτάξουν το εργατικό κίνημα και να συμμαχούν με αιματοβαμμένους δικτάτορες όπως ο Σίσι.

Προσπαθούν να φαρμάξουν ψήφους, κάνοντας τις εκλογές δημοψήφισμα... υπέρ του 3^{ου} Μνημονίου! Ψευδονται ασυνάρτητα και ασύστολα, ότι η κυβέρνησή τους έδωσε σκληρή μάχη, ανατράπηκε, είναι... αριστερή!! και μπορεί να...μετριάσει!! το 3^ο Μνημόνιο όσο το... εφαρμόζει!! Εκβιάζει, απειλεί με επιστροφή στην εξουσία των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, με τους οποίους όμως (και με το Ποτάμι) συνεργάζεται για την επιβολή του 3^{ου} Μνημονίου. Πρόγραμμα του είναι το 3^ο Μνημόνιο, που στην εφαρμογή του θα γίνει ακόμα πιο κτηνώδες, εφαρμοζόμενο σε μια κοινωνία ρημαγμένη απ' τα δύο προηγούμενα. Καμιά λαϊκή και εργατική ψήφος στους νεομνημονιακούς υποτακτικούς!

Μαύρο σε ζόμπι των Μνημονίων, συμμορία του Ευρώ, αντιδραστικούς του «Μένουμε Ευρώπη»!

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έφεραν φτώχεια και εξαθλίωση, τα πρώτα καταστροφικά μνημόνια. Εκτόξευσαν την ανεργία (πάνω από 60% στους νέους). Κατέστρεψαν την οικονομία και την παραγωγή. Υπηρετές μιας παρασιτικής ελίτ (καναλάρχες, μεγαλοεπιχειρηματίες, τραπεζίτες κ.λπ.), που ως σύγχρονοι μαυραγορίτες κερδίζουν μέσα στην κρίση, απολαμβάνουν μια «χρυσή βροχή» δισεκατομμυρίων, πάνω σε κοινωνικά συντρίμια και στη λαϊκή δυστυχία. Ξευτέλισαν κάθε έννοια λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας, δημοκρατικών και συνταγματικών θεσμών. Καταπάτησαν κάθε δημοκρατικό και συνδικαλιστικό δικαίωμα/ελευθερία, στηριγμένοι σε ορδές ΜΑΤ και κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα.

Μαζί με το Ποτάμι, με τις οδηγίες της Ε.Ε., την απόλυτη στήριξη των ΜΜΕξαπάτησης και του κεφαλαίου, αποτέλεσαν το μαύρο μπλοκ του ΝΑΙ στις 5 Ιούλη, τρομοκρατώντας και απειλώντας τον λαό. Η ήττα τους ήταν ηχηρή – Να γίνει ακόμα μεγαλύτερη!

Μαύρο στα παλιά και νέα δεκανίκια του συστήματος (ΑΝΕΛ κ.ά.), στους φασίστες της Χρυσής Αυγής!

Αδιέξοδο το σχέδιο των ρεφορμιστών Λαϊκή Ενότητα: Όχι αυταπάτες για «καλό ΣΥΡΙΖΑ»

Η Λαϊκή Ενότητα (Λαφαζάνης) δεν ψήφισε το 3^ο Μνημόνιο και διασπάστηκε πρόσφατα απ' τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έχει μεγάλες ευθύνες.

ΑΤΟ ΤΟ ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Θνική Ενότητα” - ΜΑΥΡΟ σε παλιούς & νέους Μνημονιακούς ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΕΞΟ ΑΠΟ ΕΥΡΩ & ΕΕ

Ήταν οργανικό κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ και της πολιτικής του (που οδήγησε στην μνημονιακή μετάλλαξη), αποδεχόταν και ψήφιζε διαδοχικούς συμβιβασμούς/υποχωρήσεις, καθουχάζοντας τους εργαζόμενους και το κίνημα μέχρι το οδυνηρό τέλος. Πήρε σημαντικές υπουργικές θέσεις, χωρίς να εφαρμόσει ούτε αυτή τις μετριοπαθείς δεσμεύσεις του προγράμματος της Θεσσαλονίκης. Σήμερα, επιχειρεί ουσιαστικά μια επιστροφή στο παρελθόν ενός «καλού ΣΥΡΙΖΑ», χωρίς πραγματικά διαφορετική στρατηγική/πολιτική, καλλιεργώντας τις ίδιες εκλογικές και κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Η θέση της για Ευρωζώνη/ΕΕ είναι θολή και συγχυσμένη, σχεδόν ίδια μ' αυτή που οδήγησε σε ναυάγιο και επαίσχυντη προδοσία τον ΣΥΡΙΖΑ. Εξίσου αδιέξοδες είναι οι αναφορές της σε μέτωπα «δημοκρατικά/πατριωτικά/προοδευτικά».

Καταστροφική η πολιτική του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ διαλαλεί ότι «δικαιώθηκε» από το 3^ο Μνημόνιο (μετά βίας κρύβει τη χαρά του), έχει όμως μετατραπεί σε συντηρητικό κόμμα μακριά ή και ενάντια στους αγώνες. Απείχε ή και συκοφάντησε κάθε μεγάλο αγώνα. Στη μεγάλη μάχη του δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου, μιλώντας για άκυρο, συντάχθηκε ουσιαστικά με το ΝΑΙ και τους «Μένουμε Ευρώπη». Συκοφαντεί και πολεμάει ό,τι δεν ελέγχει, καλλιεργεί την ηττοπάθεια, δίνει σε κάθε ευκαιρία εξετάσεις νομιμοφροσύνης στο αστικό σύστημα. Παρά τα παχιά λόγια, επαναλαμβάνει πλέον κι αυτό το ρεφραϊν των μνημονιακών «μια έξοδος από το Ευρώ θα είναι καταστροφή».

Στον δρόμο του ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου Να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας - Αγώνας Παντού Για ένα ριζοσπαστικό Πρόγραμμα Σωτηρίας

Με αγώνες, με την ψήφο στις 25 Γενάρη, εργαζόμενοι, άνεργοι, φτωχοί και νέοι στείλαμε στο περιθώριο τις αστικές μνημονιακές δυνάμεις. Η προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει να μας πωρογυρίσει. Το συντριπτικό παλλαϊκό ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου έδειξε τη δύναμή μας, αποτελεί γερή παρακαταθήκη, που οι αχυράνθρωποι των ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και άλλων μνημονιακών δεν μπορούν, δεν πρέπει να σβήσουν.

5 χρόνια μνημονίων, δεκαετίες νεοφιλελευθερισμού μας έφεραν στο χείλος του γκρεμού. Η καταστροφή δεν αντιμετωπίζεται με ψευτολύσεις. Χρειάζεται χτύπημα του κακού στη ρίζα: στο καπιταλιστικό σύστημα και την κρίση του, την αναρχία της «ελεύθερης αγοράς», τη βάρβαρη λογική του κέρδους - τις κυρίαρχες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, που διαχειρίστηκαν δεκαετίες την οικονομία και την κοινωνία - τις «διεθνείς δεσμεύσεις» σε ΕΕ/Ευρώ/ΝΑΤΟ, που επιβάλλουν τα συμφέροντα κεφαλαίου και πολυεθνικών.

Χρειάζεται μια ταξική, αντικαπιταλιστική πολιτική, λέγοντας καθαρά ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΠΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥΣ, με ύψιστη προτεραιότητα τη σωτηρία των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων, με σύγχρονους όρους, όχι ως απελπισμένους και τα-

πεινωμένους δουλοπάροικους. Ένα «αντί-στροφο Μνημόνιο», υπέρ των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Δεν υπάρχει επανεκκίνηση της οικονομίας ή «παραγωγική ανασυγκρότηση» με μια ήπια διαχείριση (ανέφικτη άλλωστε) της καπιταλιστικής κατάρρευσης. Παρά με ριζικά μέτρα, στον δρόμο μιας δημοκρατικά σχεδιασμένης αναδιοργάνωσης όλης της οικονομίας, σε σοσιαλιστική κατεύθυνση.

α) Άμεση Παύση Πληρωμών - Μονομερής Διαγραφή του Χρέους. Δεν πρέπει να πληρώνουμε ένα τεράστιο χρέος, για το οποίο δεν ευθυνόμαστε καθόλου (τους επόμενους δυο μήνες 15 δις σε ΕΚΤ-ΔΝΤ, πολλά ακόμα μέσα στο 2015), ενώ η εξαθλίωση, το ξεροστάλιασμα στις τράπεζες για λίγα ευρώ, οι εκβιασμοί και απολύσεις των αφεντικών κ.λπ. έχουν γιγαντωθεί. Παύση πληρωμών-Διαγραφή του Χρέους είναι το μόνο μέτρο για να σταματήσει η αδιάκοπη αφαιμάξη της οικονομίας, των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων, η συνεχής εσωτερική υποτίμηση - βάζοντας βάσεις μιας επανεκκίνησης της οικονομίας προς όφελος της συντριπτικής κοινωνικής πλειοψηφίας.

β) Έξοδος από Ευρώ και Ε.Ε. Είναι ο μόνος δρόμος για τους εργαζόμενους στην Ελλάδα (αλλά και στην Ευρώπη). Το κοινό «σπίτι» και νόμισμα δεν ωφέλησαν σε τίποτα: έκαναν τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους (30 εκ. άνεργοι στην ΕΕ, 120 εκ. κάτω απ' το όριο της φτώχειας), είναι ιμάντας μεταβίβασης πλούτου στις χώρες του Βορρά (ιδιαίτερα τη Γερμανία), μηχανισμοί μετατροπής χωρών σε αποικίες χρέους, ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων (π.χ. Ουκρανία), κατάργησης των δημοκρατικών ελευθεριών. Ειδικά με το δημοψήφισμα, οι σχέσεις των εργατικών και λαϊκών μαζών με το Ευρώ/ΕΕ έχουν «σπάσει» - και αυτή η ρήξη μεγαλώνει απ' τους εκβιασμούς, τις απειλές, τη δυστυχία, τις ουρές στα ΑΤΜ και το μονότονο ουρλιαχτό των χορτάτων, ΜΜΕξαπάτησης, «Μένουμε Ευρώπη» για «πάση θυσία στο Ευρώ» με οποιοδήποτε τίμημα για τους «από κάτω».

γ) Άμεση καθιέρωση εθνικού νομίματος. Αποδείξαμε στις μέρες του δημοψηφίσματος ότι μπορούμε να αντέξουμε σε σκληρές συνθήκες. Οι θυσίες ή δυσκολίες από μια αλλαγή νομίσματος (και τη ρήξη με τους δανειστές τοκογλύφους) θα είναι πολύ μικρότερες απ' ό,τι λένε οι καπιταλιστές και οι παπαγάλοι της «συμμορίας του Ευρώ», ασύγκριτα μικρότερες απ' ό,τι φορτωνόμαστε με τα Μνημόνια. Το εθνικό νόμισμα είναι: 1) Απόλυτα εφικτό: η βάση και το αντίκριμά του θα είναι η λειτουργία της «πραγματικής οικονομίας», δηλαδή των παραγωγικών τομέων. 2)

Απόλυτα απαραίτητο για τη σωτηρία των λαϊκών καταθέσεων/περιουσιών, τον έλεγχο της οικονομίας και τον αναπροσανατολισμό της υπέρ των εργαζομένων. Για ν' αντιμετωπίσουμε κάθε είδους χτυπήματα από τους ιμπεριαλιστές (σαμποτάζ, εμπάργκο, φυγή κεφαλαίων κ.λπ.), που μια γεύση πήραμε τη βδομάδα του δημοψηφίσματος.

δ) Εθνικοποίηση των Τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο - για να πάρουμε τις τράπεζες απ' αυτούς που τις χρεοκόπησαν και σπέρνουν την οικονομική αποδιοργάνωση, να σωθούν οι λαϊκές καταθέσεις, να απαλλαγούμε απ' τον ασφυκτικό εναγκαλισμό της ΕΚΤ, να χρηματοδοτηθούν παραγωγικές επενδύσεις, η επανεκκίνηση και ο διαφορετικός προσανατολισμός της οικονομίας. Εθνικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο των τομέων-κλειδιά, επανακρατικοποίηση όσων δημόσιων οργανισμών/υπηρεσιών ιδιωτικοποιήθηκαν, κάτω από εργατικό έλεγχο - για να ξαναπάσουν δουλειά οι απολυμένοι, να ξαναοίξουν εργοστάσια και επιχειρήσεις, να καλυφθούν οι αναριθμητές κοινωνικές ανάγκες. Κρατικό μονοπώλιο στο εξωτερικό εμπόριο (εισαγωγές/εξαγωγές), για να αντιμετωπίσουμε όποια έκτακτη κατάσταση και να διασφαλίσουμε την παροχή βασικών αγαθών (φάρμακα, πετρέλαιο κ.λπ.).

ε) Να πάρουμε το χρήμα και τον πλούτο, όπου κι αν βρίσκονται. Με βαριά φορολογία σε κεφάλαιο και μεγάλες περιουσίες, στα κρυφά και φανερά κέρδη τους. Βάζοντας χέρι στους φουσκωμένους τραπεζικούς λογαριασμούς και οφσόρτους, δεσμεύοντας περιουσίες, ειδικά όσων έκαναν πάρτι λεηλασίας του δημόσιου χρήματος, φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής. Για να κατευθύνουμε αυτά τα χρήματα που λιμνάζουν σε παραγωγικές επενδύσεις.

στ) Υπεράρπηση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Πλήρη διάλυση του κράτους έκτακτης ανάγκης, των φασιστικών συμμοριών της Χρυσής Αυγής. Αυστηρός εργατικός/κοινωνικός έλεγχος των ΜΜΕ-ξαπάτησης, που έχουν γίνει «φωλιά» αντιδραστικής, εκβιασμών και απειλών εναντίον μας και είναι ξεκάθαρα υπέρ των τοκογλύφων, ιμπεριαλιστών και δοσίλογων μνημονιακών.

ζ) Ενάντια στο μίσος και τη διαίρεση του ρατσισμού. Ενάντια στον πόλεμο και τους ιμπεριαλιστές εμπρηστές του.

Η νίκη δεν θα έρθει με λόγια στη Βουλή Για μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων

Κεφάλαιο, ιμπεριαλιστές, ΕΕ και ΔΝΤ, αστικές μνημονιακές δυνάμεις, «Μένουμε Ευρώπη» και παρασιτική ελίτ, μαζί κι ο μνημονιακός ΣΥΡΙΖΑ, μας έχουν κηρύξει ανελέητο πόλεμο και είναι διατεθειμένοι να μην σταματήσουν ποθενά. Δεν σέβονται καμία δημοκρατία, «θεσμό», σύνταγμα ή λαϊκή ετυμηγορία.

Πρέπει να απαντήσουμε με πόλεμο στον πόλεμό τους. Με ανυποχώρητους αγώνες και μορφές αυτοοργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς και σπουδών, σε

κάθε γειτονιά, με ενότητα και συντονισμό. Χρειαζόμαστε μια νέα δομή εξουσίας, όχι το ξεφτιλισμένο σκιάχτρο μιας αστικής-κοινοβουλευτικής δήθεν «δημοκρατίας», κομμένης και ραμμένης στα μέτρα των καπιταλιστών, του μνημονιακού πολιτικού προσωπικού, των ιμπεριαλιστών, της ΕΕ, που επιβάλλεται με τις ορδές ενός κράτους έκτακτης ανάγκης.

Εμπρός να παλέψουμε για μια επαναστατική Κυβέρνηση των Εργαζομένων, τη μόνη που μπορεί να εφαρμόσει ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, να συγκρουστεί με τα συμφέροντα του διεθνούς και ντόπιου κεφαλαίου, να μην υποκύψει στους αδυσώπητους εκβιασμούς και τα συνεχή πραξικοπήματα. Που θα έρθει από την άνοδο της αυτοπεποίθησης και μαχητικότητας του εργατικού και λαϊκού κινήματος, θα στηρίζει τους αγώνες και την αυτοοργάνωσή του, θα στηρίζεται σε αυτά. Που θα προχωρήσει σε δημοκρατικό σχεδιασμό της οικονομίας και όλων των μεγάλων κοινωνικών επιλογών (σχέσεις εργασίας, περιβάλλον, διατροφή κ.λπ.), για τις ανάγκες της πλειοψηφίας και μόνο με βάση αυτές, όχι κινούμενη απ' το αόρατο και αρπακτικό χέρι των «αγορών», των «πλεονασμάτων» και της «ανταγωνιστικότητας». Που ανοίγει τον δρόμο σε μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία (που καμία σχέση δεν έχει με τα εκτρώματα του «υπαρκτού σοσιαλισμού»), τη μόνη πραγματική διέξοδο - αντί να στηρίζεται στη διεφθαρμένη, ανίκανη γραφειοκρατία του αστικού κράτους και μιας πλούσιας ελίτ.

Για μια νέα επαναστατική δύναμη

Η σύγκρουση της τεράστιας πλειοψηφίας των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων με την ισχυρή αλλά οπλισμένη, αδιάστακτη μειοψηφία των καπιταλιστών και ιμπεριαλιστών έχει ξεκινήσει και θα είναι αδυσώπητη. Δεν υπάρχει για μας δρόμος επιστροφής, προσαρμογής στην προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ, στο μνημονιακό τάφο που μας έχουν σκάψει. Μόνος δρόμος που μπορούμε να τραβήξουμε είναι αποφασιστικά μπροστά.

Δεν πρέπει να μπούμε στη μάχη άοπλοι και απροετοίμαστοι, με «στραβά» εργαλεία. Χρειαζόμαστε μια νέα επαναστατική δύναμη, αιχμή του δόρατος και στην πρώτη γραμμή των αγώνων. Που μιλάει την γλώσσα της αλήθειας - με σταθερό πρόγραμμα και πρακτική, που δεν τα εγκαταλείπει στην πρώτη δυσκολία ή στροφή - αποφασιστικά στο στρατόπεδο μας - που δεν σκορπάει ή υποτάσσεται σε εκλογικές/κοινοβουλευτικές αυταπάτες - ικανή και αποφασισμένη να δώσει τη μάχη μέχρι τέλος, να συγκρουστεί ιδεολογικά, πολιτικά και πρακτικά με το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα. Για να βγούμε νικητές στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει. Για την οικοδόμηση αυτής της δύναμης σε Ελλάδα και Ευρώπη παλεύει η Ο.Κ.Δ.Ε. καλώντας κάθε εργαζόμενο και νέο να παλέψει μαζί μας.

**Για την Ενίσχυση και Νίκη των Αγώνων
Για την Αντεπίθεση των Εργαζομένων
Κάνουμε μια Πραγματικά Χρήσιμη
Επιλογή**

Στηρίξτε - Ψηφίστε Ο.Κ.Δ.Ε.

**ΣΤΗΡΙΞΤΕ-ΨΗΦΙΣΤΕ
Ο.Κ.Δ.Ε.**

ΦΑΚΕΛΟΣ: Εκλογές ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - Ποτάμι - ΑΝΕΛ Τα αστικά κόμματα σε πλήρη ανυποληψία

Μετά την ήττα της σαμαροβενιζελικής χούντας στις 25 Γενάρη, και κυρίως με το μεταγαλιώδες ΟΧΙ στις 5 Ιουλίου, τα βασικά αστικά-μνημονιακά κόμματα υπέστησαν βαρύ πλήγμα. Ειδικά μετά το ΟΧΙ, η ήττα μεγάλωσε, μιας και έδωσαν τα ρέστα τους κυριολεκτικά, συμμετέχοντας και ενορχηστρώνοντας μια ελληνική «Μαϊντάν», κάτω από την καθοδήγηση των ευρωπαίων και αμερικάνων ιμπεριαλιστών. Το «Μένουμε Ευρώπη» ηττήθηκε κατά κράτος. Η μνημονιακή μετάλλαξη του Τσίπρα και η συμμαχία των αστικών-μνημονιακών κομμάτων μαζί του για να ψηφιστεί το 3ο μνημόνιο-τέρας μάλλον σε τίποτα δεν μπορεί να τα βοηθήσει να ανακάμψουν.

Οι εκλογές, τις οποίες κανένα από τα μνημονιακά κόμματα δεν επιθυμούσε — λόγω της βαριάς ήττας τους και της ανυπαρξίας από μεριάς τους ενός εναλλακτικού σχεδίου — ήταν αναπόφευκτες μετά τη διαλυτική κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ. Όσο και αν τα αστικά-μνημονιακά κόμματα στήριζαν το πραξικόπημα του Τσίπρα και ψήφισαν μαζί του το 3ο μνημόνιο, η άτυπη συνεργασία μαζί του δεν μπορούσε να συνεχιστεί. Έτσι, είναι αναγκασμένοι να δώσουν τη μάχη των εκλογών από μειονεκτική θέση και σε πλήρη ανυποληψία.

Η ΝΔ επιχειρεί να κρύψει την αποτυχία της και την πρόσφατη εκλογική και πολιτική της καταδίκη ποντάροντας στην αναξιопιστία/κωλοτούμπα του Τσίπρα, που «δεν εξηγεί γιατί πηγαίνει σε εκλογές», «θέλει να λύσει το εσωκομματικό του πρόβλημα μετατρέποντάς το σε εθνικό» κ.λπ. Ζητά να μην γίνουν εκλογές και να προχωρήσουν σε «εθνική συνεννόηση» για να προκύψει κυβέρνηση από την παρούσα Βουλή, δηλαδή να μετατραπεί η άτυπη κυβέρνηση εθνικής ενότητας που ψήφισε το 3ο μνημόνιο σε τυπική και να ολοκληρωθεί το πραξικόπημα του Τσίπρα με τη συμμετοχή της ΝΔ.

Ο Μείμαρκακης αποκαλεί τον Τσίπρα «αναξιόπιστο και ψεύτη». Είναι η ΝΔ,

όμως, που μερικές μέρες πριν στήριζε τον «αναξιόπιστο και ψεύτη» Τσίπρα στην ψήφιση των προαπαιτούμενων και της συμφωνίας, ενώ επίχαιρε γιατί επιτέλους ο Τσίπρας προσχώρησε στη μνημονιακή πολιτική της και έγινε «υπεύθυνος και αξιόπιστος». Το 3ο μνημόνιο-τέρας είναι η πολιτική της ΝΔ, παρά τη φιλολογία ότι ο Τσίπρας δεν διαπραγματεύθηκε σωστά και πέτυχε το χειρότερο. Άλλωστε, επιχειρούν να ξεπεράσουν τον σκόπελο του μνημονίου με τη μεταφορά της προεκλογικής καμπάνιας σε άλλα θέματα, πιο πρόσφορα σε «διαφοροποιήσεις»: μεταναστευτικό, δημόσια τάξη και ασφάλεια κ.α. Αυτά κυρίως θα χρησιμοποιηθούν για να αποπροσανατολίσουν από την ουσία της πολιτικής της ΝΔ, που είναι το μνημόνιο.

Θα αποδώσουν το μεταναστευτικό στον ΣΥΡΙΖΑ και θα ισχυριστούν ότι αυτοί έχουν καλύτερη «περιοριστική» (δηλαδή θανατηφόρα) πολιτική στα σύνορα. Ο απεχθής για τις μάζες Άδωνις Γεωργιάδης έχει ήδη πιάσει δουλειά, βγάζοντας ρατσιστικές κραυγές στα κανάλια, με στόχο τους ακροδεξιούς ψηφοφόρους. Παράλληλα, η ΝΔ θα τονίσει την αναγκαιότητα του «Κράτους Έκτακτης Ανάγκης», με τις ορδές των ΜΑΤ να αντιμετωπίζουν τις διαδηλώσεις-απεργίες.

Η ΝΔ προσπαθεί να εμφανιστεί ως «ήρεμη και υπεύθυνη ευρωπαϊκή δύναμη», που «έβαλε τη χώρα στην Ευρώπη και την κράτησε στην Ευρώπη». Όμως, με την πλήρη υποταγή της στους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, μάλλον δεν είναι και πολύ υπέρ της τα πράγματα, καθώς οι εργατικές και φτωχές λαϊκές μάζες με το ΟΧΙ έδειξαν ότι αποτίναξαν μαζικά τις ψευδαισθήσεις για Ε.Ε. και ευρώ, συνειδητοποιώντας πλήρως ότι σημαίνουν ατελείωτα μνημόνια. Σε αυτό το σημείο υπάρχει μια ήττα στρατηγικής σημασίας για τη ΝΔ και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα.

Το ΠΑΣΟΚ κατηγορεί και αυτό τον Τσίπρα, ότι ενώ έχει μια τεράστια πλειοψηφία βουλευτών που εγγυήθηκαν την ευ-

ρωπαϊκή πορεία της χώρας, δεν σχηματίζει κυβέρνηση ευρείας αποδοχής. Από εκεί και πέρα, επιχειρεί να πετύχει επιστροφή των ψηφοφόρων που «απογοητεύθηκαν» από τον ΣΥΡΙΖΑ και να μαζέψει ό,τι είναι δυνατόν από μνημονιακά κόμματα του «κέντρου και της κεντροαριστεράς». Σε αυτό το πλαίσιο «έκλεισε» η υποψηφιότητα του Θ. Θεοχαρόπουλου, προέδρου της ΔΗΜΑΡ, και επιχειρείται η επιστροφή του Παπανδρέου και του ΚΙΔΗΣΟ. Το τελευταίο παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες, καθώς, πέρα από τις αντιδράσεις του Βενιζέλου, υπάρχει και το παζάρι των βουλευτικών θέσεων. Το κεντρικό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ είναι ότι «κανένας δεν μπορεί μόνος του να λύσει το πρόβλημα της χώρας» και ότι «η αυτοδυναμία δεν μπορεί να δώσει λύση». Έτσι, πρέπει οπωσδήποτε να συμμετέχει το ΠΑΣΟΚ στη νέα κυβέρνηση για να «συνθέσει το κοινωνικό κράτος που δεν στηρίζει η ΝΔ και την επιχειρηματική δραστηριότητα και την ιδιωτική πρωτοβουλία που δεν στηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ». Μάλλον, όπως τα είχε «συνθέσει» στα χρόνια των μνημονίων, καταστρέφοντας το κοινωνικό κράτος και κάθε δικαίωμα των εργαζομένων και των φτωχών.

Το Ποτάμι φιλοδοξεί να είναι ο ρυθμιστής στην επόμενη κυβέρνηση, με τους ανθρώπους του, που «δούλεψαν πολύ και ανέβηκαν σκαλοπάτι-σκαλοπάτι!! Ενώ λέει ότι δεν θέλει να συνεργάζεται με το παλιό πολιτικό σύστημα, λύσσαξε να συνεργαστεί με το «Μένουμε Ευρώπη», ψήφισε προθυμότητα το 3ο μνημόνιο και ξεπέρασε τους πάντες με τη θέση του ενάντια στο δημοψήφισμα, με τη δήλωση της Λυμπεράκη ότι «οι φτωχοί αποφασίζουν λάθος στις κρίσιμες στιγμές!! Μάλλον αυτού του είδους τον φασισμό θεωρεί ως μέγιστη «μεταρρύθμιση» το Ποτάμι.

Οι ΑΝΕΛ ποντάρουν στην πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ και στην προνομιακή θέση που θα έχουν λόγω προύπηρεσίας ως κυβερνητικός εταίρος!

Τώρα, θα συνεργαστούν χωρίς αντιμνημονιακές κορώνες, αλλά ως εγγυητές για «το μεταναστευτικό, τα εθνικά θέματα και την προστασία των συμβόλων της ορθοδοξίας και του ελληνισμού», που θα κινδυνεύουν σε περίπτωση συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ και Ποταμιού. Ωστόσο, ακόμη δεν μας έχουν εξηγήσει τι έκανε ο εγγυητής Πάνος για να μην εκτραπεί το τρενάκι του ΣΥΡΙΖΑ προς τα μνημόνια;

Κοινή πολιτική όλων των αστικών-μνημονιακών κομμάτων είναι το 3ο μνημόνιο και αυτό αποτελεί τη βασική αιτία της ανυποληψίας και της αποσύνθεσής τους. Οι εργατικές και φτωχές λαϊκές μάζες αισθάνονται σιχαμάρα και μίσος γι' αυτές τις δυνάμεις. Αυτό έδειξε το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Γι' αυτό και η μνημονιακή μετάλλαξη του Τσίπρα δεν τις βοηθάει ουσιαστικά να ανακάμψουν. Χρειάζονται χρόνο για να ανασυγκροτηθούν και κυρίως μια βαριά ήττα του εργατικού κινήματος.

Οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να τους ξαναμαυρίσουμε στις εκλογές, αλλά και να αγωνιστούμε στους δρόμους για να μην περάσει το 3ο μνημόνιο, για έξοδο από Ε.Ε. και ευρώ, για διαγραφή του χρέους, για εθνικοποίηση των τραπεζών και των τομέων-κλειδιών της οικονομίας και λειτουργία τους κάτω από εργατικό και κοινωνικό έλεγχο. Να πάρουμε την υπόθεση των αγώνων στα χέρια μας με την αυτοοργάνωσή μας σε «Επιτροπές υπεράσπισης του ΟΧΙ και ενάντια στο 3ο μνημόνιο», να επιβάλουμε τις δικές μας λύσεις με μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων.

Καμία ψήφο στην εγκληματική και προδοτική πολιτική του ΚΚΕ

Είμαστε αντίθετοι με την εγκληματική, διασπαστική και ρεφορμιστική πολιτική του ΚΚΕ, που κάνει ό,τι μπορεί για να συκοφαντήσει και να διατρέψει τους αγώνες, ενώ δεν έχει καμία συγκεκριμένη πρόταση και πρόγραμμα για την ανατροπή των μνημονίων και το πέρασμα στον σοσιαλισμό. Η «λαϊκή εξουσία» που επαγγέλεται είναι αφηρημένη, απροσδιόριστη και παραμένει άπιαστο όνειρο.

Το ΚΚΕ δεν έχει ουσιαστικά καμία συμμετοχή στις μεγάλες κινητοποιήσεις της ελληνικής εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων από το 2008 και μετά («Δεκέμβρης» 2008, γενικές απεργίες-συγκρούσεις 2010-12, «αγανακτισμένοι» κ.α.). Εχθρεύεται με μανία τους ριζοσπαστικούς αγώνες και τις κινητοποιήσεις που δεν ελέγχει. Οι συνειδητά απομονωμένες και διασπαστικές κομματικές παρελάσεις των μελών του, όχι μόνο αδυνατούν αντικειμενικά το κίνημα και δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα, αλλά αποτελούν καρικατούρα κινητοποίησης στα βάρβα-

ρα χρόνια των μνημονίων.

Δεν είναι λίγοι οι εργατικοί αγώνες τους οποίους το ΚΚΕ είτε αντιστρατεύτηκε, είτε υπονόμωσε με τη στάση του. Καλλιέργησε την ηττοπάθεια στον μεγάλο αγώνα των καθαριστριών του Υπ. Οικονομικών, τον οποίο και δεν στήριξε-ενίσχυσε παρά μόνο σε επίπεδο δηλώσεων. Υπονόμωσε τη μεγαλειώδη απεργία-κατάληψη των εργαζομένων της ΕΡΤ, στέλνοντας τα μέλη του να εργαστούν στη ΝΕΡΙΤ «για να κάνουν εκεί συνδικαλισμό!» Με την πολιτική του οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην απομόνωση και αποτυχία ακόμη και τους αγώνες στους οποίους βρίσκεται από τις περιστάσεις επικεφαλής (βλ. Χαλυβουργία).

Στα συνδικάτα, η στάση του δεν διαφέρει σε τίποτα — πολλές φορές είναι και χειρότερη — από αυτήν της σάπιας συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των αστικών κομμάτων. Αποκλειστικός του στόχος είναι να ελέγχει τυπικά όσο το δυνατόν περισσότερα σωματεία, για να εξασφαλίζει θέσεις σε διοικητικά συμβούλια και εκπροσώπηση σε συνέδρια και συνδικαλιστικά όργανα. Πουθενά δεν χρησιμοποιεί τις όποιες δυνάμεις του στην κατεύθυνση ανασυγκρότησης του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος, την ίδια

στιγμή που συνεργάζεται με τις αστικές παρατάξεις ΔΑ-ΚΕ-ΠΑΣΚΕ προκειμένου να σαμποτάρει αποφάσεις υπέρ των αγώνων (π.χ. μπλοκάρισμα απόφασης ΑΔΕΔΥ υπέρ του «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα).

Αλλά και σε κεντρικό επίπεδο, το ΚΚΕ εμμέσως πλην σαφώς τάχθηκε στο πλευρό του σιχαμερού συρφετού του «Μένουμε Ευρώπη», καλώντας σε άκυρη ψήφο στο δημοψήφισμα και επιχειρώντας να «κόψει τα φτερά» των εργαζομένων και φτωχών. Δηλώνει σε κάθε ευκαιρία ότι δεν πρέπει να βγούμε από το ευρώ, γιατί αυτό «δίχως λαϊκή εξουσία» θα ήταν ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων! Αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη και καταστροφική και το ΚΚΕ βαδίζει προς την οριστική απομόνωση-θάνατό του.

Οι σταλινικές δικτατορίες που συκοφαντικά βαφτίστηκαν «σοσιαλισμός», τις οποίες υπερασπίζεται το ΚΚΕ, δεν μπορεί και δεν πρόκειται να αποτελέσουν το σύγχρονο όραμα των εργαζομένων για μια κοινωνία που θα αντικαταστήσει τον σάπιο καπιταλισμό. Η επικράτηση της πλήρους εργατικής δημοκρατίας, η συμμετοχή και ο έλεγχος όλων των αποφάσεων από τους εργαζόμενους είναι η ουσία του σοσιαλισμού.

Προς νέα, οξύτερη κρίση η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία

■ Ηρακλής Χριστοφορίδης

Η νέα πτώση των χρηματιστηρίων στην Κίνα πριν από δύο εβδομάδες διαπέρασε σαν ηλεκτρικό ρεύμα τη ραχοκοκαλιά όλων των χρηματιστηρίων, οδηγώντας τα σε απότομη και βαθιά πτώση, επιβεβαιώνοντας τα σενάρια που θέλουν νέα επιδείνωση της παγκόσμιας κρίσης. Στις αρχές Ιούλη, το ΔΝΤ είχε αναθεωρήσει τις προβλέψεις του για την παγκόσμια οικονομία προς το χειρότερο (προβλέπει πλέον ανάπτυξη 3,3% αντί 3,5%, στις ΗΠΑ 2,5% αντί 3,1%, στην Ιαπωνία 0,8% αντί 1%, στην Ευρωζώνη 1,5%, όσο και πριν). Σήμερα, παρά την επίφαση αισιοδοξίας που εξακολουθεί να διατηρεί (η παγκόσμια οικονομία «σε «προσαρμογή, όχι μπροστά σε ύφεση»), θα υποχρεωθεί να αναθεωρήσει, για ακόμη μια φορά, προς το χειρότερο τις εκτιμήσεις του. Είναι πλέον σίγουρο ότι μπαίνουμε σε μια νέα επιδείνωση της κρίσης, με απρόβλεπτες συνέπειες, που ίσως να αποτελέσει μια τομή, από κάθε άποψη.

Τα δυτικά ΜΜΕ αποκαλούν τους νέους κινδύνους που απειλούν την παγκόσμια οικονομία ως «σύνδρομο της Κίνας», υπονοώντας ότι η αιτία είναι η κρίση που πλήττει την κινέζικη οικονομία. Ωστόσο η αλήθεια πολύ απέχει απ' αυτό: η κρίση είναι συνολική και κυρίως των «παλιών» ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Πτώση των χρηματιστηρίων της Κίνας και διεθνείς επιπτώσεις

Η πτώση των χρηματιστηρίων της Κίνας (από τις αρχές Ιούνη ξεπερνά πλέον το 40% και τείνει προς το 50%) οφείλεται καταρχάς στο σκάσιμο της χρηματιστηριακής φούσκας, στον πυρετό που συνεπήρε όχι μόνο επιχειρήσεις αλλά και νοικοκυριά, να «επενδύουν» στην αγορά μετοχών (υπολογίζεται ότι 80 εκ. Κινέζοι εμπλέκονται στην αγορά μετοχών). Μια δεύτερη φούσκα, που ήδη έχει αρχίσει να εκρηγνύεται, είναι αυτή των ακινήτων, και πολύ γρήγορα θα αποκαλυφθεί μια τρίτη, αυτή του σκιάδους τραπεζικού συστήματος και της εκτίναξης των χρεών (ειδικά των επιχειρήσεων, δήμων/επαρχιών κ.ά.) – το κινέζικο χρέος ξεπερνά πλέον το 360% του ΑΕΠ, τείνει να προσεγγίσει αυτό των ΗΠΑ.

Η κινέζικη κυβέρνηση πήρε μέτρα (απαγόρευση διαπραγμάτευσης μετοχών, τάισμα των χρηματιστηρίων με τραπεζικά δάνεια, αποθεματικά ασφαλιστικών ταμείων κ.ά.), όμως η πτώση συνεχίζεται. Πράγματι, πίσω από την πτώση των χρηματιστηρίων βρίσκεται η χειρότερη της «πραγματικής οικονομίας». Μετά την εκρηκτική αύξηση κατά 14% του ΑΕΠ το 2007, η αύξηση συνεχώς μειώνεται και για το 2015 υπολογίζεται στο 6,5-6,8% και ίσως αποδειχθεί ακόμη μικρότερη. Οι εξαγωγές, που αποτελούν περίπου ένα 40% του ΑΕΠ, συνεχίζουν να πέφτουν, μόλις τον Ιούλιο ανακοινώθηκε πτώση 8%, οι παραγγελίες βιομηχανικών προϊόντων συνεχίζουν να συρρι-

κνώνονται, η πλεονάζουσα παραγωγική δυναμικότητα διευρύνεται την ίδια στιγμή που τα στοκ των έτοιμων εμπορευμάτων γιγαντώνονται και ήδη πολλές επιχειρήσεις απολύουν ή κλείνουν.

Αυτές οι εξελίξεις ανάγκασαν την κινέζικη κυβέρνηση, σε αντίθεση με τα σχέδιά της, να προχωρήσει σε μια απότομη και αιφνιδιαστική μείωση της ισοτιμίας του γουάν κατά 4% έναντι των σημαντικότερων νομισμάτων, σε μια προσπάθεια να τονώσει τις εξαγωγές και την παραγωγή.

Το διεθνές σπινάλιο της κρίσης

Μέχρι τις 30 Αυγούστου τα χρηματιστήρια της Ρωσίας, Ινδίας και ΗΠΑ έπεσαν 10% σε σχέση με το ανώτερο σημείο τους το 2015, της Ευρωζώνης και της Ιαπωνίας 15% περίπου, της Τουρκίας 20%, της Βραζιλίας 25% κ.ο.κ. Συνολικά υπολογίζεται ότι με την πτώση των δεικτών των χρηματιστηρίων εξανεμίστηκαν περίπου 8 τρις δολάρια συνολικής χρηματιστηριακής κεφαλαιοποίησης. Αυτό αντιστοιχεί σε μια μείωση κατά 15% περίπου της κεφαλαιοποίησης, που σημειώτεον από την κρίση του 2008 μέχρι το τέλος του 2014 είχε σχεδόν διπλασιαστεί (από 34 σε 69 τρις δολάρια). Αυτή η απώλεια, που όπως όλοι εκτιμούν θα συνεχιστεί, πρόκειται να έχει σαρωτικές επιπτώσεις και στην λεγόμενη «πραγματική οικονομία» (που βρίσκεται εξάλλου σε ημικωμωδή κατάσταση, παρά τα μέτρα της τελευταίας πενταετίας: αύξηση των χρεών και ειδικά των δημόσιων, σκληρά αντεργατικά μέτρα κ.ά.). Αφενός μεταδίδοντας και οξύνοντας την κρίση (πτωχεύσεις εταιρειών, τραπεζών κ.ά.) και αφετέρου, απαιτώντας τη συνέχιση και αύξηση των άγριων επιθέσεων απέναντι στο εργατικό κίνημα. Είναι μάλλον σίγουρο ότι μια νέα χρηματοπιστωτική κρίση έχει ήδη ξεκινήσει, αυτή τη φορά χειρότερη από την αντίστοιχη του 2007-08, που θα έχει ακόμη πιο εκρηκτικές επιπτώσεις.

Στις ΗΠΑ, όπου το χρέος έχει φτάσει πλέον σε υψηλότερα επίπεδα και από το 1932, πίσω από την πρόσοψη της αύξησης του ΑΕΠ για το 2015, η κατάσταση είναι δραματική. Αυτό εξάλλου αναγκάζει την κυβέρνηση Ομπάμα, παρόλο που είχε δηλώσει ότι από την αρχή του 2015

θα περνούσε σε μια αύξηση των επιτοκίων (και συνακόλουθη ενίσχυση του δολαρίου), δείγμα ότι η ανάκαμψη της οικονομίας της είχε εξασφαλιστεί, σήμερα, οκτώ μήνες μετά, να μην τολμά να προχωρήσει στην περιβόητη αύξηση, φοβόμενη ότι κάτι τέτοιο θα γκρέμιζε την ανάκαμψη. Εντούτοις, συνεχίζει να κερδίζει από την εισροή κεφαλαίων από τον υπόλοιπο πλανήτη, μετά το σταμάτημα της «ποσοτικής χαλάρωσης».

Η Ευρωζώνη γνώρισε μία πτώση κατά 4,5% του ΑΕΠ το 2009, και έκτοτε δεν έχει κατορθώσει παρά μια ασημαντη διετή ανάκαμψη (2010-11), ξαναβυθιζόμενη σε ύφεση τη διετία 2012-13 και σήμερα μάλλον βρίσκεται ξανά μπροστά σε μια νέα ύφεση. Σε ελαφρώς καλύτερη κατάσταση, όσον αφορά το ΑΕΠ, είναι η Γαλλία και ιδιαίτερα η Γερμανία. Είναι ενδεικτικό ότι μετά το 2011 έχουμε μια σημαντική πτώση, κατά μέσο όρο, της βιομηχανικής παραγωγής στην Ευρωζώνη (κινείται πλέον σε αρνητικούς ρυθμούς), με της Γαλλίας να την παρακολουθεί, της Γερμανίας απλώς να έχει αποτελεσματωθεί, της Ισπανίας να είναι ακόμη χειρότερη και της Ιταλίας να έχει κατακρημνιστεί. Η επίδοση αυτή, εκτός των άλλων οφείλεται στην πτώση των επενδύσεων στην Ευρωζώνη (από την κρίση του 2009 έχουν μειωθεί κατά 18%).

Στην Ιαπωνία, η πολιτική «ποσοτικής χαλάρωσης» που άρχισε να εφαρμόζεται τον Απρίλιο του 2013, πρόσφατα γνώρισε την τρίτη παράτασή της. Παρόλα αυτά δεν κατόρθωσε να βγάλει την ιαπωνέζικη οικονομία από το τέλμα, απλά επιδείνωσε τα χρέη της, ειδικά το δημόσιο χρέος. Οι επενδύσεις δεν έχουν επανέλθει στα προ κρίσης επίπεδα, η βιομηχανική παραγωγή είναι σε χειρότερη κατάσταση από την γενική πορεία του ΑΕΠ (για το 2015 προβλέπεται να μειωθεί κατά 0,5%), και μόνο οι εξαγωγές φαίνεται να γνωρίζουν μια αναμικτή αλλά αμφίβολη αύξηση.

Η Ρωσία ήδη από το δεύτερο εξάμηνο του 2014 βυθίζεται σε κρίση που το 2015 μπορεί να φτάσει το -5%, πιθανόν και πολύ περισσότερο. Το ΑΕΠ της Βραζιλίας πέφτει ραγδαία μετά το 2010 και το 2015 μάλλον θα μειωθεί κατά 1 με 2%, ενώ η Ινδία, μέχρι τώρα ανεπηρέαστη,

αρχίζει πλέον να επηρεάζεται και αυτή.

Συγχρονισμός και όξυνση της κρίσης, παροξυσμός ανταγωνισμών

Η κρίση προς το παρόν φαίνεται να περιορίζεται στα χρηματιστήρια (ειδικά των νεοαναδυόμενων οικονομιών, είτε των BRICS είτε της δεύτερης σειράς), στην πτώση της τιμής των πρώτων υλών (από τρόφιμα και γεωργικές πρώτες ύλες μέχρι και μέταλλα-ορυκτά-πετρέλαιο), που κυμαίνεται από 15-20% έως και 50% και στην ύφεση της «πραγματικής οικονομίας» μιας σειράς χωρών που πλήττονται απ' αυτή την πτώση της τιμής των πρώτων υλών. Αργά ή γρήγορα, όμως, θα επεκταθεί στο σύνολο του χρηματοπιστωτικού τομέα, που είναι χρεοκοπημένος, και στην «πραγματική οικονομία» τόσο των ιμπεριαλιστικών χωρών όσο και των νεοαναδυόμενων.

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς προφήτης για να το μαντέψει. Η σημερινή ανάκαμψη των ΗΠΑ είναι επίπλαστη, η Ευρωζώνη και η Ε.Ε. δεν έχουν ακόμη βγει από την προηγούμενη κρίση και κινδυνεύουν να βυθιστούν σε νέα, η Ιαπωνία έχει αρχίσει ήδη να βυθίζεται, ενώ η κρίση ήδη βαθιά στην πρώτη και δεύτερη σειρά των νεοαναδυόμενων οικονομιών.

Οι επενδύσεις συνεχώς μειώνονται στο σύνολο των μεγάλων οικονομιών, η βιομηχανική παραγωγή πέφτει, το τραπεζικό σύστημα και συνολικά ο χρηματοπιστωτικός τομέας εξακολουθεί να είναι χρεοκοπημένος, η πλεονάζουσα παραγωγική δυναμικότητα των εργοστασίων αυξάνει κ.ο.κ. Από την άλλη, όλα τα μέτρα οικονομικής φύσης που πάρθηκαν για την αντιμετώπιση της «προηγούμενης» κρίσης έχουν εξαντληθεί (αύξηση χρεών, πολιτικές «ποσοτικής χαλάρωσης», νομισματικός πόλεμος κ.ά.).

Από την στιγμή που το σπινάλιο της διεθνούς κρίσης θα αρχίσει να διευρύνεται, και μάλλον αυτό δεν θα αργήσει, οι διεθνείς ανταγωνισμοί πρόκειται να φτάσουν σε σημείο παροξυσμού και κυρίως να περάσουν με πιο γενικευμένο τρόπο από τα οικονομικά στα πολιτικά μέσα. Η Κίνα (και ακολουθούν Ινδία, Βραζιλία, αλλά και η δεύτερη σειρά των νεοαναδυόμενων οικονομιών) δεν μπορεί να ξεφύγει από την κρίση παρά μόνο αναδιαρθρώνοντας την παγκόσμια αγορά, την ιμπεριαλιστική πυραμίδα, σε βάρος των «παλιών» ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Αντίστοιχα, τα δύο ιμπεριαλιστικά κέντρα, ΗΠΑ και ΕΕ, δεν μπορούν να αποφύγουν την καταστροφή μιας νέας οικονομικής κρίσης, αν δεν αρχίσουν όχι απλώς να τιθασεύουν ή να περιορίζουν τις νεοαναδυόμενες αλλά ουσιαστικά εξαφανίζοντας τις από τον χάρτη. Με άλλα λόγια, το παγκόσμιο εργατικό κίνημα βρίσκεται μπροστά όχι μόνο σε αγριότερες αντεργατικές πολιτικές αλλά στην γενίκευση των πολέμων, ως και σ' έναν 3° Παγκόσμιο Πόλεμο.

3^ο Μνημόνιο-Τέρας

Ραγδαίες αλλαγές και εξελίξεις

Στις επικείμενες εκλογές, θα υπάρχει μια συνειδητή και σχεδιασμένη προσπάθεια από όλο το μνημονιακό μπλοκ, εσωτερικού αλλά και εξωτερικού, παλιού και νέου (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΜΜΕ, Σόιμπλε κ.λπ.), για την ανάδειξη του καλύτερου διαχειριστή του νέου Μνημονίου. Με τις πρόωρες εκλογές, θέλουν όλοι αυτοί να αποκρύψουν κυρίως την καθολική/παλλαϊκή εναντίωση της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας στα Μνημόνια (εκλογές 25/1, δημοψήφισμα 5/7) και τον χαρακτήρα του 3^{ου} Μνημονίου.

Το 3^ο Μνημόνιο πρέπει και μπορεί να χαρακτηριστεί σαν Μνημόνιο-Τέρας, γιατί:

1) Υπογράφηκε σε μια στιγμή που υπήρξε και υπάρχει η πιο καθολική/παλλαϊκή εναντίωση της συντριπτικής κοινωνικής πλειοψηφίας.

2) Υπογράφηκε και υποστηρίζεται από 5 κομμάτια (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ), με 220 περίπου βουλευτές, που με απίστευτη υποκρισία, θρασύτητα και με την προστασία των ΜΜΕ, του ντόπιου ή ξένου μνημονιακού συρφετού, προσπαθούν να πείσουν ότι αυτοί αποτελούν την πλειοψηφία στην κοινωνία!

3) Σ' αυτό το Μνημόνιο έβαλε την υπογραφή του ένας πρωθυπουργός και ένα κόμμα που εκλέχθηκαν ως Αριστερά και με αντιμνημονιακή ρητορική.

4) Αποτελεί τη συνέχεια των 2 πρώτων Μνημονίων, του προηγούμενου Μεσοπρόθεσμου, αλλά και της συμφωνίας στις 12/7/2015 (συμφωνία στο Πύργοκρουπ). Θα είναι ένα Μνημόνιο που θα γράφεται και θα ξαναγράφεται, θα συμπληρώνεται και επεκτείνεται, όσο, όταν και όπως θέλουν οι δανειστές.

5) Οι εκβιαστές, τοκογλύφοι, οι οικονομικοί δολοφόνοι της ΕΕ, ΕΚΤ, του ΔΝΤ και του ΕΣΜ, με τους νόμους 4334, 4335 και 4336 του 2015, επιβάλλουν ένα καθεστώς απόλυτου ελέγχου, τουλάχιστον για 3 χρόνια. Δηλαδή, θα ελέγχουν συνεχώς ανά τρίμηνο κ.λπ., με τους τοποτηρητές τους στα Υπουργεία, τα πάντα. Θα απαγορεύονται οποιοσδήποτε «μονομερείς ενέργειες» σε οποιαδήποτε κυβέρνηση. Όσες ήδη έχουν γίνει, θα πρέπει να ανακληθούν ή σε συμφωνία με τους δανειστές να επανεξεταστούν ή να βρεθούν «ισοδύναμα». Κάθε νομοσχέδιο θα πρέπει οποιαδήποτε κυβέρνηση να το δίνει στους δανειστές πολύ πριν απ' τη δημόσια διαβούλευση ή την κατάθεση στη Βουλή. Επιπλέον, καθιερώνεται ένας μηχανισμός λήψης μέτρων (περιορισμού δαπανών ή αύξησης εσόδων), μέσω της δημιουργίας ενός Δημοσιονομικού Συμβουλίου, που μόλις διαπιστώσει καθυστερήσεις εσόδων ή υπερβάσεις δαπανών, θα επιβάλει την άμεση λήψη αντισταθμιστικών μέτρων!

6) Το 3^ο Μνημόνιο περιέχει (όπως και τα προηγούμενα) επιπλέον μέτρα συντριβής των κοινωνικών, εργασιακών κ.ά. δικαιωμάτων των εργαζομένων. Μέτρα αρπαγής της ιδιωτικής και δημόσιας περιουσίας, ατομικής και συλλογικής. Μέτρα μιας τεράστιας αρπαγής και μεταφοράς πλούτου από τους πολλούς στους λίγους, στις τσέπες των δανειστών τοκογλύφων και μιας χούφτας μεγαλοεπιχειρηματιών. Δεν μπορούμε ακόμη να προσδιορίσουμε ακριβώς το ύψος των παραπάνω, όμως ξέρουμε ότι το 3^ο Μνη-

μόνιο περιέχει μέτρα που α) δεν εφαρμόστηκαν από τα πρώτα 2 Μνημόνια, β) θα αναπληρώνουν την σοβαρή επιδείνωση της δημοσιονομικής και οικονομικής κατάστασης, στο διάστημα από το καλοκαίρι του 2014 ως το καλοκαίρι του 2015, γ) μέτρα του λεγόμενου πακέτου Γιουνκέρ, περίπου 13 με 15 δις ευρώ. Με άλλα λόγια, το 3^ο Μνημόνιο, παρά τα όσα λέγονται, περιέχει συνολικά μέτρα ύψους τουλάχιστον διπλάσιου ή τριπλάσιου του πακέτου Γιουνκέρ.

Μέχρι τώρα έχουν ήδη ψηφιστεί

3 νόμοι, που περιέχουν τη συμφωνία στις 12/7, τα προαπαιτούμενα μέτρα (αντεργατικά και αντιλαϊκά) μέχρι τις 15/7 ή 22/7, την δανειακή σύμβαση (το 3^ο Μνημόνιο), με τα μέτρα και τις δράσεις/παρεμβάσεις (νέα μέτρα) που πρέπει να ληφθούν στη Ζετία, όπως τον συμπληρωματικό προϋπολογισμό του 2015, τον προϋπολογισμό του 2016, το μεσοπρόθεσμο 2016-19, νέα νομοσχέδια για ασφαλιστικό, εργασιακά, άνοιγμα αγορών, φορολογία, περιορισμού κρατικών δαπανών κ.λπ. Μέτρα, νομοσχέδια κ.λπ. θα παίρνονται συνεχώς ως και το 2018.

7) Θα πέσει πάνω σε μια οικονομία και κοινωνία εξουθενωμένη μετά από 5 χρόνια Μνημονίων και κρίσης. Ο όγκος αυτών των νέων μέτρων, που μόνο σταδιακά θα εξειδικεύονται, θα καταστρέψει όποιον ζωτικό πόρο έχει απομείνει στην οικονομία. Το 3^ο Μνημόνιο θα αποτελειώσει σε σωρούς ερειπίων ό,τι έχει απομείνει όρθιο στην ελληνική οικονομία και κοινωνία, θα γκρεμίσει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών μαζών σε μια απύθμενη άβυσσο: αστρονομική εκτίναξη του χρέους, νέα κύματα ύφεσης, λουκέτων, απολύσεων, εκτίναξης της ανεργίας, καταβράθρωση των μισθών και πλήρης διάλυση των εργατικών δικαιωμάτων προς «βαλκανικά» και «ασιατικά» στάνταρντ, ολοκλήρωση της μετατροπής

Στη λαιμητόμο του 3ου Μνημονίου ασφαλιστικό και εργασιακά

Η υπογραφή του 3ου μνημονίου και τα απίστευτης αγριότητας νεοφιλελεύθερα μέτρα που προβλέπει έρχονται να ολοκληρώσουν αυτό που ξεκίνησαν τα προηγούμενα μνημόνια και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα: την πλήρη κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων και της κοινωνικής ασφάλισης, για τα οποία πάλεψαν με αιματηρούς αγώνες γενιές εργατών, καθ' όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα.

Κάθετες μειώσεις σε συντάξεις και αυξήσεις ορίων ηλικίας έως και 17 χρόνια!

Τα βασικότερα μέτρα που ψηφίστηκαν στις 14 Αυγούστου έχουν ως εξής:

— Αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων, που θα εφαρμοστεί και αναδρομικά για όσες συντάξεις εκδόθηκαν από 1/1/2015. Οι συντάξεις θα υπολογίζονται με βάση το νόμο 3863/2010, με αποτέλεσμα η **κατώτατη σύνταξη να πέφτει από τα 486 στα 392 ευρώ (μείωση 20%)**, ενώ το προνοιακό τμήμα της σύνταξης θα καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας.

— Όσοι συνταξιοδοτούνται μετά την 30η Ιουνίου 2015 θα παίρνουν την κατώτατη σύνταξη με εισοδηματικά κριτήρια και εφόσον έχουν συμπληρώσει τα 67 έτη.

— Το ποσό της σύνταξης όσων συνταξιοδοτούνται πρόωρα θα υπολογίζεται βάσει των εισφορών που έχει καταβάλει ο ασφαλισμένος (οργανικό ποσό). Σε περίπτωση που το οργανικό

ποσό είναι κατώτερο της βασικής σύνταξης, τότε στον ασφαλισμένο που θα φτάσει τα 67 έτη — αμφίβολο ποιος εργαζόμενος θα φτάσει σε αυτή την ηλικία μετά τις νέες δραστηριότητες μειώσεων στην υγεία και πρόνοια κατ' επιταγή των αιμοσταγών δανειστών — θα προστίθεται και το ποσό της βασικής σύνταξης.

— Σταδιακή κατάργηση όλων σχεδόν των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Στο πλαίσιο αυτό θα επιβαρυνθούν οι ασφαλισμένοι πριν το 1993, που είχαν «κλειδώσει» το δικαίωμα να βγουν στη σύνταξη, με πλήρη σύνταξη, πριν από τα 62 έτη (εξαιρούνται αυτοί με 40 χρόνια ασφάλισης). Η επιβάρυνση, που θα καθορίζεται ανάλογα με την ηλικία του ασφαλισμένου, θα κυμαίνεται από

5 έως 17 χρόνια (!) επιπλέον δουλειάς.

— Για όσους αποχωρήσουν από την εργασία τους με μειωμένη σύνταξη επιβάλλεται, εκτός από την ήδη προβλεπόμενη από την ισχύουσα νομοθεσία μείωση κατά 6% ανά έτος, **επιπλέον ποσοστό μείωσης-«πρόστιμο» 10%**, μέχρι τη συμπλήρωση του απαιτούμενου νέου ορίου ηλικίας για πλήρη συνταξιοδότηση.

— Υπαγωγή στο προβληματικό Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ) όλων των υπόλοιπων επικουρικών ταμείων, και, από την 1η Ιανουαρίου 2015, χρηματοδότησή τους αποκλειστικά από εισφορές εργοδοτών-εργαζομένων.

— Καμιά αύξηση των κατώτατων συντάξεων μέχρι το 2021.

— Εξοικονόμηση 450 εκ. ευρώ το 2015 και 1,8 δις ευρώ το 2016.

Ακολουθεί δεύτερη σφαγή τον Οκτώβρη

Μετά τον Οκτώβρη, που θα γίνει και η πρώτη αξιολόγηση του μνημονίου και ως το τέλος του 2017, προβλέπονται να ακολουθήσουν:

1) Νέα μείωση όλων των συντάξεων, με στενότερη διασύνδεση μεταξύ εισφορών και παροχών.

2) Αύξηση των εισφορών των αυτοαπασχολούμενων (ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ) σε συνάρτηση με το πραγματικό τους εισόδημα αντί με βάση τις ασφαλιστικές κλάσεις.

των εργαζομένων σε μια μάζα δολοπάροικων, εξάτμιση των συντάξεων, ασταμάτητη αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, καταστροφή της κοινωνικής ασφάλισης, διάλυση της υγείας και της παιδείας, αχαλίνωτη ιδιωτικοποίηση/ξεπούλημα και εσαεί υποθήκευση κάθε δημόσιου πλούτου, αρπαγή καταθέσεων, σπιτιών και περιουσιών, κύμα κατασχέσεων και εξώσεων (για το τσίχμα των τραπεζιτών και δανειστών τοκογλύφων), γιγάντωση της φτώχειας, εξαθλίωσης και πείνας σε επίπεδα κυριολεκτικά ανάλογα με ό,τι θα δημιουργούσε ένας πόλεμος και μια άμεση ξένη κατοχή.

8) Τελικά και με βάση τα παραπάνω, το 3^ο Μνημόνιο δεν εξαφανίζει από το προσκήνιο την πιθανότητα μιας εκδίωξης της χώρας από το Ευρώ ή σε κάποια «δεύτερη ταχύτητα» της Ευρωζώνης, από τους ίδιους τους δανειστές, αλλά την κάνει βέβαιη και, το χειρότερο, με τους δικούς τους όρους.

9) Θα πρέπει, για να επιβληθεί αυτό το Μνημόνιο, πράγμα πολύ δύσκολο αυτή τη στιγμή, να στηριχθούν οι όποιες μνημονιακές κυβερνήσεις με ένα υπερενισχυμένο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης.

10) Στοχεύει, πέρα από την καταλήστευση εργαζομένων και φτωχών

λαϊκών στρωμάτων, στη συντριβή, ταπείνωση, πλήρη υποταγή και παραδειγματική τιμωρία τους. Εξέλιξη που οδηγεί από τη μια τη χώρα μας σε ένα αίσθημα εθνικής ταπείωσης και εξέγερσης, αλλά και από την άλλη οδηγεί σε αισθήματα και εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε όλη την Ε.Ε. και παγκόσμια. Αποκαλύπτεται, σε όλο του το μεγαλείο, σε όλη την Ε.Ε. και όχι μόνο, ο πραγματικός χαρακτήρας των ευρωπαίων ηγετών, «εταίρων», της ίδιας της Ε.Ε. κ.λπ. Σαν καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές, σε μια περίοδο κρίσης, όπου απειλούνται τα κέρδη, τα δάνειά τους και η ισχύς τους στην παγκόσμια αγορά και σκακιέρα, προσπαθούν να κινεζοποιήσουν, να εξαθλιώσουν την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα στην Ε.Ε.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, και όχι μόνο, το 3^ο Μνημόνιο είναι και κυρίως φανερόνεται στα μάτια των ευρύτερων μαζών, σαν τέρας. Και με αυτή την έννοια, θα αποδειχθεί ο πιο αποτελεσματικός υποκινητής των δυναμικών και αποφασιστικών κινητοποιήσεων των εργαζομένων, φτωχών λαϊκών στρωμάτων και νέων.

■ Τηλέμαχος Λάχανης

3) Κατάργηση μέχρι τέλος Οκτώβρη όλων των «κοινωνικών πόρων» προς τα Ταμεία, με αντίστοιχη μείωση των συντάξεων και αύξηση των εισφορών, για να αντισταθμιστούν οι απώλειες.

4) Ενοποίηση προς τα κάτω όλων των παροχών των Ταμείων.

5) Μείωση εντός τριών ετών της κρατικής επιχορήγησης σε Ταμεία όπως ΝΑΤ, ΟΑΕΕ, ΟΓΑ και προσαρμογή της στα επίπεδα του ΙΚΑ.

6) Περιορισμός σταδιακά των παροχών του ΟΓΑ.

7) Σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ για όλους τους συνταξιούχους έως τα τέλη του 2019, αρχίζοντας από τον Μάρτη του 2016 με το ανώτερο 20% των δικαιούχων.

8) Εφαρμογή της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος ή εξεύρεση αμοιβαία αποδεκτών εναλλακτικών μέτρων στο συνταξιοδοτικό σύστημα.

Κι όλα αυτά, με τα Ταμεία καταληστευμένα, χωρίς αποθεματικά, σε συνθήκες που καλπάζει η ανεργία, η υποαπασχόληση και οι «ελαστικές» εργασιακές σχέσεις, ενώ αναμένεται να πολλαπλασιαστούν τα φέσια προς την Ασφάλιση λόγω νέων λουκέτων και να γενικευτεί η εισφοροδιαφυγή.

Κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων

Ο απόλυτος εργασιακός μεσαιώνας περιμένει τους εργαζόμενους μετά την ψήφιση του 3ου μνημονίου. Πιο συγκεκριμένα ψηφίστηκαν:

— Διαβούλευση και επανεξέταση του υφιστάμενου πλαισίου της αγοράς εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ομαδικών απολύσεων, της συλλογικής

δράσης και των συλλογικών διαπραγματεύσεων (Οκτώβρης 2015). Ουσιαστικά όχι μόνο δεν θα υπάρξει επαναφορά κατακτήσεων αλλά θα καταργηθούν και οι ελάχιστες που έχουν απομείνει, ώστε να επικρατήσει πλήρης ζούγκλα στις εργασιακές σχέσεις.

— Ευθυγράμμιση της νομοθεσίας για τις ομαδικές απολύσεις, τη συλλογική δράση και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις με τις βέλτιστες πρακτικές στην ΕΕ, χωρίς αλλαγές στο τρέχον πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων πριν από την ολοκλήρωση της επανεξέτασης (τέλη 2015). Τα παραπάνω μέτρα αφορούν την εφαρμογή της λεγόμενης εργαλειοθήκης του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη (ΟΟΣΑ), δηλαδή μιας σειράς σκληρών νεοφιλελεύθερων μέτρων που αποσκοπούν στην πλήρη κατάργηση κάθε εργατικού-συνδικαλιστικού δικαιώματος, την κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία κ.α. Ουσιαστικά μιλάμε για την πλήρη κατάργηση του ν.1264, την καρδιά δηλαδή των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων που είχε κερδίσει η εργατική τάξη μέσα από αγώνες δεκαετιών. Το πλέον σημαντικό: στο 3ο μνημόνιο θα προστίθενται συνεχώς νέα μέτρα, κάθε φορά που δεν θα επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι ή θα το απαιτούν οι «θεσμοί».

Το μέλλον των εργαζομένων και των συνταξιούχων διαφαίνεται εφιαλτικό, αν με τους αγώνες μας δεν καταφέρουμε να καταργήσουμε παλιά και νέα μνημόνια και να απαλλαγούμε από όσους τα επιβάλλουν και τα υπηρετούν.

■ Νίκος Κτ.

Ταφόπλακα για τους αγρότες το 3ο Μνημόνιο

Ένα από τα φαινομενικά αγκάθια της διαπραγματεύσεως της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τους δανειστές ήταν και το ζήτημα της αγροτικής παραγωγής, που όπως φαίνεται λύθηκε σε βάρος των αγροτών.

Οι προεκλογικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την ανασυγκρότηση της αγροτικής παραγωγής περιελάμβαναν: επαναφορά του ΦΠΑ των γεωργικών εφοδίων στα επίπεδα πριν από τα μνημόνια, μείωση ΦΠΑ του αγροτικού πετρελαίου, μείωση στα τιμολόγια της ΔΕΗ, χορήγηση χαμηλότοκων καλλιεργητικών δανείων, ρύθμιση των αγροτικών χρεών και διαγραφή μέρους τους με βάση εισοδηματικά και κοινωνικά κριτήρια, αναστολή πλειστηριασμών των περιουσιακών στοιχείων των αγροτών, αφορολόγητο εισόδημα στα 12.000 ευρώ, κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος και τη λειτουργία εκ νέου δημόσιας αγροτικής τράπεζας για τη στήριξη της πρωτογενούς παραγωγής.

Από τις προεκλογικές δεσμεύσεις καμία από αυτές δεν υλοποιήθηκε, αντιθέτως, σε πλήρη συνέχιση των Μνημονίων 1 και 2, το Μνημόνιο 3 έρχεται να βάλει ταφόπλακα στους αγρότες και τους κτηνοτρόφους με μικρή παραγωγή, που αποτελούν περίπου το 70% του κλάδου.

Συγκεκριμένα, στο Μνημόνιο 3, που ξεκληρίζει τους μικρομεσαίους αγρότες και κτηνοτρόφους, προβλέπονται τα εξής: α) Διπλασιασμός της προκαταβολής φόρου για 620.000 αγρότες, και μάλιστα αναδρομικά, για τα εισοδήματα του 2014. β) Επανερχεται στο 55% ο συντελεστής προκαταβολής φόρου (από 27,5%) για φέτος και εκτοξεύεται στο 100% για το 2016. Με την απότομη επαναφορά του συντελεστή στο 55% χιλιάδες αγρότες που ήδη έχουν υποβάλει τις φετινές φορολογικές δηλώσεις και ήδη έχουν λάβει τα εκκαθαριστικά του φόρου εισοδήματος, θα παραλάβουν νέα τροποποιημένα εκκαθαριστικά, με τα οποία θα καλούνται να πληρώσουν επιπλέον προκαταβολή φόρου εισοδήματος του επόμενου έτους. γ) Φορολόγηση των αγροτικών ενισχύσεων της ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) από το πρώτο ευρώ (κατάργηση του αφορολόγητου των 12.000 ευρώ). δ) Αύξηση του συντελεστή φορολόγησης των αγροτών από 1/1/2016 στο 20% και από 1/1/2017 στο 26%. ε) Κατάργηση της επιστροφής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) πετρελαίου για τους αγρότες. Αύξηση, σε δύο δόσεις, του συντελεστή του ΕΦΚ του αγροτικού πετρελαίου από τα 0,066 ευρώ το λίτρο, έως το επίπεδο του πετρελαίου κίνησης, δηλαδή στα 0,330 ευρώ, μέχρι την 1^η Οκτωβρίου 2016. Η πρώτη δόση της αύξησης θα ισχύσει από την 1^η Οκτωβρίου 2015, οπότε και θα αυξηθεί

στα 0,200 ευρώ το λίτρο. στ) Σημαντική αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών του ΟΓΑ. Η επιβάρυνση θα είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς για να επιβιώσει ο ΟΓΑ θα πρέπει να προχωρήσει τουλάχιστον σε τριπλασιασμό της καταβαλλόμενης σημερινής εισφοράς, μιας και στο εξής δεν θα εισπράττει κρατικές επιχορηγήσεις και θα συγχωνευτεί με τα άλλα Ταμεία. ζ) Αύξηση του ΦΠΑ στα γεωργικά εφόδια (οτιδήποτε συσκευασμένο όπως ζωοτροφές, λιπάσματα κ.τ.λ.) στο 23% (από 13%).

Όλα αυτά τα μέτρα που προβλέπονται από το Μνημόνιο 3 όχι μόνο αυξάνουν το κόστος της καλλιέργειας της γης και της εκτροφής των ζώων, που ούτως ή άλλως ήταν ήδη αυξημένο, αλλά ουσιαστικά οδηγούν χιλιάδες αγρότες και κτηνοτρόφους στον αφανισμό.

Μία πρώτη απάντηση από τη μεριά των αγροτών θα δοθεί πριν τις εκλογές, καθώς οι αγρότες του Αιγίου και της Δράμας έχουν πάρει απόφαση να στήσουν μπλόκα στις 16 Σεπτεμβρίου, διεκδικώντας «δικαίωμα στην παραγωγή, δικαίωμα στη ζωή» (Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή), ελπίζοντας πως αν όντως πραγματοποιηθούν τα μπλόκα που προγραμματίζουν, τότε αυτό ενδεχομένως να λειτουργήσει ως ντόμινο και για τις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως είναι η Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων της Νίκαιας, η Πρωτοβουλία για την Ανασυγκρότηση του Αγροτικού Χώρου και η νεοσύστατη Εθνική Συνδικαλιστική Επιτροπή.

Δυστυχώς το αγροτοσυνδικαλιστικό κίνημα στη Ελλάδα έχει πολλές αδυναμίες, παρά πολλές συνδικαλιστικές οργανώσεις και τεράστια αδυναμία ουσιαστικού συντονισμού. Το μόνο σίγουρο είναι πως εάν οι αγρότες δεν ριχτούν στην μάχη της ανατροπής των μνημονίων μαζί με τους εργάτες, τους άνεργους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, δεν θα καταφέρουν με τίποτα να επιβιώσουν.

■ Κώστας Παπ..

ΤΟΥΡΚΙΑ

Αδιέξοδα Ερντογάν,
κλιμάκωση της έντασης

Σειρά δραματικών εξελίξεων στην Τουρκία μετά την βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας στο Σουρούτς, από μέλος του Ισλαμικού Κράτους (ΙΚ), σε βάρος τούρκων νεολαίων αγωνιστών την 20^η Ιουλίου, που ενέτεινε την πόλωση και αστάθεια μετά τις πρόσφατες εκλογές.

Σκοτώθηκαν 33 αγωνιστές και τραυματίστηκαν 104, οι περισσότεροι μέλη της νεολαίας του Σοσιαλιστικού Κόμματος των Καταπιεσμένων και της Συνομοσπονδίας Οργανώσεων Σοσιαλιστικής Νεολαίας (ΣΟΣΝ). Η συγκέντρωση είχε καλεστεί στα καμπάνια ανοικοδόμησης της κουρδικής πόλης Κομπάνι, που έως και τον περασμένο Ιανουάριο πολιορκούνταν απ' το ΙΚ. Περίπου 300 μέλη της ΣΟΣΝ είχαν ταξιδέψει από την Κωνσταντινούπολη για να συμμετέχουν σε εθελοντική εργασία στο Κομπάνι.

Ήταν η πρώτη επίθεση του ΙΚ στην Τουρκία και δρομολόγησε σημαντικές εξελίξεις μετά την εκλογική ήττα του Ερντογάν και την άνοδο του φιλοκουρδικού Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος (HDP). Η κυβέρνηση του ΑΚΡ εξαπέλυσε την επιχείρηση Γιαλτσίν, με αεροπορικούς βομβαρδισμούς σε οχυρά του ΙΚ και βάσεις του ΡΚΚ, με τους αριθμούς των νεκρών της κάθε πλευράς να δείχνει τον πραγματικό σκοπό της επιχείρησης αυτής. Το Σουρούτς είναι κουρδική πόλη εντός Τουρκίας, με ισχυρότατους δεσμούς με τις κουρδικές επαρχίες της Συρίας και εκεί το φθινόπωρο του 2014 είχαν ξεσπάσει μεγάλες κινητοποιήσεις υπέρ των Κούρδων πολιορκημένων στο Κομπάνι, με την τουρκική αστυνομία να δολοφονεί 31 αγωνιστές.

Οι Κούρδοι της Τουρκίας και η τουρκική κοινωνία πιέζουν για στρατιωτική δράση εναντίον του ΙΚ, ιδιαίτερα μετά το σκάνδαλο μεταφοράς πολεμικού υλικού από τις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες στο ΙΚ, τον Ιανουάριο του 2014, με στόχο την ανατροπή του καθεστώτος Άσαντ. Η τουρκική κυβέρνηση στις 24/7 προσήγαγε 2.104 αγωνιστές με την κατηγορία της «τρομοκρατίας» και συνέλαβε 510 απ' αυτούς (κυρίως των ΡΚΚ και ΔΗΚΡ-Σ). Μαχητές του ΡΚΚ και άλλων οργανώσεων διεξήγαγαν ένοπλες επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα και στρατιωτικά φυλάκια.

Στόχοι του Ερντογάν, μετά την επίθεση, ήταν να συσπειρώσει πιο συντηρητικά κομμάτια της τουρκικής κοινωνίας γύρω του, μετά και την εκλογική ήττα του ΑΚΡ στις πρόσφατες εκλογές, να περιορίσει την επιρροή του ΗΔΡ.

Η Τουρκία, με τις αεροπορικές επιθέσεις εναντίον των Κούρδων και τα σενάρια χερσαίας εισβολής στη βόρεια Συρία, θέλει: α) να προλάβει τη γέννηση του κουρδικού κράτους στα εδάφη της Συρίας και την ένωση του με τις κουρδικές επαρχίες του Ιράκ, β) να δημιουργήσει μια «ζώνη ασφαλείας» εντός συριακού εδάφους για να δρουν από εκεί ισλαμιστικές οργανώσεις (η Τουρκία εξοπλίζει, εκπαιδεύει, περιθάλπει το ΙΚ και άλλες ομάδες), δυσκολεύοντας τον Άσαντ, που η ανατροπή του έγινε κύριος στόχος του Ερντογάν μετά το ξέσπασμα της Αραβικής Άνοιξης.

Το ΑΚΡ προσπάθησε να εξάγει στις αραβικές χώρες το πρότυπο διακυβέρνησης του πολιτικού Ισλάμ, να κάνει ριζική στροφή προς τα νέα καθεστώτα στη Μέση Ανατολή και με τη στήριξη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας (ΜΑ). Αναζητούσε μια συμπόρευση με την ΜΑ, με πρότυπο την εκλογική νίκη του Μόρσι στην Αίγυπτο, επειδή η ΜΑ είναι απ' τα σημαντικότερα κομμάτια της συριακής αντιπολίτευσης και σφοδρός εχθρός του Άσαντ. Τέλος, γιατί κομμάτι της ΜΑ είναι η Χαμάς και έτσι ο Ερντογάν αποσκοπούσε να ηγηθεί της παλαιστινιακής αντίστασης, καλλιεργώντας καλύτερα την αντισυραηλινή πολιτική του, ανεβάζοντας στα μάτια των αραβικών μαζών (πάντα έβλεπαν με καχυποψία την Τουρκία), έχοντας καλύτερα διαπραγματευτικά χαρτιά με τα καθεστώτα του Περσικού Κόλπου.

Επίσης, ο Ερντογάν αποσκοπεί στον περιορισμό της ισχύος του Ιράν στην περιοχή, που μετά και τη συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα φαίνεται αναβαθμίζεται περαιτέρω. Το ΑΚΡ αναγνωρίζει την Αίγυπτο και το Ιράν σαν τα μοναδικά κράτη με ιστορική/πολιτιστική συνέχεια και προσπαθούσε να οικοδομήσει έναν άξονα μαζί τους (κατέρρευσε με την ανατροπή του Μόρσι στην Αίγυπτο). Η Τουρκία θέλει συμμάχους, αλλά όχι δυνατότερους απ' αυτήν, γι' αυτό στήριξε την επέμβαση των Εμιράτων και της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη. Τέλος, υπάρχει το ζήτημα του αγωγού φυσικού αερίου Κατάρ-Τουρκίας, που μπλοκάρει ο Άσαντ για να μην χιχτούν τα οικονομικά συμφέροντα της Ρωσίας. Ο αγωγός έχει σαν στόχο την παροχή ενέργειας στην Ε.Ε. και τον περιορισμό του ρώσικου φυσικού αερίου στην ευρωπαϊκή αγορά. Έτσι η Τουρκία θα γίνει κύρια ενεργειακή είσοδος της Ευρώπης.

Όποια κι αν είναι η απόφαση του Ερντογάν για χερσαία εισβολή ή μη στις κουρδικές επαρχίες της Συρίας, θα βγει χαμένος, καθώς η «ζώνη ασφαλείας» θα βοηθήσει μόνο τις οργανώσεις που χρηματοδοτούν η Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, ανεβάζοντας την επιρροή τους, ενώ οι Κούρδοι της Συρίας και του Ιράκ θα ενισχύσουν περισσότερο τους δεσμούς με το Ιράν.

Το μέλλον για τους λαούς της Συρίας και της Τουρκίας και την κουρδική αντίσταση φαντάζει ακόμη πιο δύσκολο, καθώς δεν φαίνεται πως μπορεί να δοθεί λύση από το εργατικό και επαναστατικό κίνημα στην περιοχή, ενάντια σε εθνικιστικό παροξυσμό, θρησκευτικό φονταμενταλισμό, άρχουσες ελίτ.

■Βασίλης Ζ.

στον κόσμο...

ΕΚΟΥΑΔΟΡ

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις με αίτημα την ανατροπή της κυβέρνησης του προέδρου Ραφαέλ Κορέα. Μετά την αποτυχημένη προσπάθεια πραξικοπήματος τον Ιούλιο (βλ. προηγούμενο φύλο ΕΠ), πραγματοποιούνται συνεχείς αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, κατά το γνωστό μοτίβο των «έγχρωμων επαναστάσεων», ενώ στις 22/8 συμφωνήθηκε ανάμεσα στο κύριο δεξιό κόμμα CREO, με επικεφαλής τον τραπεζίτη Γκιγιέρμο Λάσο, και αντιπροσώπους της Συνομοσπονδίας Ιθαγενών (CONAIE), κυρίως της φυλής Εκουαρουνάρι, κοινή απεργία, με αίτημα να σταματήσει άμεσα η συνταγματική μεταρρύθμιση.

Λίγες μέρες πριν, έξω από το προεδρικό μέγαρο, γύρω από το οποίο είναι συγκεντρωμένοι από τον Ιούλιο οι υποστηρικτές της κυβέρνησης που αρνούνται να αποχωρήσουν, όσο συνεχίζει η αντιπολίτευση τις διαδηλώσεις, ο Κορέα, κατήγγειλε για άλλη μια φορά το «ήπιο πραξικόπημα» της αντιπολίτευσης και δήλωσε πως οι αριστερές κυβερνήσεις της Λατινικής Αμερικής αντιμετωπίζουν έναν νέο «ψυχρό πόλεμο», που στοχεύει στην πτώση τους μέσω της πολιτικής αποσταθεροποίησης. Ανέφερε τη νέα εκτράχυνση της κατάστασης στη Βενεζουέλα, τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στη Βραζιλία (βλ. παρακάτω) αλλά και στη Βολιβία. Την ίδια στιγμή, ο διάλογος για τη συνταγματική μεταρρύθμιση, με τη συμμετοχή περισσότερων από 6.000 αγωνιστών από 500 διαφορετικές συλλογικότητες, ανάμεσα στις οποίες σωματεία, αγροτικοί συνεταιρισμοί, ενώσεις ακτημόνων και σύλλογοι ιθαγενών, συνεχίζεται. Η συζήτηση έχει επικεντρωθεί στην αγροτική μεταρρύθμιση και τον νόμο για την ιδιοκτησία της γης. Αποκτά μάλιστα κομβική σημασία, μιας και η εξέλιξη του διαλόγου θα κρίνει αν ο Κορέα θα διατηρήσει τη στήριξη των κινημάτων και της πλειοψηφίας της CONAIE ή αν θα υποχωρήσει υπό την πίεση της αντιπολίτευσης και του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού που τη στηρίζει.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Αντικυβερνητικές διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στις 16 Αυγούστου, στις μεγαλύτερες πόλεις, από τη δεξιά αντιπολίτευση και ακροδεξιούς κύκλους, με αιτήματα, που ξεκινάν από την παραπομπή της προέδρου Ρούσεφ σε δίκη για σκάνδαλα, και φτάνουν έως την επαναφορά της χούντας του 1964-1985! Αντιπροσωπευτική φυσιογνωμία των διαδηλωτών είναι ο προβεβλημένος σαν ηγέτης τους, ο 19χρονος Κιμ Καταγκίρι, ένα ηλίθιο φασιστοειδές, που ταυτίζει την ελευθερία με τον νεοφιλελευθερισμό και την κυριαρχία των αγορών, απεχθάνεται ως αντιπαραγωγικά τα κοινωνικά προγράμματα, τα οποία μέσα σε δέκα χρόνια έβγαλαν 38 εκ. από τη φτώχεια, καταγγέλλει τον «σοσιαλιστικό ολοκληρωτισμό» της κυβέρνησης, επιδίδεται σε αντικομμουνιστικά κηρύγματα ενώ ταυτόχρονα αποφεύγει να αναφέρει τον όρο δημοκρατία.

Με τους ρυθμούς ανάπτυξης της Βραζιλίας σε συνεχή πτώση, το κόστος προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων σε άνοδο, τον επερχόμενο σκληρό νόμο δημοσιονομικής προσαρμογής, τα σκάνδαλα διαφθοράς δεκάδων εκατομμυρίων δολαρίων στην κρατική πετρελαϊκή εταιρεία Petrobras, που αγγίζουν και την ίδια την πρόεδρο, καθώς και την αντιμετώπιση κάθε είδους κινητοποίησης/αντίστασης με τη βία της στρατιωτικοποιημένης αστυνομίας, είναι φυσιολογικό το 88% να θεωρεί κακή τη διακυβέρνηση της Ρούσεφ. Είναι το τίμημα της εφαρμογής νεοφιλελεύθερων πολιτικών από το ΡΤ, που αναδύθηκε ως το κόμμα των φτωχών, της ηθικής και των κοινωνικών μεταρρυθμίσεων.

Τι εκφράζουν όμως 800.000 διαδηλωτές, κατά 98% λευκοί, σε μια χώρα των 200 εκ., όπου το 60% είναι μαύροι και μιγάδες; Σε αντίθεση με την κοινωνική έκρηξη το 2013, που ήταν γνήσια έκφραση αγανάκτησης των εργαζομένων και της νεολαίας, οι πρόσφατες διαδηλώσεις καλούνται από ένα συνονθύλευμα ακραία συντηρητικό, ένα επικοινωνιακό εύρημα με αποκλειστικό στόχο όχι μια λύση των προβλημάτων των εργαζομένων και των φτωχών, αλλά ένα πραξικόπημα με στόχο την ισοπέδωση κάθε δικαιώματος, που κατέκτησαν οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία από το 1985.

ΧΙΛΗ

Η τραγωδία της «Λαϊκής Ενότητας»

Στις 11 Σεπτέμβρη 1973 η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της αριστεράς στη Χιλή με επικεφαλής τον Σαλβαδόρ Αλιέντε ανατράπηκε από το πραξικόπημα του στρατηγού Πινοσέτ, με καθοριστικό ρόλο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Η εγκληματική αυταπάτη του «ειρηνικού» δρόμου προς τον σοσιαλισμό είχε διαψευστεί με τον πιο τραγικό τρόπο.

Τον Σεπτέμβρη του 1970 η «Λαϊκή Ενότητα» (Λ.Ε.) κέρδισε τις εκλογές, στηριζόμενη ουσιαστικά στο κύμα εργατικών αγώνων της δεκαετίας του '60. Η Λ.Ε. ήταν ένας συνασπισμός ρεφορμιστικών κομμάτων, με κυριότερα το Σοσιαλιστικό Κόμμα του Αλιέντε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Χιλής. Το πρόγραμμά της προωθούσε την ταξική συνεργασία με την «προοδευτική» αστική τάξη, την «κυβέρνηση της αριστεράς» και τη «φιλολαϊκή» διαχείριση του καπιταλισμού. Αξίζει πάντως να σημειωθεί ότι ήταν σαφώς πιο ριζοσπαστικό από ανάλογα εγχειρήματα στην Ευρώπη, καθώς περιελάμβανε μεταξύ πολλών άλλων τη διανομή των τσιφλικιών στους αγρότες, την εθνικοποίηση των ορυχείων, των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και υποτίθεται, όπως με ειλικρίνεια πίστευε ο ίδιος ο Αλιέντε, ότι θα οδηγούσε, σε βάθος χρόνου, στον σοσιαλισμό. Ωστόσο, η αχίλλειος πτέρνα όλων των ρεφορμιστικών προγραμμάτων είναι το «ερό δέος» απέναντι στο αστικό κράτος και τους μηχανισμούς του. Ο Αλιέντε, για να καθησυχάσει τους καπιταλιστές, υπέγραψε τη λεγόμενη «Δέσμευση των έξι σημείων», ότι δηλαδή δεν θα θίξει το στρατό, την αστυνομία, τα δικαστήρια, την εκκλησία, την εκπαίδευση και τα ΜΜΕ, δηλαδή όλους τους πυλώνες της αστικής εξουσίας.

Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση της Λ.Ε.

μπήκε από την πρώτη στιγμή στο στόχαστρο της ντόπιας και ξένης αντίδρασης, όχι τόσο για τα φιλολαϊκά μέτρα που πήρε, όσο διότι η εκλογή της πυροδότησε μια εκρηκτική άνοδο των κοινωνικών αγώνων. Αυτοί οργανώθηκαν από τις ίδιες τις εργαζόμενες μάζες, με δομές αυτοοργάνωσης που ξεπερνούσαν τους «παραδοσιακούς» γραφειοκρατικούς μηχανισμούς του εργατικού κινήματος. Μέχρι το 1972 η Χιλή είχε κατακλυστεί από τα Cordones Industriales, δηλαδή τα συντονιστικά των εργατικών εργατοσυντασιακών επιτροπών, και τα Commandos Comunales, συντονιστικά των λαϊκών συνελεύσεων στις γειτονιές. Παράλληλα, δημιουργήθηκαν οι JAP, επιτροπές που αναλάμβαναν καθήκοντα ελέγχου στις τιμές αλλά και τροφοδοσίας των εργατικών και λαϊκών περιοχών με είδη πρώτης ανάγκης, ενάντια στους εκβιασμούς και τα σαμποτάζ μικρών και μεγάλων αφεντικών. Οι JAP συσπείρωναν τα πιο καταπιεσμένα στρώματα, άνεργους, περιστασιακά εργαζόμενους και νοικοκυρές.

Αυτή η ραγδαία ανάπτυξη αυθεντικών δομών αυτοοργάνωσης των μαζών δημιούργησε μια κατάσταση δυαδικής εξουσίας απέναντι στην εξουσία των καπιταλιστών και κατά συνέπεια μια επαναστατική κατάσταση. Τέτοιες καταστάσεις στην ιστορία δεν διαρκούν για πολύ και λύνονται είτε με την επαναστατική κατάληψη της εξουσίας από το προλεταριάτο είτε με την επιβολή ωμής δικτατορίας από την αστική τάξη. Κι αυτό βέβαια θα κριθεί αργά ή γρήγορα με τη δύναμη των όπλων. Η κυβέρνηση του Αλιέντε ψήφισε νόμους που απαγόρευαν τον εξοπλισμό των εργατικών οργανώσεων για την αυτοάμυνά τους ενάντια στις συμμορίες του κράτους και των καπιταλιστών. Σαν να μην έφτανε αυτό, τον Οκτώβρη του

1972 κάλεσε αντιπροσώπους των ενόπλων δυνάμεων να συμμετάσχουν στην κυβέρνηση, ενώ τον Ιούλη του 1973, δύο μήνες πριν το πραξικόπημα, διόρισε τον ίδιο τον χασάπη Πινοσέτ υπεύθυνο για τις σχέσεις μεταξύ ενόπλων δυνάμεων και συνδικάτων (!!). Την ίδια περίοδο, ο γενικός γραμματέας του ΚΚ Χιλής Λουίς Κορβαλάν δήλωνε: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κυβέρνηση μέσα στην οποία αντιπροσωπεύονται οι τρεις κλάδοι των ενόπλων δυνάμεων αποτελεί ανάχωμα ενάντια στα πραξικόπηματα!»

Η μοιραία κατάληξη αυτής της προδοτικής πολιτικής ήταν μια από τις μεγαλύτερες τραγωδίες στην ιστορία του παγκόσμιου εργατικού κινήματος. Μόνο τους πρώτους μήνες της χούντας του Πινοσέτ δολοφονήθηκαν πάνω από 30.000 άνθρωποι, ενώ πολύ περισσότεροι εξορίστηκαν, βασανίστηκαν ή «εξαφανίστηκαν». Στα 15 χρόνια που κράτησε η δικτατορία, πέρα από τα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα, κατέστησε τον λαό της Χιλής πειραματόζωο της πρώτης ιστορικής εφαρμογής του νεοφιλελευθερισμού σε μαζική κλίμακα. Οι ανά τον κόσμο ρεφορμιστές, με πρώτο τον ΚΚ Χιλής, βασικό υπεύθυνο για την προδοσία, είχαν το θράσος να ρίξουν το φταίξιμο στις μάζες, διότι ...«προχώρησαν πολύ μακριά» και «προκάλεσαν» τη βίαιη αντίδραση του στρατού και του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Η δύναμη που υπό προϋποθέσεις θα μπορούσε να αποτρέψει την καταστροφή ήταν το Κίνημα Επαναστατικής Αρι-

στεράς (MIR). Το MIR έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία και εξάπλωση των δομών αυτοοργάνωσης και στην οργάνωση της μαζικής αυτοάμυνας του κινήματος. Ωστόσο, δεν πήρε εγκαίρως πρωτοβουλίες για τη συγκεντροποίηση όλων των δομών (cordones industriales, commandos comunales, JAP) σε ένα πανεθνικό όργανο, για επαναστατική δουλειά μέσα στον στρατό και για την προετοιμασία ένοπλης εξέγερσης. Πολλές φορές μάλιστα εξαντλούσε την ενεργητικότητά του στο να «πιέσει» την κυβέρνηση να «πάει αριστότερα». Αυτά τα λάθη δεν επέτρεψαν στο MIR να εκμεταλλευθεί την ευνοϊκή συγκυρία που παρουσιάστηκε τον Ιούνιο του 1973, όταν μια πρώτη απόπειρα πραξικοπήματος (το λεγόμενο «tankazo») απέτυχε λόγω της αντίστασης του κινήματος, γεγονός που εκτόξευσε την αυτοπεποίθηση και τη μαχητικότητα των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Η τραγωδία της Χιλής είναι μια αμείλικτη υπενθύμιση για τις ολέθριες συνέπειες κάθε πολιτικού σχεδίου που σκορπά αυταπάτες για «αριστερή» διαχείριση του καπιταλισμού και αγνοεί ηθελημένα τον πραγματικό ρόλο των ένοπλων συμμοριών του αστικού κράτους – όπως, μεταξύ πολλών άλλων, ισχύει για τον ομώνυμο της «Λαϊκής Ενότητας» του Αλιέντε ελληνικό πολιτικό σχηματισμό.

■ Γιάννης Χαλάς

Σύμφωνο Ρίμπεντροπ–Μολότοφ: Μια κηλίδα στο όνομα του σοσιαλισμού

Στις 23 Αυγούστου 1939 υπογράφηκε το σύμφωνο μη επίθεσης μεταξύ της ΕΣΣΔ και της ναζιστικής Γερμανίας, από τους υπουργούς εξωτερικών των δύο χωρών V. Molotov (Μολότοφ) και J. Ribbentrop (Ρίμπεντροπ) αντίστοιχα. Προέβλεπε ότι τα δύο κράτη υποχρεούνται «να απέχουν από κάθε μορφή βίας, κάθε επιθετική ενέργεια, κάθε επίθεση το ένα στο άλλο» και ότι «το παρόν σύμφωνο συμφωνείται για μία περίοδο δέκα ετών», με δυνατότητα ανανέωσης για πέντε επιπλέον χρόνια. Το επίσημο έγγραφο συνοδευόταν από ένα συμπληρωματικό πρωτόκολλο, όπου προβλεπόταν μια αναδιανομή των σφαιρών επιρροής στην ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια και ένας επανακαθορισμός των συνόρων: «Σε περίπτωση συνοριακού και πολιτικού επανακαθορισμού των περιοχών που ανήκουν στο Πολωνικό κράτος, οι σφαίρες επιρροής της Γερμανίας και της ΕΣΣΔ θα οριοθετηθούν κατά προσέγγιση στη γραμμή των ποταμών Narew, Vistula και San», επιπλέον ότι «το βορειότερο σύνορο της Λιθουανίας θα αντιπροσωπεύει το σύνορο των σφαιρών επιρροής μεταξύ της Γερμανίας και της ΕΣΣΔ» και ότι για την περιοχή της Βεσσαραβίας (βόρεια περιοχή της Ρουμανίας στο μεσοπόλεμο, σημερινή Μολδαβία και Ουκρανία) «η Γερμανική πλευρά δηλώνει την πλήρη έλλειψη πολιτικού ενδιαφέροντος ...». Τέλος συμφωνήθηκε ότι «Αυτό το πρωτόκολλο θα αντιμετωπιστεί και από τις δύο πλευρές ως αυστηρά μυστικό».

Τελικά σε συμπληρωματικές συμφωνίες στις 28 Σεπτέμβρη 1939, όταν είχε προδιαγραφεί η ήττα του πολωνικού στρατού, η Λιθουανία εντάχθηκε στην σφαίρα επιρροής της ΕΣΣΔ, ενώ με μυστικό συμπληρωματικό πρωτόκολλο συμφωνήθηκε ότι «Και τα δύο μέρη δεν θα ανεχθούν στις περιοχές τους καμία πολωνική κίνηση/ταραχή, που επηρεάζει τις περιοχές της άλλης πλευράς. Θα καταστείλουν στις περιοχές τους κάθε αρχή τέτοιας κίνησης/ταραχής και θα πληροφορούν η μία την άλλη, όσον αφορά τα κατάλληλα μέτρα για αυτόν τον σκοπό...». Τέλος, σε κοινή διακήρυξη τους, δήλωναν ότι θα προσπαθήσουν από κοινού να υπογραφεί ειρήνη μεταξύ της Γερμανίας και της Αγγλίας, Γαλλίας, αλλά «αν οι προσπάθειες των δύο κυβερνήσεων μείνουν άκαρπες, αυτό θα σημαίνει ότι η Γαλλία και η Αγγλία είναι υπεύθυνες για τη συνέχιση του πολέμου».

Το σύμφωνο αποτέλεσε μια ντροπιαστική, καταστροφική και προδοτική, για τα συμφέροντα του παγκόσμιου εργατικού κινήματος, κίνηση. Επέτρεψε στο επιτελείο των Ναζί να ξεκινήσει τον Β' ΠΠ έχοντας διασφαλισμένη την ειρήνη στο ανατολικό μέτωπο (που είχε καταστεί έτσι και αλλιώς αναπόφευκτος, λόγω των ηττών των επαναστάσεων στο μεσοπόλεμο, την επικράτηση του φασισμού σε Γερμανία και Ιταλία και μετά την ήττα του τελευταίου οχυρού του παγκόσμιου προλεταριάτου, της ισπανικής επανάστασης). Τους επέτρεψε να αποφύγουν τον εφιάλτη ενός διμέτρω πολέμου,

να επικρατήσουν άνετα έναντι της Πολωνίας και αργότερα τον Μάιο–Ιούνιο του 1940, έναντι της Γαλλίας και των Κάτω Χωρών. Εν τέλει και όπως αποδείχθηκε, τους επέτρεψε να επιτεθούν στην ΕΣΣΔ τον Ιούνιο του 1941, χωρίς να έχουν ανοιχτό κάποιο άλλο κύριο μέτωπο.

Αν και το σύμφωνο ήταν εν μέρει αποτέλεσμα της διστακτικότητας και του ταξικού μίσους/φόβου της γαλλικής, βρετανικής και πολωνικής κυβέρνησης να έλθουν σε συμφωνία με την ΕΣΣΔ για κοινή στρατιωτική δράση εναντίον των Ναζί, αν και ήταν εν μέρει αναγκαστική επιλογή, από ένα σημείο και μετά, για την προστασία, έστω και εντελώς βραχυπρόθεσμη της ΕΣΣΔ, ήταν κυρίως αποτέλεσμα της λανθασμένης εκτίμησης προσωπικά του Στάλιν, όσον αφορά τις επιδιώξεις του γερμανικού ιμπεριαλισμού, με τον οποίον πίστευε ότι θα μπορούσε να διατηρηθεί μακροχρόνια ειρήνη, εξού και η δεκαετής διάρκεια του συμφώνου. Κατά δεύτερον ήταν αποτέλεσμα της κρίσης όπου είχε περιέλθει ο Κόκκινος Στρατός, μετά τις σταλινικές εκκαθαρίσεις των σημαντικότερων και πιο έμπειρων διοικητών του, σμιλεμένων στη φωτιά του εμφυλίου πολέμου, καθιστώντας τον αποδιοργανωμένο στα τέλη του 1939. Πάνω από όλα όμως, ήταν έμμεσο αποτέλεσμα της εγκατάλειψης της διεθνούς σοσιαλιστικής επανάστασης, ως εξωτερικής πολιτικής της ΕΣΣΔ και της Κομμουνιστικής Διεθνούς, της αντικατάστασης της από την πολιτική της διατήρη-

σης του στάτους κβο, της μετατροπής των ιμπεριαλιστικών κρατών σε επίσημους συνομιλητές και της αντικατάστασης της «φιλίας» του παγκόσμιου εργατικού κινήματος με την «φιλία» των αστικών κυβερνήσεων.

Το σύμφωνο προκάλεσε μεγάλη ζημιά στο εργατικό κίνημα, όχι μόνο γιατί διευκόλυνε την αρχική προέλαση των Ναζί, αλλά γιατί εμφάνισε στα μάτια των εργαζομένων μαζών την ΕΣΣΔ ως συνυπεύθυνη για την έναρξη του πολέμου, ως συνεργό των φασιστών, τους οποίους μάλιστα αθώωνε με την κοινή διακήρυξη, όσον αφορά την υπαιτιότητα του πολέμου. Προσέθεσε έτσι, μετά τις δίκες της Μόσχας, ακόμη μία κηλίδα στο όραμα και το όνομα του Σοσιαλισμού. Ακόμα τραυμάτισε σοβαρά τις συνειδήσεις των λαών των Βαλτικών χωρών, της Πολωνίας και της Ρουμανίας, αφού με το μυστικό πρωτόκολλο, συνωμότησε ενάντια στην κρατική τους υπόσταση, όπως άλλοτε η Τσαρική Αυτοκρατορία, προσβάλλοντας έτσι βάνουσα τα εθνικά τους αισθήματα. Τέλος η συμφωνία για από κοινού καταστολή του πολωνικού λαού, φαίνεται ότι δεν έπαψε να ισχύει, παρά τον πόλεμο, και θα έβρισκε την εφαρμογή της πέντε χρόνια αργότερα, τον Αύγουστο και Σεπτέμβριο του 1944, στην εξέγερση της Βαρσοβίας (την οποία ο Στάλιν εγκατέλειψε να σφαχτεί απ' τα ναζιστικά στρετεύματα κατοχής).

■ Κωνσταντίνος Σηφάκης

Οδύσσεια προσφύγων και...

Ευρωπαϊκός αγριανθρωπισμός

Η σύγχρονη «Οδύσσεια» των προσφύγων και μεταναστών, που ξεβράζονται στις ακτές του Αιγαίου και της Μεσογείου, με την ελπίδα να σωθούν από τον πόλεμο και την πείνα, παίρνει ιστορικές διαστάσεις, συμπυκνώνοντας με τον τραγικότερο τρόπο την καπιταλιστική παρακμή, τις μισάνθρωπες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στη Μ. Ανατολή, τη βαρβαρότητα της ρατσιστικής, ιμπεριαλιστικής Ε.Ε. Το χάος που έχουν προκαλέσει οι ιμπεριαλιστές σε Συρία, Ιράκ, Αφγανιστάν, Λιβύη, Νιγηρία, Μάλι, Ερυθραία, Σομαλία κ.ά είναι η κυριότερη αιτία για το μεγαλύτερο κύμα μεταναστευσης στην Ευρώπη μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί, παρότι καταγράφουν μόνο όσους καταφέρνουν να φτάσουν στα σημεία διαφυγής προς την Ευρώπη. Χιλιάδες άλλοι δεν τα καταφέρνουν, πεθαίνοντας πολύ πριν φτάσουν στα σημεία περάσματος. Μετά το 2000 στη Μεσόγειο έχουν χάσει την ζωή τους πάνω από 22.000, αριθμός που αυξάνει γεωμετρικά τα τελευταία δύο χρόνια. Ενώ το 2013 υπήρξαν 700 θάνατοι, το 2014 έφτασαν τους 3.500. Μόνο το α' τρίμηνο του 2015, οι νεκροί μετανάστες στη Μεσόγειο έφτα-

σαν τους 1.775. Στην Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία της Διεθνούς Αμνηστίας, μέχρι τις 31/7 οι αφίξεις αυξήθηκαν 750%, με τη Λέσβο να δέχεται τον μεγαλύτερο αριθμό. Από την αρχή της χρονιάς ως τις αρχές Αυγούστου, έφτασαν στο νησί 70.374 άνθρωποι, η πλειοψηφία από Συρία, Αφγανιστάν και το Ιράκ, με τον αριθμό να αυξάνει δραματικά ως τις 24 Αυγούστου (με 33.000 μετανάστες να φτάνουν μόνο στη Λέσβο). Συνολικά το 2015 έχουν μπει στην Ελλάδα περισσότεροι από 160.000 άνθρωποι (το 2014 μόλις 45.412).

Οι άθλιες συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες φτάνοντας στα ελληνικά νησιά είναι απερίγραπτες. Ανύπαρκτοι χώροι διαμονής, ανυπαρξία συνθηκών στοιχειώδους υγιεινής (νερό, τουαλέτες κ.λπ.) και τεράστια έλλειψη επισιτισμού. Σκηνές τριτοκοσμικής χώρας καταγράφηκαν στην Κω, με τους αστυνομικούς να μεταχειρίζονται σαν ζώα τους μετανάστες, να τους προπιλακίζουν, να τους δέρνουν και να τους απειλούν με μαχαίρια. Αυτή η κατάσταση δημιούργησε την εξέγερση των μεταναστών, που δεν άντεξαν άλλο τις κακουχίες και την ταπεινώση να κοιμούνται για βδομάδες στους δρόμους, περιμένοντας καθημερινά σε ουρές των 200 για να καταγραφούν από δύο υπαλλήλους! Φυσικά, η κυβέρνηση αντί να ενισχύσει τους υπαλλήλους, φρόντισε να λύσει το πρόβλημα στέλνοντας με το πρώτο φως στο νησί δύο διμοιρίες ΥΜΕΤ και την αυτού μεγαλειότητα υπουργό Εθνικής Άμυνας για να «φάει» μερικά αυγά από αγανακτισμένους κατοίκους. Πρόκειται για απόλυτο ξεπεσμό της νεοιμπεριαλιστικής κλίκας Τσίπρα-Καμμένου, που η παταγώδης αποτυχία της έστρωσε το έδαφος για άλλη μια ρατσιστική εκστρατεία των ΜΜΕ, που στην τεράστια ανθρωπιστική κα-

ταστροφή είδαν μόνο ένα «μεγάλο πλήγμα στον τουρισμό»!

Ουσιαστικά η κυβέρνηση το μόνο που έκανε ήταν να εκλιπαρεί τους Ευρωπαίους να πετάξουν κανένα κονδύλι/ψίχουλο, επαναλαμβάνοντας τις φλυαρίες περί «ευρωπαϊκής σύσκεψης για την μετανάστευση». Ουσιαστικά παρακαλούν για περισσότερα χρήματα για περαιτέρω ενίσχυση της Frontex σε Αιγαίο και Έβρο. Στον Έβρο μάλιστα πραγματοποιήθηκε κοινή άσκηση Frontex και ΕΛΑΣ, με συμμετοχή ευρωπαίων συνοριοφυλάκων.

Όσοι μετανάστες καταφέρνουν να φύγουν από τα νησιά, κατευθύνονται στα σύνορα με την Γιουγκοσλαβική Μακεδονία, σταθμό για να περάσουν σε Σερβία-Ουγγαρία και από εκεί στις χώρες προορισμού τους (Γερμανία, Δανία, Σουηδία κ.λπ.). Η Γιουγκοσλαβική Μακεδονία κήρυξε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης κατά μήκος των ελληνικών συνόρων, καταστέλλοντας άγρια χιλιάδες μετανάστες, χωρίς να μπορεί να ανακόψει το τεράστιο κύμα. Μόνο σε μια μέρα πέρασαν στη Σερβία 7.000 άνθρωποι.

Οι μεγάλες χώρες της Ε.Ε. (Γαλλία, Γερμανία, Βρετανία) λόγω της οικοδόμησης της Ευρώπης Φρούριο και της στρατιωτικοποίησης των θαλασσιών και χερσαίων συνόρων της Ε.Ε., δεν είχαν επιβαρυνθεί παρά στο ελάχιστο από το μεγάλο μεταναστευτικό κύμα των τελευταίων τριών χρόνων, μετατρέποντας κυρίως την Ελλάδα και την Ιταλία σε απέραντα στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε αποθήκες ψυχών.

Η φετινή δραματική αύξηση των προσφύγων και η αδυναμία Ελλάδας και Ιταλίας να συγκρατήσουν το τεράστιο κύμα κινητοποίησε τα αντανακλαστικά των ιμπεριαλιστών, που αρχίζουν να γέυνονται τους καρπούς της δικής τους πολεμοκάπηλης πολιτικής. Στις 25/9 κατέστησε έκτακτη συ-

νάντηση του γαλλογερμανικού άξονα για τη μετανάστευση. Συμφωνήθηκε η ενίσχυση της Frontex, εφαρμογή ενός ενιαίου συστήματος χορήγησης ασύλου στην Ε.Ε. και φυσικά αυστηροποίηση των όρων παροχής του (για τον αποκλεισμό όσο το δυνατόν περισσότερων μεταναστών). Μπορεί προσωρινά η ίδια η Γερμανία να ανέστειλε το «Δουβλίνο 2» και την επαναπροώθηση Σύριων στις χώρες πρώτης εισόδου στην Ε.Ε. λόγω των μεγάλων αντιδράσεων στο εσωτερικό της, αλλά εξετάζει για το άμεσο μέλλον πολύ αυστηρότερες διαδικασίες παροχής ασύλου. Επίσης, επισπεύδεται η ίδρυση «κέντρων καταγραφής μεταναστών» (στρατόπεδα συγκέντρωσης νέου τύπου) στις χώρες πρώτης εισόδου, όπως Ελλάδα και Ιταλία.

Η ακροδεξιά αντιμεταναστευτική ατζέντα των ιμπεριαλιστών φουντώνει σε όλη την Ε.Ε. Το ρατσιστικό μίσος ενισχύει με τον καλύτερο τρόπο τις ακροδεξιές και νεοφασιστικές οργανώσεις, που έχουν κάνει δυναμική επανεμφάνιση με διαδηλώσεις, εμπρησμούς, επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες. Οι καλύτεροι εκφραστές αυτής της ακροδεξιάς ατζέντας παραμένουν οι ίδιες οι αστικές κυβερνήσεις. Η βρετανική κυβέρνηση απείλησε πώς όσοι μετανάστες θα συλλαμβάνονταν να εργάζονται χωρίς άδεια παραμονής, θα φυλακίζονται έως και 6 μήνες και θα κατάσχονται οι μισθοί τους. Στην Ουγγαρία, η κυβέρνηση ανήγειρε τείχος στα σύνορα με τη Σερβία, ενώ εξετάζει την εμπλοκή του στρατού στο τμήμα των συνόρων που αυτό δεν καλύπτει.

Μόνο το ευρωπαϊκό προλεταριάτο και μια νέα επαναστατική αριστερά μπορούν να σταματήσουν αυτή τη βαρβαρότητα, με αγώνες αντιρατσιστικούς, αντιπολεμικούς, αντιιμπεριαλιστικούς και διεθνιστικούς.

Το Σάββατο 8 Αυγούστου, γύρω στις 12 το μεσημέρι, μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας, φορώντας παραδοσιακές στολές της χώρας τους, επέστρεφαν από τον Μαραθώνα, όπου περιόδευαν ενόψει της ετήσιας εκδήλωσης που διοργάνωναν για την ανεξαρτησία του Πακιστάν στις 13-14 Αυγούστου στην Πλατεία Δημαρχείου Αθήνας.

Μπλόκο της ομάδας ΔΙΑΣ τους παρακολούθησε από τη Μεσογείων, τους σταμάτησε λίγο μετά τον Άρειο Πάγο στην Αλεξάνδρας, δήθεν για έλεγχο και χωρίς πολλά-πολλά, οι αστυνομικοί πέρασαν χειροπέδες στον πρόεδρο της Κοινότητας, Τζαβέντ Ασλάμ, και σε άλλα τέσσερα μέλη της, βρίζοντάς τους χυδαία και ρατσιστικά κατά την προσαγωγή τους στο ΑΤ. Εκεί, επί έξι ώρες πίεζαν τον Ασλάμ προκειμένου να μην καταθέσει μήνυση σε βάρος των αστυνομικών που τους προσήγαγαν. Τελικά, στις 5 το πρωί, η προσαγωγή του Ασλάμ έγινε σύλληψη μετά από μήνυση τριών αστυνομικών ΔΙΑΣ με κατηγορίες για απειθεία και εξύβριση, ενώ ο ίδιος καταγγέλλει πως μόνο τότε έγινε αποδεκτή η δική του μήνυση.

Ρατσιστική σύλληψη του Τζαβέντ Ασλάμ Να αποσυρθούν άμεσα οι κατηγορίες

Ο Τζαβέντ Ασλάμ είχε συλληφθεί στις 6 Νοεμβρίου 2006 από την ελληνική αστυνομία με βάση ένταλμα σύλληψης της Ιντερπόλ, προερχόμενο από το Πακιστάν, σύμφωνα με το οποίο κατηγοούνταν για «παράνομη μετανάστευση και λαθραία διακίνηση ανθρώπων».

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών τον είχε αθώωσε για την κατηγορία της λαθραίας διακίνησης ανθρώπων τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους.

Η Διεθνής Αμνηστία είχε επισημάνει τότε ότι οι κατηγορίες εναντίον του στην Ελλάδα και το Πακιστάν συνιστούσαν ενδεχομένως μια μορφή δικαστικής παρενόχλησης εναντίον του, με δεδομένη την ανάμιξη του ως εκπροσώπου έξι άλλων Πακιστανών πολιτών στην Ελλάδα, οι οποίοι κατήγγειλαν ότι είχαν απαχθεί από πράκτορες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών τον Ιούλιο του 2005.

Επίσης, ο Ασλάμ, εκτός από επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας είναι

και μέλος του ΣΕΜ (Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών του Δήμου Αθήνας). Δίνει αδιάκοπη μάχη για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να δοθεί άσυλο στους πρόσφυγες, χαρτιά στους μετανάστες, ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά.

Ακόμη, είναι παρών στη δίκη της Χρυσής Αυγής ως μάρτυρας κατηγορίας!

Οι τρεις αστυνομικοί μηνυτές δεν εμφανίστηκαν στο δικαστήριο που είχε οριστεί στις 10/8, όπου επρόκειτο να γίνει το αυτόφωρο. Τελικά, δόθηκε αναβολή για τις 21/8, όπου πάλι δεν εμφανίστηκαν! – και η δίκη αναβλήθηκε χωρίς να οριστεί νέα ημερομηνία.

Η ΟΚΔΕ συμμετείχε στα καλέσματα αλληλεγγύης και τις δύο φορές στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

Σε ανακοίνωσή της, η Πακιστανική Κοινότητα σχολιάζει: «Η απουσία, για δεύτερη φορά, των ίδιων των μηνυτών, αποδεικνύει πως οι κατηγορίες που αντιμετωπίζει ο επικεφαλής της Πακιστανι-

κής Κοινότητας Ελλάδος 'Η Ενότητα' και μέλος του ΣΕΜ του Δήμου Αθήνας είναι χαλκευμένες και ανυπόστατες.»

Ο ρατσιστικός κατήφορος και το μίσος ενάντια στους μετανάστες ξεπερνάει κάθε όριο. Το τερατώδες κράτος έκτακτης ανάγκης επιστρέφει πιο σκληρό από πριν, ενάντια σε όσους αγωνίζονται και αντιστέκονται, υπερασπίζονται τις στοιχειώδεις δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα. Έχουμε χρέος ως εργατικό κίνημα και νεολαία να συντρίψουμε αυτό το κράτος έκτακτης ανάγκης, που σηκώνει ξανά κεφάλι χτυπώντας το πιο αδύνατο κομμάτι της κοινωνίας, τους μετανάστες, με τις ευλογίες και την σιωπηλή υποστήριξη του υπουργείου «Προστασίας του Πολίτη».

=> Παραδειγματική τιμωρία των ρατσιστών αστυνομικών της ΔΙΑΣ

=> Κάτω το κράτος έκτακτης ανάγκης

=> Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες